د پیدایښت کتاب

سریزه

هر انسان غواړي په دې پوه شي چې هغه د کوم ځای څخه راغلی دی او هغه دنیا چې هغه په کې پیدا شوی دی څنګه پیدا شوې ده. د پیدایښت کتاب د تورات اولنی کتاب دی چې دې مهمو سوالونو ته ځواب ورکوي.

د پیدایښت د کتاب اول فصل د دنیا د پیدا کېدلو، د اولنیو انسانانو یعنې زمونږ د نیکونو حضرت آدم او بي بي حوا په پیدا کېدلو سره شروع کیږي او د عدن په باغ کې د هغوی د ښه ژوند په باره کې او وروسته بیا په ګناه کې د راګیرېدلو او د خدای پاک د حضور څخه د شړلو په باره کې دوام مومي. وروسته بیا د حضرت آدم او بي بي حوا د زامنو یعنې هابیل او قاین په باره کې معلومات ورکوي او د یوولسم فصل تر پای پورې د حضرت نوح، طوفان او هغې کشتۍ په باره کې چې حضرت نوح یې د خدای پاک په لارښوونې سره جوړوي مونږ ته معلومات راکوي. د دې کتاب د دولسم فصل په شروع کېدلو سره د اسراییلو د اولنیو نیکونو چې اولنی یې حضرت ابراهیم ؤ چې په ایماندارۍ سره د خدای پاک څخه په اطاعت کولو یې د ایماندارانو د پلار نوم وګاټه دوام مومي. د پیدایښت کتاب وروسته بیا د حضرت ابراهیم د زامنو حضرت اسماعیل او حضرت اسحاق او د حضرت اسحاق د زوی حضرت یعقوب او همدارنګه د حضرت یعقوب د دولسو زامنو په باره کې چې د اسراییلو د دولسو قبیلو بنسټ ایښودونکي شول معلومات ورکولو ته دوام ورکوي. د پیدایښت د کتاب اخرنی برخه د حضرت یعقوب د یو زوی چې حضرت یوسف نومیږي د هغه په باره کې په خبرو کولو سره چې مصر ته یې د حضرت یعقوب او د هغه د اولادې یعنې اسراییلو د هجرت شرایط برابر کړل پای

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته رسيږي.

د پيدايښت کتاب کوم افسانوی کتاب نه دی چې شروع يې له دې څخه وشي چې په تېرو زمانو کې څه وو او څه نه وو، بلکه مونږ ته معلومات راکوي چې دنيا څنګه پيدا شوه او د انسان په ژوند کې ګناه څنګه راپيدا شوه. دا يو ليکل شوی تاريخ دی. دا تاريخ په پنځوسو فصلونو کې په داسې شکل سره بيان شوی دی چې د هر انسان پام ځانته راجلبوي.

خدای پاک دې وکړي چې د دې کتاب لوستل ستاسو دپاره د برکت سبب وګرځي او د تل ژوندون هغه نعمت مو په برخه شي چې خدای پاک غواړي تاسو ته يې درکړي.

د موضوعګانو فهرست:

د کائناتو او انساني نسل پيدايښت ۱: ۱ – ۲: ۲۵

د ګناه شروع کېدل او د انسان سقوط ۳: ۱ – ۲۴

د حضرت آدم څخه تر حضرت نوح پورې ۴: ۱ – ۵: ۳۲

حضرت نوح او سيلاب ۶: ۱ – ۱۰: ۳۲

د بابل برج ۱۱: ۱ – ۹

د سام څخه تر حضرت ابراهيم پورې ۱۱: ۱۰ – ۳۲

حضرت ابراهيم، حضرت اسحاق او حضرت يعقوب ۱۲: ۱ – ۳۵: ۲۹

د عيسو اولاده ۳۶: ۱ – ۴۳

حضرت يوسف او د هغه ورونه ۳۷: ۱ – ۴۵: ۲۸

اسراييليان په مصر کې ۴۶: ۱ – ۵۰: ۲۶

دنيا څنګه پيدا شوه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

١ ۱ په ابتدا کې خدای پاک اسمان او ځمکه پيدا کړل. ۲ ځمکه خالي او بې شکله وه او د
ژورو دريابونو په سطح باندې تياره وه او د خدای پاک روح د اوبو په مخ باندې ګرځېده. ۳
خدای پاک وفرمايل: <رڼايي دې شي> او رڼايي شوه. ۴ خدای پاک رڼايي وليدله چې ښه ده
او هغه رڼايي د تيارې څخه جدا کړه. ۵ خدای پاک رڼايي د ورځې په نوم ياده کړه او تياره يې
د شپې په نوم ياده کړه، ماښام ؤ او سهار شو. دا اوله ورځ وه.

۶ خدای پاک وفرمايل: <د اوبو ترمنځ دې فضا وي چې پاسنۍ اوبه د لاندې اوبو څخه جدا
کړي.> ۷ خدای پاک فضا جوړه کړه او د فضا لاندې اوبه يې د پاسنيو اوبو څخه جدا کړې او
هماغه شان وشول. ۸ خدای پاک فضا د اسمان په نوم ياده کړه، ماښام ؤ او سهار شو. دا دوهمه
ورځ وه.

۹ خدای پاک وفرمايل: <د اسمان لاندې اوبه دې په يو ځای کې راټولې شي او وچه دې
ښکاره شي> او هماغه شان وشول. ۱۰ خدای پاک وچه د ځمکې په نوم ياده کړه او اوبه يې د
درياب په نوم يادې کړې او خدای پاک وليدل چې دا ښه دي. ۱۱ خدای پاک وفرمايل: <ځمکه
دې نباتات راشنه کړي. هغه تخم لرونکي نباتات، مېوه لرونکې ونې چې خپل جنس او شکل ته
ورته مېوه او تخم د ځمکې پرمخ ونيسي.> او هماغه شان وشول. ۱۲ ځمکې هغه بوټي راشنه
کړل چې د خپل جنس په شان تخم نيسي او هغه مېوه دارې ونې چې د هغو تخم د هغوی د جنس
په شان وي او خدای پاک وليدل چې دا ښه دي. ۱۳ ماښام ؤ او سهار شو. دا دريمه ورځ وه.

۱۴ خدای پاک وفرمايل چې <د اسمان په فضا کې دې رڼاګانې وي چې ورځ د شپې څخه جدا
کړي او هغه دې د نښو په څېر د ورځو، فصلونو او کلونو دپاره وي، ۱۵ او د اسمان په فضا کې
دې رڼاګانې وي چې ځمکه روښانه کړي> او هماغه شان وشول. ۱۶ خدای پاک دوه لويې
رڼاګانې جوړې کړې، لمر يې د ورځې د رڼا ورکولو دپاره او سپوږمۍ يې د شپې د رڼا ورکولو دپاره

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او ستوري يې هم جوړ کړل. ۱۷ خدای پاک هغوی د اسمان په فضا کې ځای په ځای کړل ترڅو
ځمکې ته رڼايي ورکړي، ۱۸ چې ورځ او شپه وربانديې رڼا شي او رڼا د تيارې څخه جدا کړي او
خدای پاک وليدل چې دا ښه دي. ۱۹ ماښام ؤ او سهار شو، دا څلورمه ورځ وه.

۲۰ خدای پاک وفرمايل: <اوبه دې د ژونديو موجوداتو څخه ډکې شي او مرغان دې د ځمکې د
پاسه د اسمان په فضا کې والوزي.> ۲۱ نو خدای پاک لوی دريابي حيوانات او د مخلوقاتو ټول
ډولونه چې په اوبو کې اوسيږي جوړ کړل. هغه همدارنګه ډول ډول مرغان د هغوی د جنس په شان
جوړ کړل او خدای پاک وليدل چې دا ښه دي. ۲۲ خدای پاک هغوی ته برکت ورکړ، ويې
فرمايل: <بارداره او زيات شئ او دريابونه ډک کړئ او مرغان دې د ځمکې په مخ زيات شي.>
۲۳ ماښام ؤ او سهار شو. دا پنځمه ورځ وه.

۲۴ خدای پاک وفرمايل: <په ځمکه کې دې ژوندي حيوانات د دوی د جنس په څېر راپيدا شي،
کورني حيوانات او وحشي حيوانات او خزندې دې د هغوی د جنس په شان راپيدا کړي> او هماغه
شان وشول. ۲۵ نو خدای پاک وحشي حيوانات د هغو د جنس په شان او کورني حيوانات او
خزندې د هغوی د جنس په شان جوړ کړل او خدای پاک وليدل چې دا ښه دي.

۲۶ خدای پاک وفرمايل: <مونږ به انسان په خپل شکل او زمونږ په شان جوړ کړو ترڅو دوی په
ماهيانو، په مرغانو، په کورني حيواناتو، په ټوله ځمکه او خزندو باندې حکم چلوي.> ۲۷ نو
خدای پاک انسان په خپل شکل پيدا کړ، هغه يې د خدای پاک په شکل پيدا کړ. هغوی يې نر او
ښځه پيدا کړل. ۲۸ خدای پاک هغوی ته برکت ورکړ او ويې فرمايل: <بارداره او زيات شئ او
ځمکه د خلکو څخه ډکه کړئ او د خپل واک لاندې يې راولئ او په ماهيانو، په مرغانو او په ټولو
حيواناتو باندې حکم چلوئ.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۹ خدای پاک وفرمایل: <ما تاسو ته د ځمکې په مخ باندې ستاسو د خوراک دپاره هغه بوټي او
هغه مېوه دارې ونې درکړي دي چې تخم نيسي. ۳۰ ما ټولو وحشي حيواناتو، مرغانو، خزندو او
هغو ټولو ته چې د ژوندون ساه په کې ده ټول شنه بوټي د هغوی د خوراک دپاره ورکړل.> او
همداسې وشول.

۳۱ هر هغه څه چې خدای پاک جوړ کړي وو هغه يې وليدل چې ټول ډېر ښه وو! ماښام ؤ او
سهار شو. دا شپږمه ورځ وه.

۲ ۱ نو اسمان او ځمکه او نور ټول شيان جوړ شول. ۲ په اوومه ورځ خدای پاک هغه ټول
کارونه چې کول يې سرته ورسول او کار يې بس کړ. ۳ خدای پاک اوومه ورځ مبارکه وبلله او
هغه يې خاصه وګرځوله ځکه چې په هغه ورځ هغه پيدايښت پوره کړ او کار يې بس کړ. ۴ دا د
اسمان او ځمکې پيدا کېدل وو.

د عدن باغ

څه وخت چې ښښتن خدای اسمانونه او ځمکه جوړ کړل، ۵ تر هغه وخته پورې لا هيڅ واښه يا
نور بوټي راشنه شوي نه وو، ځکه چې ښښتن خدای باران نه ؤ اورولی او څوک نه ؤ چې په ځمکه
باندې کار وکړي. ۶ نو د ځمکې څخه د اوبو ويالې راووتلې او د ځمکې مخ ته يې اوبه ورکړې.

۷ ښښتن خدای خاوره راواخيستله او د هغې څخه يې آدم جوړ کړ او د هغه په پوزه کې يې د
ژوندون روح پو کړ او هغه ژوندی بدن شو.

۸ ښښتن خدای په عدن کې لمرخاته خواته يو باغ جوړ کړ او هغه انسان چې هغه جوړ کړی ؤ

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغه يې په دې باغ کې واچاوه. ۹ خدای پاک په دې باغ کې هر قسم ښایسته او مېوه دارې ونې
راشنې کړلې او د باغ په منځ کې دوه نورې ونې وې. يوه د ژوندانه ونه او بله د ښو او بدو د پېژندلو
ونه.

۱۰ د عدن څخه يو سيند جاري شو چې باغ ته اوبه ورکړي او دا سيند بيا په څلورو سيندونو
باندې ووېشل شو. ۱۱ د اولني سيند نوم فيشون دی چې د حويلې په ټوله ځمکه باندې راتاو
شوی دی او هلته سره زر دي، ۱۲ چې د هغه ځای سره زر ډېر ښه دي. د خوشبويۍ مواد او
قيمتي تيږې هم په کې پيدا کيږي. ۱۳ دوهم يې د جيحون سيند دی چې د کوش د ټولې ځمکې
څخه راتاو شوی دی. ۱۴ دريم سيند د دجلې په نوم يادېږي چې د آشور لمرخاته خواته بهيږي
او څلورم د فرات سيند دی.

۱۵ نو څښتن خدای حضرت آدم د عدن په باغ کې واچاوه چې د هغه خدمت او ساتنه وکړي.
۱۶ څښتن خدای حضرت آدم ته وفرمايل: <د باغ د ټولو ونو څخه مېوه خوړلی شې. ۱۷ مګر
د ښو او بدو د پېژندلو د ونې څخه نه، ځکه کله چې د هغې ونې مېوه وخورې بې شکه چې مړ به
شې.>

۱۸ څښتن خدای وفرمايل: <دا ښه نه ده چې آدم دې يوازې اوسي، زه به د هغه دپاره يو مناسب
ملګری جوړوم چې د هغه سره مرسته وکړي.> ۱۹ نو بيا څښتن خدای د خاورې څخه ټول
حيوانات او مرغان جوړ کړل او هغه يې حضرت آدم ته راوستل ترڅو وګوري چې په هغوی باندې
کوم نوم ږدي. په دې ترتيب سره په هغوی ټولو باندې نومونه کېښودل شول. ۲۰ بيا حضرت آدم
په ټولو کورني او وحشي حيواناتو او مرغانو باندې نومونه کېښودل.

د هغوی څخه يو هم د حضرت آدم دپاره مناسب ملګری نه ؤ. ۲۱ نو څښتن خدای حضرت آدم

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په درانه خوب باندې ویده کړ او د هغه د پوښتیو څخه یې یوه راواخیستله او د هغې ځای یې په
غوښه باندې ډک کړ. ۲۲ څښتن خدای د هغې پوښتۍ څخه ښځه جوړه کړه او هغه یې حضرت
آدم ته راوستله. ۲۳ حضرت آدم وفرمایل:

<دلته اوس زما په شان یو څوک شته!

هډوکی یې زما د هډوکي څخه اخیستل شوی او غوښه یې زما له غوښې څخه

د هغې نوم ښځه ده ځکه چې هغه د سړي څخه اخیستل شوې ده>

۲۴ له همدې کبله سړی خپل مور او پلار پرېږدي او د خپلې ښځې سره یوځای شي او سره یو
وجود شي.

۲۵ سره د دې چې حضرت آدم او د هغه ښځه دواړه لوڅ وو، خو دوی نه شرمېدل.

د انسان اولنی ګناه

۳ ۱ د هغو ټولو وحشي حیواناتو د ډلې څخه چې څښتن خدای جوړ کړي وو، مار ډېر
مکرجن ؤ. یوه ورځ هغه ښځې ته راغی او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <آیا په رښتیا سره خدای پاک
تاسو ته ویلي دي چې په باغ کې د هیڅ یوې ونې مېوه ونه خورئ؟>

۲ ښځې ځواب ورکړ: <خدای پاک فرمایلي دي چې موږ کولی شو د باغ د ټولو ونو د مېوو
څخه وخورو، ۳ بې له هغې ونې څخه چې د باغ په منځ کې ده. هغه موږ ته فرمایلي دي چې د
هغې ونې مېوه مه خورئ حتی هغې ته لاس هم مه وروړئ، که داسې مو وکړل نو تاسو به مړه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شئ.>

۴ مار ښځې ته وويل: <داډه اوسئ تاسو به مړه نه شئ. ۵ خدای پاک پوهيږي چې که
چيرې تاسو د دې ونې ميوه وخورئ نو ستاسو سترګې به خلاصې شي او تاسو به د خدای پاک په
شان شئ او په ښو او بدو شيانو باندې به پوه شئ.> ۶ ښځې ونې ته په ځير وکتل او هغه ونه د
هغې په نظر کې ښکلې او ميوه يې خوندوره ښکاره شوه، فکر يې وکړ چې دا ونه به د پوهې د
حاصلولو دپاره خومره ښه وي. نو هغه ميوه يې راواخيستله او ويې وخوړله او خپل مېړه ته يې چې
د هغې سره ؤ هم ورکړه او هغه هم وخوړله. ۷ په هماغه وخت کې د هغوی سترګې وغړېدلې او
پوه شول چې لوخ دي نو د اينځر پاڼې يې يو تر بله سره وګنډلې او ځانونه يې ورباندې پټ کړل.
۸ مازديګر کله چې باد لګېده، حضرت آدم او د هغه ښځې د خښتن خدای د قدمونو اواز واورېد
چې په باغ کې ګرځېده. هغوی وويرېدل او ځانونه يې د ونو ترشا پټ کړل. ۹ خښتن خدای په
حضرت آدم باندې غږ وکړ: <ته چېرته يې؟>

۱۰ هغه ځواب ورکړ: <په باغ کې مې ستا د قدمونو اواز واورېد، وويرېدم او خپل ځان مې پټ
کړ ځکه چې لوخ وم.>

۱۱ خدای پاک ورڅخه پوښتنه وکړه: <تاته چا وويل چې لوخ يې؟ آيا د هغې ونې ميوه دې
خوړلې ده چې ما درته ويلي وو چې هغه مه خوره؟>

۱۲ حضرت آدم وفرمايل: <هغې ښځې چې تا ماته راکړې ده، دا ميوه راکړه او ما وخوړله.>

۱۳ نو خښتن خدای د ښځې څخه پوښتنه وکړه: <تا څه وکړل؟>

ښځې ځواب ورکړ: <مار زه وغولولم او ما هغه ميوه وخوړله.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

١٤ نو څښتن خدای مار ته وویل: <په دې سبب چې تا دا کار کړی دی ته به د نورو ټولو کورني
او وحشي حیواناتو څخه زیات لعنتي یې! ټول عمر به په سینه باندې ښوئېږې او خاورې به خورې.
١٥ زه به داسې وکړم چې ته او دا ښځه به د یو بل څخه کرکه کوئ. ستا د نسل او د ښځې د نسل
ترمنځ به همېشه دښمني وي. هغه به ستا سر ټکوي او ته به د هغه پونده چیچې.>

١٦ څښتن خدای ښځې ته وفرمایل: <د اولاد د زېږولو په وخت کې به ستا دردونه زیات کړم،
خو ته به د مېړه شوق کوې او هغه به په تا باندې حکم چلوي.>

١٧ څښتن حضرت آدم ته وفرمایل: <دا چې تا د خپلې ښځې خبره اورېدلې ده او د هغې ونې
مېوه دې وخوړله چې ما درته ویلي وو چې هغه ونه خورې، نو دا ځمکه ستا په سبب لعنتي شوه او
ته به ټول عمر د هغې څخه په ډېر زحمت سره خوراک لاس ته راوړې. ١٨ ځمکه به هرزه بوټي
او اغزي راشنه کوي او ته به ځنګلي بوټي خورې. ١٩ د خپل تندي په خولو باندې به خواړه
خورې، تر هغه وخته پورې چې بېرته هغې خاورې ته وروګرځې د کومې څخه چې جوړ شوی یې،
ځکه چې ته خاوره یې او بېرته به خاورې ته ورګرځې.>

٢٠ حضرت آدم په خپلې ښځې باندې حوا نوم کېښود ځکه چې هغه به د ټولو انسانانو مور وي.
٢١ څښتن خدای د حضرت آدم او د هغه د ښځې دپاره د حیوان د پوستکي څخه کالي جوړ کړل
او هغوی ته یې ورواغوستل.

حضرت آدم او بي بي حوا له باغ څخه شړل کېږي

٢٢ څښتن خدای وفرمایل: <اوس چې آدم زمونږ په شان شو چې ښه او بد پېژني باید دا اجازه
ورنه کړای شي چې د ژوندانه د ونې څخه مېوه وخوري او تر ابده پورې ژوندی پاتې شي.> ٢٣
نو څښتن خدای دوی د عدن د باغ څخه وشړل چې لاړ شي او په هغې ځمکې باندې کار وکړي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې د هغې د خاورې څخه حضرت آدم جوړ شوی ؤ. ٢٤ حضرت آدم یې وشاړه او د عدن د باغ
لمرخاته خواته د ننوتلو په دروازه کې یې کیروبیان او هغه اور لرونکې توره چې هرې خواته به
تاوېدله، ودرول ترڅو څوک ونه شي کولی چې د ژوندانه ونې ته ورنژدې شي.

قائن او هابیل

۴ ١ حضرت آدم د بي بي حوا سره یوځای شو او بي بي حوا امیدواره شوه او زوی یې پیدا
شو. بي بي حوا وفرمایل: <زه به په هغه باندې قائن نوم ږدم ځکه چې هغه مې د څښتن په مرسته
راوړ.> ٢ وروسته بیا هغې بل زوی هابیل وزېږاوه. هابیل شپون شو، خو قائن زمیندار شو. ٣
لږه موده وروسته قائن د خپلې ځمکې د حاصلاتو یوه برخه د څښتن حضور ته نذرانه وړاندې کړه.
٤ او هابیل هم خپل اولنی پیدا شوی وری قرباني کړ او ډېره ښه حصه یې د څښتن حضور ته
نذرانه وړاندې کړه. څښتن هابیل او د هغه نذرانه قبوله کړه. ٥ خو قائن او د هغه نذرانه یې قبوله
نه کړه، نو قائن ډېر په قهر شو او خپل سر یې ښکته واچاوه. ٦ څښتن قائن ته وفرمایل: <ته
ولې په قهر شوې؟ او ولې دې خپل سر ښکته اچولی دی؟ ٧ که ښه کار دې کړی وای، آیا قبول
شوی به نه وای؟ مګر ښه دې نه دي کړي. اوس ګناه د دې موقعې په لټه کې ده چې په تا باندې
حمله وکړي، هغه غواړي چې حکم درباندې وچلوي مګر ته باید په هغې باندې غالب شې.>

٨ قائن خپل ورور هابیل ته وویل: <راځه چې پټي ته لاړ شو.> هغه وخت چې دوی په پټي
کې وو قائن په خپل ورور هابیل باندې حمله وکړه او ویې واژه.

٩ بیا څښتن د قائن څخه پوښتنه وکړه: <ستا ورور هابیل چېرته دی؟>

هغه ځواب ورکړ: <زه څه خبر یم؟ آیا زه د خپل ورور ساتونکی یم؟>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۰ بیا څښتن وفرمایل: <تا څه وکړل؟ خپل ورور دې وواژه او د هغه وينه په ځمکه باندې تويه
شوه. اوس ستا د ورور وينه ماته فرياد کوي چې تاته سزا درکړم. ۱۱ زه به په تا باندې لعنت
ووايم، ځکه چې تا هابيل وواژه او د هغه وينه دې په ځمکه باندې توی کړه. ته به هيڅکله په دې
ځمکه باندې کښت ونه کړې. ۱۲ که ته په دې ځمکه باندې خواري وکړې، هغه به ستا دپاره هيڅ
حاصل درنه کړي. ته به بې کوره يې او خپل پاتې عمر به يو ځای او بل ځای په پرېشانۍ او
سرګردانۍ کې تېروې.>

۱۳ قائن ووېل: <ته ماته داسې سخته سزا راکوې چې زه يې د زغملو توان نه لرم. ۱۴ ما نن د
دې خاورې څخه شړې، چې خپل کور پرېږدم او ستا د حضور څخه لېرې لاړ شم. زه به بې کوره
پرېشانه او سرګردانه ګرځم او هرڅوک چې ما پيدا کړي نو وبه مې وژني.>

۱۵ څښتن ځواب ورکړ: <نه! که څوک تا ووژني زه به هغه ته اووه وارې سزا ورکړم.> نو
څښتن په قائن باندې يوه نښه کېښودله چې دا به د هغه چا دپاره خبرداری وي څوک چې وغواړي
قائن ووژني. ۱۶ قائن د خدای پاک د حضور څخه لاړ. هغه په نود (يعنې سرګردانۍ) نومي ځای
کې چې د عدن لمرخاته خواته پروت ؤ ژوند اختيار کړ.

د قائن اولاده

۱۷ قائن د خپلې ښځې سره يوځای شو او زوی يې پيدا شو او په هغه باندې يې خنوخ نوم
کېښود. هغه يو ښار جوړ کړ او د خپل زوی خنوخ نوم يې ورباندې کېښود. ۱۸ د خنوخ څخه
عيراد پيدا شو او د عيراد څخه محويائيل پيدا شو، د محويائيل څخه متوشائيل پيدا شو او د
متوشائيل څخه لمک پيدا شو.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۹ لمک دوه ښځې وکړې، د یوې نوم عاده ؤ او د بلې نوم ظله ؤ. ۲۰ د عادې ځخه یابال پیدا
شو او هغه اولنی نفر ؤ چې کورني حیوانات یې روزل او په خېمو کې اوسېده. ۲۱ د هغه د ورور
نوم یوبال ؤ او هغه اولنی نفر ؤ چې رباب او شپېلۍ به یې وهله. ۲۲ د ظلې ځخه هم توبل قائن
پیدا شو او هغه آهنګر ؤ او د برنجو او اوسپنې ځخه به یې د کار هر ډول وسایل جوړول. نعمه د
توبل قائن خور وه.

۲۳ یوه ورځ لمک خپلو ښځو ته وویل:

<ای عادې او ظلې زما خبرې واورئ

ما یو ځوان سړی وژلی ځکه زه یې وم وهلی

۲۴ که بدل د قائن اخیستل کیږي په اووه واري

نو د لمک به اخیستی شي اووه اویا واري>

شیث او انوش

۲۵ حضرت آدم بیا د خپلې ښځې سره یوځای شو او زوی یې پیدا شو او د هغه نوم یې شیث
کېښود. هغې وفرمایل: <دا ځکه چې خدای پاک ماته د هابیل په ځای چې د خپل ورور قائن له
لاسه ووژل شو بل زوی راکړ.> ۲۶ د شیث زوی پیدا شو او د هغه نوم یې انوش کېښود. په
همدې وخت کې خلکو د ښتن عبادت کول شروع کړل.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت آدم اولاده

(اول تواریخ ۱: ۱ – ۴)

۵ ۱ دا د حضرت آدم د اولادې د پيدا کېدلو ليکلی بيان دی. کله چې خدای پاک انسان پيدا
کړ، هغه يې د خپل ځان په شان پيدا کړ. ۲ هغوی يې نر او ښځه پيدا کړل او برکت يې ورته
ورکړ او هغوی يې انسانان وبلل. ۳ حضرت آدم د يوسلو دېرش کالو ؤ چې د هغه زوی پيدا شو
چې د هماغه په شان ؤ او په هغه باندې يې شيث نوم کېښود. ۴ د شيث د پيدا کېدلو څخه
وروسته حضرت آدم اته سوه کاله نور هم ژوندی ؤ او نور زامن او لورګانې يې پيدا شوې. ۵ نو
حضرت آدم د نهه سوه دېرش کالو په عمر ؤ چې وفات شو.

۶ شيث د يوسلو پنځو کالو ؤ چې د هغه زوی انوش پيدا شو. ۷ او وروسته له هغې چې دی
د انوش پلار شو، شيث اته سوه اووه کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې يې پيدا شوې ۸ او
په نهه سوه دولس کلنۍ کې مړ شو.

۹ انوش د نوي کالو په عمر ؤ چې زوی يې پيدا شو او د هغه نوم يې قينان کېښود. ۱۰
وروسته له دې چې هغه د قينان پلار شو انوش اته سوه پنځلس کاله ژوند وکړ او نور زامن او
لورګانې يې پيدا شوې ۱۱ او په نهه سوه پنځه کلنۍ کې مړ شو.

۱۲ قينان اويا کلن ؤ چې د هغه زوی مهللئيل پيدا شو. ۱۳ وروسته له دې چې هغه د مهللئيل
پلار شو قينان اته سوه څلوېښت کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې يې پيدا شوې ۱۴ او په
نهه سوه لس کلنۍ کې مړ شو.

۱۵ مهللئيل پنځه شپېته کلن ؤ چې د هغه زوی يارد پيدا شو. ۱۶ مهللئيل د يارد د زېږېدو څخه
وروسته اته سوه دېرش کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې يې پيدا شوې ۱۷ او په اته سوه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پنځه نوي کلنی کې مړ شو.

۱۸ یارد د یوسلو دوه شپېته کالو ؤ چې د هغه زوی خنوخ پیدا شو. ۱۹ وروسته له دې چې هغه
د خنوخ پلار شو یارد اته سوه کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې ۲۰ او په نهه
سوه دوه شپېته کلنی کې مړ شو.

۲۱ خنوخ د پنځه شپېته کالو ؤ چې د هغه زوی متوشالح پیدا شو. ۲۲ وروسته له دې چې هغه
د متوشالح پلار شو خنوخ درې سوه کاله د خدای پاک سره په دوستی کې تېر کړل او نور زامن او
لورګانې یې پیدا شوې. ۲۳ خنوخ درې سوه پنځه شپېته کاله ژوند وکړ. ۲۴ هغه د خدای پاک
سره په دوستی کې خپل ژوند تېر کړ او له هغې څخه وروسته هغه د سترګو څخه پناه شو ځکه چې
خدای پاک هغه پورته یووړ.

۲۵ متوشالح د یوسلو اووه اتیا کالو ؤ چې د هغه زوی لمک پیدا شو. ۲۶ وروسته له دې چې
هغه د لمک پلار شو، متوشالح اووه سوه دوه اتیا کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا
شوې ۲۷ او په نهه سوه نهه شپېته کلنی کې مړ شو.

۲۸ لمک د یوسلو دوه اتیا کالو ؤ چې د هغه زوی پیدا شو. ۲۹ لمک وویل: <دا به زمونږ دپاره
په ستونزو، په سخت کار او د لاسونو په تناکو کې تسلي وي چې مونږ یې په هغې ځمکې باندې
کوو چې خدای پاک ورباندې لعنت ویلی دی.> نو په هغه باندې یې نوح نوم کېښود. ۳۰ وروسته
له دې چې حضرت نوح پیدا شو، لمک پنځه سوه پنځه نوي کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې
یې پیدا شوې ۳۱ او په اووه سوه اووه اویا کلنی کې مړ شو.

۳۲ وروسته له دې چې حضرت نوح د پنځه سوه کالو شو، د هغه درې زامن پیدا شول چې سام،
حام او یافث نومېدل.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د انسان بدکاري

۱-۲ د انسانانو شمېر د ځمکې په مخ په زیاتېدو شو او د هغوی لورګانې پیدا شوې. د هغوی
ښخه ځینې دومره ښکلې وې چې د فرښتو ډېرې خوښې شولې او د هرې یوې سره یې چې غوښتل
ودونه یې وکړل. ۳ هغه وخت څښتن وفرمایل: <زه به انسان پرېنږدم چې هغه د همېش دپاره
ژوندی وي او عمر به یې د یوسلو شلو کالو څخه زیات نه وي، ځکه چې هغه فاني دی.> ۴
کله چې فرښتو د انسانانو د لورګانو سره ودونه وکړل د هغوی څخه ډېر لوی او قوي انسانان پیدا
شول او د پخوانۍ زمانې او حتیٰ وروسته هم مشهور جنګیالیان وو.

۵ څښتن ولیدل چې په دنیا کې د انسان بدکاري زیاته شوه او د دوی ټول خیالونه او ارادې
خرابې دي. ۶ نو څښتن پښېمانه شو او هغه خفه شو چې انسان یې د ځمکې په مخ پیدا کړی
دی. ۷ نو هغه وفرمایل: <زه به د ځمکې له مخ څخه ټول ژوندي مخلوقات له منځه یوسم! زه
به انسانان، حیوانات، مرغان او خزندې له منځه یوسم. زه پښېمان یم چې دوی مې جوړ کړل.>
۸ خو خدای پاک د حضرت نوح څخه راضي ؤ.

حضرت نوح

۹ دا د حضرت نوح قصه ده. حضرت نوح په خپله زمانه کې نېک او پرهېزګار سړی ؤ او خدای
پاک ته ډېر نژدې ؤ. ۱۰ هغه درې زامن درلودل: سام، حام او یافث. ۱۱ مګر د خدای پاک په
نظر کې ځمکه د فساد څخه ډکه شوې وه او د ظلم زیاتي لمن هرې خواته خپره شوې وه. ۱۲
خدای پاک ولیدل چې دنیا فاسده شوې ده ځکه چې ټول انسانان بې لارې شوي او فاسد شوي دي.

۱۳ خدای پاک حضرت نوح ته وفرمایل: <ما دا فیصله کړې ده چې ټول انساني نسل بېخي له

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

منځه وړم، ځکه چې دنیا د دوی د زور زیاتي د عملونو څخه ډکه شوې ده. ۱۴ د ځان دپاره د
ډېرو ښو لرګیو څخه کشتۍ جوړه کړه، په هغې کې کوټې جوړې کړه او دننه او دباندې ورته د قیر
پوښ ورکړه. ۱۵ او هغه داسې جوړه کړه چې اوږدوالی یې یوسلو پنځه دېرش متره، سور یې دوه
ویشت متره او لوړوالی یې دیارلس متره وي. ۱۶ په کشتۍ باندې یو بام جوړ کړه او د پنځه
څلوېښت سانتي مترو په شاوخوا کې د بام او د کشتۍ د اړخ ترمنځ فاصله پرېږده. کشتۍ درې منزله
جوړه کړه او په یوه اړخ کې ورته دروازه جوړه کړه. ۱۷ زه په ځمکه باندې سیلاب راولم چې
ټول ژوندي موجودات له منځه یوسي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي مړه شي. ۱۸ مګر زه
به ستا سره لوظ وکړم چې ته به د خپلو زامنو، خپلې ښځې او د خپلو زامنو د ښځو سره کشتۍ ته
ورننوزې. ۱۹ د ټولو ژوندیو مخلوقاتو څخه یوه یوه جوړه نر او ښځه د ځان سره کشتۍ ته راوله
ترڅو هغه ژوندي وساتې. ۲۰ د هر ډول مرغانو، حیواناتو او خزندو څخه به دوه دوه تاته راشي
ترڅو ژوندي وساتل شي. ۲۱ د خپل ځان او هغوی دپاره هر ډول خواړه له ځانه سره واخله او
ذخیره یې کړه.> ۲۲ نو حضرت نوح ټول کارونه د خدای پاک د حکم سره سم سرته ورسول.

سیلاب

۷ ۱ ښبښتن حضرت نوح ته وفرمایل: <د خپلې ټولې کورنۍ سره کشتۍ ته ننوزه، ځکه چې په
ټوله دنیا کې مې یوازینی سړی ته ولیدلې چې نیک کارونه کوې. ۲ د ټولو پاکو حیواناتو څخه
اووه، اووه جوړې نر او ښځه او د ناپاکو حیواناتو څخه یوه، یوه جوړه نر او ښځه د ځان سره واخله.
۳ او همدارنګه د هر قسم مرغانو څخه اووه جوړې نر او ښځه واخله ترڅو د هغوی نسل د
ځمکې په مخ باندې ژوندی پاتې شي. ۴ ځکه چې زه به پس له اووه ورځو څخه په ځمکه
باندې څلوېښت شپې او څلوېښت ورځې باران واوروم او ټول ژوندي مخلوقات چې ما جوړ کړي
دي هغه به له منځه یوسم.> ۵ حضرت نوح هغه ټول کارونه سرته ورسول چې خدای پاک ورته

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حکم کړی ؤ.

۶ حضرت نوح د شپږسوه کالو په عمر ؤ چې په ځمکه باندې سیلاب راغی. ۷ حضرت نوح
او د هغه زامن او ښځه او د زامنو ښځې یې د سیلاب څخه د بچ کېدلو په خاطر کشتۍ ته ننوتل.
۸-۹ لکه څنګه چې خدای پاک حضرت نوح ته حکم کړی ؤ، د پاکو او ناپاکو حیواناتو څخه
او د مرغانو او خزندو څخه یوه، یوه جوړه نر او ښځه حضرت نوح ته راغلل او کشتۍ ته ورننوتل.
۱۰ نو پس له اووه ورځو سیلاب راغی.

۱۱ حضرت نوح شپږسوه کلن ؤ او د دوهمې میاشتې په اوولسمه ورځ د ځمکې لاندې ژورو
ځایونو څخه اوبه راووتلې او د اسمان دروازې خلاصې شوې. ۱۲ څلوېښت شپې او څلوېښت
ورځې په ځمکه باندې باران واورېده. ۱۳ او په هماغه ورځ حضرت نوح او د هغه زامن، سام،
حام او یافث او د حضرت نوح ښځه او د هغه د زامنو درې ښځې کشتۍ ته ورننوتل. ۱۴ د هغوی
سره د هر قسم کورنې او وحشي حیواناتو، خزندو او د هر قسم مرغانو ۱۵ یعنې د ژوندیو
مخلوقاتو څخه یوه یوه جوړه حضرت نوح ته راغله او کشتۍ ته ننوتل. ۱۶ لکه څنګه چې خدای
پاک حکم کړی ؤ، هغوی د هر ژوندي مخلوق څخه نر او ښځه ننوتل. نو څښتن د هغوی پسې
دروازه وتړله.

۱۷ باران څلوېښت ورځې واورېد او اوبه د ځمکې په مخ زیاتې شوې او کشتۍ یې پورته کړه او
د ځمکې څخه اوچته شوه. ۱۸ اوبه ډېرې پورته شوې او کشتۍ د اوبو په مخ باندې روانه شوه.
۱۹ اوبه تر دې اندازې زیاتې شوې چې تر اسمان لاندې ټول لوړ غرونه یې پټ کړل. ۲۰ اوبه د
غرونو د څوکو څخه اووه متره اوچتې شوې. ۲۱ د ځمکې په مخ هر ژوندی موجود یعنې کورنې
او وحشي حیوانات، مرغان، خزندې او انسانان ټول مړه شول. ۲۲ د ځمکې په مخ ټول ساه
لرونکې مړه شول. ۲۳ څښتن د ځمکې په مخ ټول ژوندي مخلوقات، انسانان او حیوانات، خزندې
او مرغان له منځه یوړل او یوازې حضرت نوح او هغوی چې په کشتۍ کې د هغه سره وو، پاتې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شول. ٢٤ اوبه یوسلو پنځوس ورځې وروسته مخ په کمېدلو شوې.

د سیلاب پای ته رسېدل

٨ ١ خدای پاک حضرت نوح او هغه ټول حیوانات چې په کشتۍ کې د هغه سره وو را په یاد
کړل، نو خدای پاک په ځمکه باندې باد راوالوزاوه او اوبه په کمېدو شوې. ٢ خدای پاک د
ځمکې لاندې اوبه او د اسمان د اوبو دروازې بندې کړې او باران ودرېد. ٣ په یوسلو پنځوسو
ورځو کې اوبه ورو، ورو د ځمکې د مخ څخه کمې شوې. ٤ او د اوومې میاشتې په اوولسمه
ورځ کشتۍ د ارارات په غرونو باندې ودرېده. ٥ اوبه کمې شوې او د لسمې میاشتې په اوله ورځ
د غرونو څوکې ښکاره شوې.

٦ وروسته له څلوېښتو ورځو حضرت نوح د کشتۍ کړکۍ خلاصه کړه ٧ او کارغه یې
دباندې ولېږه، خو کارغه به یو خوا او بل خواته الوت تر هغې پورې چې ځمکه وچه شوه. ٨
حضرت نوح غوښتل پوه شي چې آیا د ځمکې په مخ باندې اوبه کمې شوې دي یا نه، نو یوه کوتره
یې والوزوله. ٩ مګر کوترې د خپل ځان دپاره د ناستې ځای پیدا نه کړ ځکه چې د ځمکې په
مخ باندې لا اوبه ولاړې وې او هغه بېرته کشتۍ ته راستنه شوه. حضرت نوح خپل لاس وراوږد کړ،
هغه یې ونیوله او کشتۍ ته یې ننه ایستله. ١٠ هغه اووه ورځې نور صبر وکړ او بیا یې کوتره
ولېږله. ١١ کوتره د ماښام په وخت کې بېرته هغه ته راستنه شوه او د زیتون تازه پاڼه یې په
مښوکه کې نیولې وه، نو حضرت نوح پوه شو چې اوبه کمې شوې دي. ١٢ هغه اووه ورځې نور
انتظار وکړ او یو ځل بیا یې کوتره ولېږله، مګر دا ځل هغه بېرته رانغله.

١٣ په هغه وخت کې حضرت نوح د شپږسوه یو کالو په عمر ؤ. د هماغه کال د اولې میاشتې په
اوله نېټه ځمکه مخ په وچېدو شوه. حضرت نوح د کشتۍ پوښ لېرې کړ، شاوخوا یې وکتل او ویې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لیدل چې د ځمکې مخ وچ شوی ؤ. ١٤ د دوهمې میاشتې په اوویشتمه ورځ ځمکه بېخي وچه
شوه.

١٥ خدای پاک حضرت نوح ته وفرمایل: ١٦ <د خپلې ښځې، خپلو زامنو او د هغو د ښځو
سره د کشتۍ څخه دباندې راووزئ. ١٧ ټول مرغان او حیوانات د ځان سره دباندې راوباسه،
ترڅو دوی خپل همجنس وزېږوي او په ټوله ځمکه باندې خپاره شي.> ١٨ نو حضرت نوح د
خپلې ښځې، خپلو زامنو او د هغوی د ښځو سره د کشتۍ څخه راووت. ١٩ ټول حیوانات او
مرغان د خپلو جنسونو سره ډلې ډلې د کشتۍ څخه ووتل.

حضرت نوح قرباني وړاندې کوي

٢٠ حضرت نوح د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ او هغه د هر قسمه پاکو حیواناتو او
مرغانو څخه یو یو واخیست او هغه ټول یې د قربانۍ په ځای کې د سوزېدونکې نذرانې په توګه
قرباني کړل. ٢١ او د سوزېدونکې قربانۍ بوی په څښتن باندې ښه ولګېده، هغه د خپل ځان سره
وویل: <زه به بیا هیڅکله ځمکه د انسان د عملونو په سبب لعنتي نه کړم. زه پوهېږم چې د انسان
خیال د هغه د ځوانۍ له وخت څخه خراب دی، خو زه به هیڅکله بیا ټول ژوندي موجودات له
منځه نه وړم لکه څنګه چې مې له منځه یوړل. ٢٢ ترڅو پورې چې دنیا موجوده وي نو د ځمکې
کرل، رېبل، یخني او ګرمي، اوړی او ژمی او شپه او ورځ به هم وي.>

د حضرت نوح سره د خدای پاک لوظ

٩ ١ خدای پاک حضرت نوح او د هغه زامنو ته برکت ورکړ او ویې فرمایل: <ستاسو اولادونه
دې زیات شي ترڅو ټوله دنیا ستاسو په اولادې باندې ډکه شي. ٢ ټول حیوانات، مرغان،

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خزندې او ماهیان به له تاسو څخه وېرېږي او دا ټول به ستاسو په اختیار کې وي. ٣ هر شی
چې ژوندی دی او حرکت کوي، هغه به ستاسو د خوراک دپاره وي. لکه څنګه چې ما تاسو ته شنه
بوټي درکړل، اوس هرڅه تاسو ته درکوم. ٤ یو شی چې تاسو یې باید ونه خورئ هغه داسې
غوښه ده چې وینه په کې وي. دا مې منع کړې دي ځکه چې په وینه کې ژوندون دی. ٥ که
څوک د یو انسان څخه ژوند واخلي هغه به سزا ومومي. که چېرې کوم حیوان یو انسان ووژني زه به
هغه ته د مرګ سزا ورکوم. ٦ انسان د خدای پاک په شکل جوړ شوی دی، نو چا چې هغه
وواژه، هغه به هم د بل چا په وسیله وژل کېږي.

٧ تاسو باید زیات ماشومان وزېږوئ، ترڅو ستاسو اولاده په ټوله دنیا کې زیاته شي.>

٨ خدای پاک حضرت نوح او د هغه زامنو ته وفرمایل: ٩ <زه ستاسو او ستاسو د راتلونکي
نسل سره ١٠ او ټولو ژوندیو مخلوقاتو سره چې ستاسو سره وو، یعنې مرغانو، کورني او وحشي
حیواناتو، هغوی ټول چې ستاسو سره د کشتۍ څخه راووتل او همدارنګه د ځمکې په مخ ټولو
ژوندیو مخلوقاتو سره ١١ لوظ کوم چې بیا به هیڅکله ټول ژوندي مخلوقات د سیلاب په وسیله
له منځه نه ځي. هیڅکله به بیا سیلاب ځمکه نه خرابوي.> ١٢ خدای پاک وفرمایل: <دا د هغه
لوظ نښه ده چې زما او ستاسو او د هغو ټولو ژوندیو مخلوقاتو ترمنځ به وي چې ستاسو سره دي او
دا لوظ به د ټول راتلونکي نسل دپاره وي. ١٣ زه د ورېځو په منځ کې شنه او سره ږدم او دا به
زما او د دنیا په منځ کې د لوظ نښه وي. ١٤ کله چې زه په ځمکه باندې ورېځې راخپرې کړم او
په هغې کې شنه او سره رابنکاره شي، ١٥ زه به خپل هغه لوظ چې ستاسو او ټولو ژوندیو
مخلوقاتو سره مې کړی ؤ رایادوم او نور به هیڅکله ټول ژوندي موجودات د سیلاب په وسیله له
منځه نه ځي. ١٦ کله چې په ورېځو کې شنه او سره رابنکاره شي، زه به هغې ته ګورم او خپل
هغه ابدي لوظ به رایادوم چې زما او د ځمکې په مخ د ټولو ژوندیو مخلوقاتو ترمنځ شوی ؤ.>
١٧ نو خدای پاک حضرت نوح ته وفرمایل: <دا د هغه لوظ نښه ده چې ما د ځان او د ځمکې په

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مخ د ټولو ژونديو موجوداتو سره کړی ؤ.>

حضرت نوح او د هغه زامن

۱۸ د حضرت نوح زامن چې د کشتۍ څخه راووتل هغه سام، حام او يافث وو. وروسته بيا د حام
زوی پيدا شو او نوم يې کنعان ؤ. ۱۹ دا د حضرت نوح درې زامن وو چې د هغوی څخه د دنيا
ټول خلک راپيدا شول.

۲۰ حضرت نوح دهقان ؤ او هغه اولنی سړی ؤ چې د انګورو باغ يې جوړ کړ. ۲۱ يوه ورځ
هغه شراب وڅښل او نېشه شو، خپل کالي يې وويستل او په خپله خېمه کې لوڅ پروت ؤ. ۲۲
حام خېمې ته ننوت او ويې ليدل چې هغه لوڅ دی، نو هغه دباندې راووت او خپلو ورونو ته يې هم
وويل. ۲۳ بيا سام او يافث چپنه واخيستله او په خپلو اوږو باندې يې واچوله. هغوی په شا باندې
خېمې ته ورغلل، خپل پلار يې ورباندې پټ کړ او خپل مخونه يې بلې خواته واړول ترڅو د خپل
پلار لوڅوالی ونه ويني. ۲۴ کله چې حضرت نوح د نېشې څخه په حال شو، په دې پوه شو چې د
هغه کشر زوی د هغه سره څه کړي دي. ۲۵ هغه وفرمايل:

<لعنت دې وي په کنعان باندې

هغه به د خپلو ورونو غلام وي

۲۶ د سام څښتن خدای ته ثناه ووايئ!

کنعان به د سام غلام وي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۷ زه دعا کوم چې ښېښتن دې یافث ته

ډېره زیاته ځمکه ورکړي

او پرېږده چې هغه د سام سیمه ونیسي

کنعان دې د هغه غلام وي>

۲۸ د سیلاب څخه وروسته حضرت نوح درې سوه پنځوس کاله ژوند وکړ ۲۹ او د نهه سوه
پنځوس کالو په عمر وفات شو.

د حضرت نوح د زامنو اولاده

(اول تواریخ ۱: ۵ – ۲۳)

۱۰ ۱ دا د حضرت نوح د زامنو حام، سام او یافث اولاده ده چې د سیلاب څخه وروسته
زیږېدلي ده.

۲ د یافث زامن: جومر، ماجوج، مادای، یاوان، توبال، ماشک او تیراس. ۳ د جومر زامن:
آشکناز، ریفات او توجرمه. ۴ د یاوان زامن: الیشه، ترشیش، کتیم او رودانیم. ۵ دا د هغو
خلکو نیکونه وو چې د دریاب په غاړه او په جزیرو کې اوسېږي. دا ټوله د یافث اولاده وه چې
خپلې ژبې، خپل قومونه او خپلې ځمکې یې درلودلې.

۶ د حام زامن: کوش، مصرایم، فوط او کنعان. ۷ د کوش اولاده سبا، حویله، سبته، رعمه او
سبتکا وه. د رعمه اولاده شبا او ددان وه. ۸ د کوش یو زوی نمرود نومېده، هغه د دنیا اولنی قوي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

جنګیالی ؤ. ۹ هغه د خدای پاک په نظر کې یو ډېر قوي ښکاري ؤ، له دې کبله خلک وایي: <خدای پاک دې ستا څخه د نمرود په شان لوی ښکاري جوړ کړي.> ۱۰ د هغه په پادشاهی کې اول بابل، ارک، اکد او کلنه شامل وو چې دا درې واړه د شنعار په خاوره کې پراته دي. ۱۱ او د هغه ځای څخه نمرود آشور ته لاړ او د نینوا، رحوبوت عیر او کالح ښارونه ۱۲ او ریسن چې د نینوا او د کالح د لوی ښار ترمنځ پروت دی جوړ کړل.

۱۳ د مصرایم اولاده د لودیانو، عنامیانو، لهابیانو، نفتوحیانو، ۱۴ فتروسیانو، کسلوحیانو او کریت قومونه دي. (فلسطینیان د کریت د قوم څخه وو.)

۱۵ کنعان د صیدون پلار ؤ چې د هغه مشر زوی ؤ او همدارنګه هغه د حیتیانو، ۱۶ یبوسیانو، اموریانو، جرجاشیانو، ۱۷ حویانو، عرقیانو، سینیانو، ۱۸ اروادیانو، صماریانو او حماتیانو نیکه هم ؤ. د هغه څخه وروسته د کنعانیانو قبیلې خپرې شوې. ۱۹ د کنعان پولې د صیدون څخه د جرار خواته تر غزې او بیا د سدوم، عمورې، ادمه او صبوئیم څخه تر لاشع پورې ورسېدلې. ۲۰ دا د حام اولاده ده چې په خپلو قبیلو او سیمو کې اوسېدل او هر یو په خپلو ژبو خبرې کولې.

۲۱ د سام څخه چې د یافث مشر ورور ؤ هم زامن پیدا شول او سام د ټولو عبرانیانو نیکه ؤ. ۲۲ د سام زامن عیلام، آشور، ارفکشاد، لود او ارام وو. ۲۳ د ارام زامن عوص، حول، جاتر او ماشک وو. ۲۴ ارفکشاد د شالح پلار ؤ او شالح د عابر پلار ؤ. ۲۵ د عابر څخه دوه زامن پیدا شول، د یو نوم فالج ؤ ځکه چې د هغه په وخت کې د دنیا خلک ووېشل شول. د هغه د ورور نوم یقطان ؤ. ۲۶ د یقطان څخه الموداد، شالف، حضرموت، یارح، ۲۷ هدورام، اوزال، دقله، ۲۸ عوبال، ابیمائیل، شبا، ۲۹ اوفیر، حویله او یوباب پیدا شول. دا ټول د یقطان زامن وو. ۳۰ هغه سیمه چې هغوی په کې اوسېدل هغه د میشا څخه د سفارې د لمرخاته غرنی سیمې پورې غزېدلې وه. ۳۱ دا د سام اولاده ده چې په خپلو قبیلو او سیمو کې اوسېدل او هر یو په خپلو ژبو خبرې کولې.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳۲ او په دې سره د حضرت نوح د اولادې لست پوره کېږي. د سيلاب څخه وروسته د هغوی د
اولادې څخه قومونه رامنځته شول او په ټوله دنيا کې خپاره شول.

د بابل برج

۱۱ ۱ په هغه وخت کې د ټولې دنيا خلکو يوه ژبه درلودله او يو قسم خبرې به يې کولې.
۲ خو وروسته هغوی د مشرق خواته کډه وکړه او د شنعار په ځمکه کې يې يوه ميداني پيدا کړه
او هلته اوسېدل. ۳ هغوی يو بل ته وويل: <راځئ چې خښتې جوړې کړو او هغه ښې پخې
کړو.> هغوی د تيږو په ځای خښتې او د مسالې په ځای قير استعمال کړ. ۴ هغوی وويل:
<راځئ چې د خپل ځان دپاره يو ښار ودان کړو او په هغه کې يو لوړ برج جوړ کړو چې سر يې
اسمان ته ورسيږي، ترڅو د خپل ځان دپاره يو نوم وګټو، داسې نه شي چې په ټوله دنيا کې خپاره
شو.>

۵ مګر کله چې څښتن راښکته شو چې هغه ښار او برج چې خلکو جوړ کړی ؤ وګوري، ۶
هغه وفرمايل: <اوس هغوی يو قوم دی او په يوه ژبه خبرې کوي. دا يوازې د کار شروع ده. هغوی
به ډېر ژر د دې توان پيدا کړي چې هرڅه وغواړي هغه به سرته ورسوي. ۷ راځئ چې کوز شو
او د هغوی ژبه سره ګډه وډه کړو ترڅو دوی يو د بل په خبرو باندې پوه نه شي.> ۸ نو څښتن
هغوی په ټوله دنيا کې خپاره کړل او هغوی مجبور شول چې د ښار د جوړولو څخه لاس واخلي.
۹ په دې سبب هغه ځای د بابل په نوم ياد شو ځکه چې څښتن هلته د هغوی ژبه ګډه وډه کړه
او هغوی يې په ټوله دنيا کې خپاره کړل.

د سام اولاده

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۰ دا د سام اولاده ده: د سیلاب څخه دوه کاله وروسته هغه وخت چې سام د سلو کالو په عمر ؤ
د هغه زوی آرفکشاد پیدا شو. ۱۱ د آرفکشاد د پیدا کېدو څخه وروسته سام پنځه سوه کاله نور
هم ژوند وکړ او نور اولادونه یې پیدا شول.

۱۲ آرفکشاد د پنځه دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی شالح پیدا شو. ۱۳ د شالح د پیدا
کېدو څخه وروسته آرفکشاد څلورسوه درې کاله نور ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا
شوې.

۱۴ هغه وخت چې شالح د دېرشو کالو په عمر ؤ د هغه زوی عابر پیدا شو. ۱۵ پس له هغې،
شالح څلورسوه درې کاله نور هم ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې.

۱۶ عابر د څلوردېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی فالج پیدا شو. ۱۷ کله چې فالج پیدا شو،
عابر څلورسوه دېرش کاله نور هم ژوند وکړ او زامن او لورګانې یې پیدا شوې.

۱۸ فالج د دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی رعو پیدا شو. ۱۹ د رعو د پیدا کېدلو څخه
وروسته فالج دوه سوه نهه کاله نور هم ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې.

۲۰ رعو د دوه دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی سروج پیدا شو. ۲۱ د سروج د پیدا کېدلو
څخه وروسته رعو دوه سوه اووه کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې.

۲۲ سروج د دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی ناحور پیدا شو. ۲۳ د ناحور د پیدا کېدلو
څخه وروسته سروج دوه سوه کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۴ ناحور د نهه ویشتو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی تارح پیدا شو. ۲۵ د تارح د پیدا کېدلو
څخه وروسته ناحور یوسلو نولس کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې.

۲۶ وروسته له دې چې تارح د اویا کالو په عمر شو، د هغه زامن حضرت ابرام، ناحور او هاران
پیدا شول.

د تارح اولاده

۲۷ دا د تارح اولاده ده چې د هغه څخه حضرت ابرام، ناحور او هاران پیدا شول. هاران د
حضرت لوط پلار ؤ. ۲۸ د هاران پلار لا ژوندی ؤ چې هغه خپل د زېږېدو په ځای یعنې اور
کلدانیانو کې مړ شو. ۲۹ حضرت ابرام د سارای سره واده وکړ او ناحور د ملکې سره چې د هاران
لور وه واده وکړ. هاران د یسکا پلار هم ؤ. ۳۰ سارای شنډه وه او ماشومان یې نه درلودل.

۳۱ تارح خپل زوی حضرت ابرام، خپل لمسی حضرت لوط چې د هاران زوی ؤ او د هغه نږور
یعنې د حضرت ابرام ښځه سارای د ځان سره واخیستل او د اور کلدانیانو څخه ووتل چې د کنعان
خاورې ته لاړ شي. خو کله چې هغوی حران ته راغلل هلته پاتې شول. ۳۲ تارح د دوه سوه
پنځو کالو په عمر په حران کې مړ شو.

خدای پاک حضرت ابرام انتخابوي

۱۲ ۱ څښتن حضرت ابرام ته وفرمایل: <خپل وطن، خپلوان او د خپل پلار کور پرېږده او
هغه هېواد ته لاړ شه چې زه یې درته ښایم. ۲ زه به ستا څخه لوی قوم جوړ کړم او تاته به
برکت درکړم. ستا نوم به مشهور کړم او د نورو دپاره به د برکت سبب وګرځې.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

٣ څوک چې تاته برکت درکوي زه به هغوی ته برکت ورکړم

مګر څوک چې په تا باندې لعنت وايي زه به په هغوی باندې لعنت ووايم

او ستا په وسيله به د دنيا ټولو قومونو ته برکت ورکړم>

٤ لکه څنګه چې خدای پاک حضرت ابرام ته فرمايلي وو هغه لاړ او حضرت لوط هم ورسره
لاړ. حضرت ابرام د پنځه اويا کالو په عمر ؤ چې د حران څخه روان شو. ٥ حضرت ابرام خپله
ښځه سارای، خپل وراره حضرت لوط، خپل غلامان او هغه ټوله شتمني چې په حران کې يې پيدا
کړې وه د ځان سره واخيستل او کنعان ته روان شول.

کله چې هلته ورسېدل، ٦ حضرت ابرام په هغې خاوره کې ګرځېده ترڅو د موره مقدسې ونې ته
ورسېده چې هغه په شکيم کې يو پاک ځای ؤ. (په هغه وخت کې په هغې خاورې کې کنعانيان
اوسېدل.) ٧ څښتن حضرت ابرام ته ښکاره شو او هغه ته يې وفرمايل: <دا هغه وطن دی چې
زه غواړم هغه ستا اولادې ته ورکړم.> نو حضرت ابرام په هغه ځای کې چې څښتن ورته ورښکاره
شوی ؤ د قربانۍ ځای جوړ کړ. ٨ بيا يې هغې غرنۍ سيمې ته کډه وکړه چې د لمرپرېواته خوا
څخه بيت ئيل او د لمرخاته خوا څخه عای ته رسيږي. حضرت ابرام په هغه ځای کې خپلې خېمې
ودرولې او هلته يې د قربانۍ ځای جوړ کړ او د څښتن عبادت يې وکړ. ٩ بيا هغه د يو ځای
څخه بل ځای ته کډه کوله او د کنعان جنوب خواته لاړ.

حضرت ابرام په مصر کې

١٠ مګر په کنعان کې قحطي راغله او هغه دومره سخته شوه چې حضرت ابرام مصر ته لاړ چې
هلته د لږ وخت دپاره واوسيږي. ١١ څه وخت چې هغه د مصر سرحد ته ورنژدې شو، خپلې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ښځې سارای ته یې وویل: <ته ښایسته ښځه یې. ١٢ کله چې مصریان تا ووینې، وبه وایې: دا د
هغه ښځه ده. نو دوی به ما ووژني او تا به ژوندۍ پرېږدي. ١٣ هغوی ته ووایه چې ته زما خور
یې، نو ستا په خاطر به هغوی زما سره ښه رویه وکړي او ما به ژوندی پرېږدي.> ١۴ څه وخت
چې هغه مصر ته داخل شو، مصریانو ولیدل چې د هغه ښځه ډېره ښایسته وه. ١۵ کله چې د
فرعون درباریانو هغه ولیدله، هغوی د فرعون په مخکې د هغې صفت وکړ او هغه یې د فرعون ماڼۍ
ته ورروستله. ١۶ فرعون د هغې په خاطر د حضرت ابرام سره ښه رویه وکړه او هغه ته یې پسونه،
وزې، پادې، خره او خرې، اوښان، وینځې او غلامان ورکړل.

١٧ مګر څښتن فرعون او د هغه درباریان د حضرت ابرام د ښځې سارای په سبب په خطرناکو
ناروغیو باندې اخته کړل. ١٨ نو فرعون حضرت ابرام راوغوښت او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه:
<زما سره دې څه وکړل؟ ولې دې ماته ونه ویل چې هغه ستا ښځه ده؟ ١٩ ولې دې وویل چې
هغه ستا خور ده، کېدای شو چې ما د هغې سره واده کړی وای؟ ګوره دا ستا ښځه ده، هغه واخله او
لاړ شه!> ٢٠ فرعون خپلو نفرو ته حکم وکړ چې حضرت ابرام او د هغه ښځه د هر هغه څه سره
چې درلودل یې ولېږي.

حضرت لوط او حضرت ابرام سره جلا کېږي

١٣ ١ حضرت ابرام د خپلې ښځې او خپلو ټولو شیانو سره چې درلودل یې د مصر څخه د
کنعان جنوبي خواته لاړ او حضرت لوط د هغه سره لاړ. ٢ حضرت ابرام شتمن سړی ؤ او هغه
ډېر حیوانات، سره زر او سپین زر درلودل. ٣ هغه یو ځای او بل ځای ګرځېده او د بیت ئیل
طرف ته لاړ. او هغه ځای ته ورسېده چې د بیت ئیل او عای ترمنځ پروت دی او حضرت ابرام پخوا
هلته خپلې خېمې ودرولې وې. ۴ چېرته چې هغه د قربانۍ ځای جوړ کړی ؤ، هلته هغه د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ښښتن عبادت وکړ.

۵ او حضرت لوط هم چې د حضرت ابرام سره ؤ د پسونو او وزو رمې او پادې او خېمې
درلودلې. ۶ په دې خاطر چې هغوی دواړو ډېر زيات حيوانات درلودل او د هغوی دپاره په
کافي اندازه د څړځايونه نه وو، نو دوی نه شو کولی چې دواړه يوځای سره واوسېږي. ۷ نو د
حضرت ابرام او حضرت لوط د شپانو ترمنځ شخړه رامنځته شوه. په هغه وخت کې کنعانيان او
فرزيان هم په دې خاوره کې اوسېدل.

۸ نو حضرت ابرام لوط ته وفرمايل: <زما او ستا، يا زما د شپانو او ستا د شپانو ترمنځ بايد
شخړه نه وي، ځکه چې مونږ يو د بل سره ورونه يو. ۹ نو بيا راځئ چې سره جدا شو. د ځمکې
هره برخه چې ته غواړې هغه انتخاب کړه. ته يو خوا لاړ شه او زه به بلې خواته لاړ شم.>

۱۰ حضرت لوط شاوخوا ته وکتل او د اردن ټوله دره يې وليدله چې د سوغر پورې لکه د ښښتن
د باغ او مصر په شان شنه وه. دا هغه وخت ؤ چې ښښتن لا سدوم او عموره له منځه نه وو وړي.
۱۱ نو حضرت لوط د اردن ټوله دره د خپل ځان دپاره خوښه کړه او د لمرخاته خواته يې کډه
وکړه. په دې ډول هغوی يو د بل څخه بېل شول. ۱۲ حضرت ابرام د کنعان په خاوره کې پاتې شو
او حضرت لوط د هغو ښارونو په منځ کې چې په دره کې پراته وو ځای په ځای شو او سدوم ته
نژدې يې خېمې ودرولې. ۱۳ د سدوم خلک ډېر بدکاره وو او د ښښتن په مقابل کې يې ډېر
سخت ګناهونه کول.

حضرت ابرام حبرون ته کډه کوي

۱۴ د حضرت ابرام څخه د حضرت لوط له جدا کېدلو وروسته ښښتن حضرت ابرام ته وفرمايل:
<اوس دې خپلې سترګې پورته کړه او د هغه ځای څخه چې ته په کې يې، شمال، جنوب، لمرخاته

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او لمرپرېواته خواته وګوره. ⑮ دا ټوله ځمکه چې ته يې وينې زه به يې تا او ستا اولادې ته
درکړم او دا به تر ابده پورې ستاسو وي. ⑯ زه به تاته دومره زياته اولاده درکړم چې د خاورو د
ذرو په شان وي چې څوک يې نه شي شمارلی. ⑰ اوس لاړ شه او ټول هېواد وګوره، ځکه چې
هغه ټول تاته درکوم.> ⑱ نو حضرت ابرام خپلې خېمې واخيستلې او د ممري لويو ونو ته نژدې
چې په حبرون کې دي ځای په ځای شو او په هغه ځای کې يې د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ
کړ.

حضرت ابرام لوط ژغوري

۱۴

① په هغه وخت کې د شنعار پادشاه امرافل، د الاسار پادشاه اريوک، د عيلام پادشاه
کدرلاعمر او د قوئيم پادشاه تدعال ② لاړل چې د نورو پنځو پادشاهانو يعنې د سدوم د پادشاه
بارع، د عمورې د پادشاه برشاع، د ادمه د پادشاه شنعاب، د صبوئيم د پادشاه شمئيبر او د بالع د
پادشاه سره (بالع هماغه صوغر دی) جنګ وکړي. ③ دغو پنځو پادشاهانو خپل ځواکونه د سديم
په دره کې چې اوس د ارام درياب په نوم يادېږي سره يوځای کړل. ④ هغوی دولس کاله د
کدرلاعمر د لاس لاندې وو، خو په ديارلسم کال هغوی ياغي شول. ⑤ په څوارلسم کال
کدرلاعمر د هغو پادشاهانو سره چې د ده سره ملګري شوي وو، لاړ او رفائيانو ته يې په عشتروت
قرنين، زوزيانو ته يې په هام او ايميانو ته يې په شاوه قريتين کې ⑥ او حوريانو ته يې د ادوم په
غرنی سيمه کې تر ايل فاران پورې چې دښتې ته نژدې دی ماتې ورکړه. ⑦ بيا هغوی بېرته
راوګرځېدل او عين مشفاط ته چې وروسته د قادش په نوم ياد شو راغلل او د عماليقيانو ټوله خاوره
يې فتح کړه او اموريانو ته يې چې په حززون تامار کې اوسېدل ماتې ورکړه.

⑧ په هغه وخت کې د سدوم، عموره، ادمه، صبوئيم او د بالع (صوغر) پادشاهان ووتل او د سديم

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په دره کې يې خپلې جنګي ليکې جوړې کړې ۹ ترڅو د عيلام د پاچا کدرلاعمر، د قوئيم د
پاچا تدعال، د شنعار د پاچا امرافل او د الاسار د پاچا اريوک په مقابل کې جنګ وکړي، يعنې
څلور پاچاهان د پنځو په مقابل کې. ۱۰ د سديم په دره کې د قير ډېرې کندې وې. کله چې د
سدوم او عمورې پاچاهان د جګړې څخه وتښتېدل، هغوی په دې کندو کې وغورځېدل او پاتې
پاچاهان غرونو ته وتښتېدل. ۱۱ نو څلورو پاچاهانو د سدوم او عمورې ټول شيان چې په هغو
کې د هغوی خواړه هم شامل وو واخيستل او لاړل. ۱۲ هغوی د حضرت ابرام وراره لوط هم د
هغه د ټول مال او جايداد سره د ځان سره يوووړ، ځکه چې هغه په سدوم کې اوسېده.

۱۳ يو نفر چې د هغو څخه تښتېدلی ؤ عبراني ابرام ته خبر ورکړ. په دې وخت کې حضرت ابرام
هغو لويو ونو ته نژدې چې د اموري ممري پورې يې اړه درلودله اوسېده. ممری او د هغه ورونه
اشکول او عانر ټول د حضرت ابرام سره ملګري وو. ۱۴ کله چې حضرت ابرام خبر شو چې د
هغه وراره نيول شوی دی، نو هغه خپل درې سوه اتلس جنګي نفر راوغوښتل او تر دان پورې په
هغو څلورو پاچاهانو پسې شول.

۱۵ د شپې په وخت کې حضرت ابرام خپل نفر سره ووېشل چې په دښمن باندې حمله وکړي او
هغوی ته يې ماتې ورکړه او تر حوبې پورې چې د دمشق په شمال کې ده ورپسې شول. ۱۶
حضرت ابرام هغه ټول سامان چې هغوی لوټ کړی ؤ او د ځان سره يې وړی ؤ بېرته راوګرځاوه.
همدارنګه هغه خپل وراره حضرت لوط د هغه د شتمنی سره او ښځې او نور بنديان د ځان سره
بېرته راوستل.

ملکيصدق حضرت ابرام ته برکت ورکوي

۱۷ کله چې حضرت ابرام کدرلاعمر او د هغه سره ملګرو پاچاهانو ته ماتې ورکړه او بېرته

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

راستون شو، د سدوم پادشاه د شاوه د درې پورې (چې د پادشاه د درې په نوم هم يادېږي) د هغه د
ليدلو دپاره راغی. ۱۸ ملکيصدق د ساليم پادشاه چې د خدای تعالیٰ کاهن ؤ د حضرت ابرام دپاره
ډوډۍ او د انګورو شربت راوړل. ۱۹ هغه حضرت ابرام ته برکت ورکړ او ويې ويل: <خدای
تعالیٰ چې د ځمکې او اسمانونو پيدا کوونکی دی تاته برکت درکړي. ۲۰ د خدای تعالیٰ ثناه دې
وي چې ستا دښمنان يې تاته تسليم کړل.> نو حضرت ابرام ملکيصدق ته د هغو شيانو چې هغه
بېرته اخيستي وو، لسمه برخه ورکړه.

۲۱ د سدوم پادشاه حضرت ابرام ته وويل: <زما ټول خلک بېرته ماته راکړه او شيان دې خپل
ځان ته وساته.>

۲۲ حضرت ابرام ځواب ورکړ: <زه د ښښتن يعني خدای تعالیٰ په حضور کې چې د ځمکې او
اسمانونو پيدا کوونکی دی په کلکه قسم خورم ۲۳ چې زه به ستا د شيانو څخه هيڅ شی حتیٰ يو
تار يا د څپلۍ تسمه هم وانخلم. داسې نه چې بيا ووايې چې ابرام ما شتمن کړ. ۲۴ زه به د خپل
ځان دپاره هيڅ شی وانخلم. يوازينی شی چې زه به يې قبول کړم هغه څه دي چې زما خلکو
خوړلي دي او د هغه چا برخه چې زما سره تللي وو يعنې د عانر، اشکول او ممري برخه هغوی ته
ورکړه.>

د حضرت ابرام سره د خدای پاک لوظ

۱۵

۱ وروسته بيا ښښتن په رويا کې حضرت ابرام ته وفرمايل: <ای ابرامه مه وېرېږه، زه ستا
سپر يم او تاته به ډېر لوی اجر درکړم.>

۲ حضرت ابرام وفرمايل: <ای ښښتن تعالیٰ، ماته به څه راکړې ځکه چې زه بې اولاده پاتې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شوم. زما يوازينی وارث دمشقي اليعازر دی. ۳ ماته دې اولادونه نه دي راکړي، نو زما د کورنۍ
نوکر به زما ميراث خور شي.>

۴ خښتن په ځواب کې وفرمايل: <دا سړی به ستا ميراث خور نه وي بلکه ستا خپل زوی چې
په خپله ستا څخه به پيدا شي، ستا ميراث خور وي.> ۵ خښتن هغه دباندې وويست او ورته
ويې فرمايل: <اسمان ته وګوره او هڅه وکړه چې ستوري وشمارې، نو ستا اولاده به د هغو په شان
دومره زياته وي.>

۶ حضرت ابرام په خښتن باندې باور وکړ او په دې خاطر خښتن د هغه څخه خوشاله شو او
هغه يې قبول کړ.

۷ بيا خښتن هغه ته وفرمايل: <زه هغه خښتن يم چې ته مې د اور کلدانيانو څخه راوويستلې
چې دا ځمکه تاته درکړم او ستا ملکيت شي.>

۸ مګر حضرت ابرام وفرمايل: <ای خښتن تعالیٰ، زه به څنګه پوه شم چې هغه به زما شي؟>

۹ نو خښتن هغه ته وفرمايل: <ماته يوه درې کلنه غوا، درې کلنه وزه، درې کلن پسه، يوه کوتره
او يوه قمري راوړه.> ۱۰ حضرت ابرام دا ټول هغه ته راوړل او هر يو يې په منځ کې دوه ټوټې
کړ او هره نيمه شوې ټوټه يې بلې ټوټې ته مخامخ کېښودله، مګر مرغان يې دوه ټوټې نه کړل. ۱۱
کله چې ټپوسان د دې مړو حيواناتو په تنو باندې راکوز شول حضرت ابرام هغه وشړل.

۱۲ کله چې لمر په پرېوتلو شو، په حضرت ابرام باندې ډېر درونده خوب راغی او سخته
وېروونکې تياره ورباندې راغله. ۱۳ خښتن هغه ته وفرمايل: <په دې پوه شه چې ستا اولاده به
په پردۍ خاوره کې مسافره شي او هغوی به هلته غلامان شي او په دوی باندې به څلورسوه کاله

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ظلم کیږي. ۱۴ مګر زه به هغه قوم ته چې دوی یې غلامي کوي جزا ورکړم او پس له هغې به
دوی د ډېرې شتمنۍ سره ووزي. ۱۵ ته به په پاخه عمر کې په ارامۍ سره مړ شې او ښخ به شې.
۱۶ ستا اولاده به له څلورم نسل څخه وروسته بېرته دلته راشي، ځکه زه به تر هغې پورې
اموريان ونه شړم ترڅو پورې چې هغوی دومره بدکاره شي چې باید سزا ومومي.>

۱۷ کله چې لمر پرېوت او تياره شوه، د لوګي څخه ډک يو تنور او بلېدونکی څراغ راښکاره شول
او د دې ټوټو له منځ څخه تېر شول. ۱۸ په هماغه ورځ څښتن د حضرت ابرام سره لوظ وکړ او
ويې فرمايل: <زه ستا اولادې ته دا ټوله خاوره د مصر د سيند څخه نيولې د فرات تر لوی سيند
پورې ورکوم ۱۹ يعنې د قينيانو، قنزيانو، قدمونيانو، ۲۰ حيتيانو، فرزيانو، رفائيانو، ۲۱
اموريانو، کنعانيانو، جرجاشيانو او يبوسيانو خاوره.>

هاجره او حضرت اسماعيل

۱۶ ۱ نو د حضرت ابرام ښځه سارای شنډه وه او هيڅ اولاد يې نه درلود. مګر هغې يوه
مصرۍ وينځه درلودله چې هاجره نومېدله. ۲ نو هغې حضرت ابرام ته وويل: <څښتن زه د
اولادونو د راوړلو څخه بنده کړې يم. لاړ شه او زما د وينځې سره يوځای شه، کېدای شي چې هغه
زما دپاره اولاد وزېږوي.> حضرت ابرام د سارای خبره ومنله. ۳ نو د حضرت ابرام ښځې
سارای خپله وينځه هاجره خپل مېړه ته ورکړه چې د هغه ښځه شي. (دا کار هغه وخت وشو چې د
کنعان په خاوره کې د حضرت ابرام د اوسېدلو لس کاله شوي ؤ.) ۴ حضرت ابرام د هاجرې سره
يوځای شو او هغه اميدواره شوه او کله چې هاجره پوه شوه چې اميدواره ده، نو مغروره شوه او
سارای ته يې په سپک نظر کتل.

۵ نو سارای حضرت ابرام ته ووېل: <دا ستا ګناه ده چې دغه وينځه ما سپکوي. ما په خپله هغه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تاته درکړه او له هغه وخت څخه چې هغه پوه شوه چې اميدواره شوه، نو زه د هغې په نظر کې سپکه ښکاره شوم. څښتن دې زما او ستا ترمنځ انصاف وکړي.>

۶ حضرت ابرام ځواب ورکړ: <ډېر ښه ستا وينځه ستا په لاس کې ده، نو څه چې غواړې د هغې سره يې وکړه.> نو ساراى هاجره دومره وځوروله چې د هغې څخه وتښتېدله.

۷ د څښتن فرښتې د هاجرې سره په دښته کې د اوبو چينې يعنې هغې چينې ته نژدې چې د شور په لاره کې وه ملاقات وکړ. ۸ فرښتې وفرمايل: <اى هاجرې د ساراى وينځې! له کومه ځايه راغلې يې او چېرته روانه يې؟>

هغې ځواب ورکړ: <زه د خپلې باداري ساراى څخه تښتېدلې يم.>

۹ د څښتن فرښتې هغې ته وفرمايل: <بېرته خپلې باداري ته ورشه او د هغې غلامي کوه.>
۱۰ د څښتن فرښتې زياته کړه: <زه به ستا اولاده دومره زياته کړم چې هيڅوک يې ونه شمېرلى شي.> ۱۱ د څښتن فرښتې هغې ته وفرمايل: <ستا به زوى پيدا شي او په هغه باندې به اسماعيل نوم کېږدې، ځکه چې څښتن ستا د غم فرياد اورېدلى دى. ۱۲ ستا زوى به په خپل سر وي. هغه به د ټولو خلکو په ضد وي او ټول خلک به د هغه په ضد وي او د ټولو خپلو خپلوانو څخه به جدا اوسيږي.>

۱۳ هاجرې له خپل ځان څخه پوښتنه وکړه: <آيا په رښتيا مې خداى پاک وليده او زه تر اوسه پورې ژوندى يم؟> نو هغې د څښتن نوم چې خبرې يې ورسره کړې وې هغه خداى پاک چې ما ويني وباله. ۱۴ په دې خاطر خلکو هغه کوهى د هغه ژوندي ذات کوهى چې ما ويني په نوم ياد کړ او هغه تر اوسه پورې د قادش او بارد په منځ کې دى.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۵ د هاجرې ښځه د حضرت ابرام زوی پیدا شو او حضرت ابرام په هغه باندې اسماعیل نوم
کېښود. ۱۶ حضرت ابرام د شپږ اتیاو کالو په عمر ؤ چې د هاجرې ښځه هغه ته زوی پیدا شو.

سنت ګیري یعني د لوظ نښه

۱۷ ۱ هغه وخت چې حضرت ابرام د نهه نوي کالو په عمر ؤ، ښښتن هغه ته ښکاره شو او
ویې فرمایل: <زه مطلق قادر خدای یم. زما منونکی او بې ګناه اوسه. ۲ زه به ستا سره یو لوظ
وکړم او ډېره اولاده به درکړم.> ۳ نو هغه وخت حضرت ابرام پړمخې پرېوت او خدای پاک هغه
ته وفرمایل: ۴ <ستا سره دا لوظ کوم چې ته به د ډېرو قومونو پلار شې. ۵ له دې وروسته
به ستا نوم ابرام نه بلکه ابراهیم وي، ځکه چې ته مې د ډېرو قومونو پلار کړی یې. ۶ زه به ستا
نسل زیات کړم او ستا ښځه به قومونه پیدا کړم او د هغوی ښځه به ځینې پادشاهان شي.

۷ زه به خپل لوظ ستا، ستا د اولادې او ستا ښځه وروسته ستا د راتلونکي نسل سره ټینګ
وساتم او دا به ابدي لوظ وي. زه به ستا خدای یم او ستا ښځه وروسته به ستا د اولادې خدای یم.
۸ زه به د کنعان ټوله خاوره په کومه کې چې ته اوس مسافر یې، تاته او ستا ښځه وروسته ستا
اولادې ته د ابدي ملکیت په توګه درکړم او زه به د هغوی خدای یم.>

۹ خدای پاک حضرت ابراهیم ته وفرمایل: <ته او ستا ښځه وروسته ستا ټوله اولاده باید زما په
لوظ باندې ټینګ ودرېږئ. ۱۰ ته او ستا اولاده باید سره موافقه وکړئ چې ستاسو هر یو نارینه
دې سنت شي. ۱۱-۱۲ له همدا اوس نه تاسو باید هر اته ورځنی هلک سنت کړئ. په دې کې
هغه غلامان چې ستاسو په کورنیو کې پیدا شوي وي او هغه غلامان چې د بېګانه خلکو ښځه په بیه
اخیستل شوي وي هم شامل دي. په دې کار سره به دا معلومه شي چې زما او ستاسو ترمنځ یو لوظ
شته. ۱۳ هر یو نفر باید سنت شي. دا به ستاسو په بدن باندې زما د ابدي لوظ نښه وي. ۱۴ هر

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یو نارینه چې سنت شوی نه وي باید زما له قوم څخه وشړل شي ځکه چې هغه زما لوظ مات کړی
دی.>

۱۵ خدای پاک حضرت ابراهیم ته وفرمایل: <له دې وروسته خپلې ښځې ته سارای مه وایه، د
هغې نوم دې له همدا اوس څخه ساره شي. ۱۶ زه به هغې ته برکت ورکړم او د هغې په وسیله به
تاته زوی درکړم. هغه به د قومونو مور شي او د هغې څخه به د قومونو پادشاهان راپیدا شي.>

۱۷ حضرت ابراهیم پړمخې پرېوت او ویې خندل او د خپل ځان سره یې وویل: <آیا د سل کلن
سړي څخه به زوی پیدا شي؟ آیا ساره به په نوي کلنۍ کې ماشوم وزیږوي؟> ۱۸ حضرت
ابراهیم خدای پاک ته وفرمایل: <اسماعیل ولې زما میراث خور نه شي؟>

۱۹ مګر خدای پاک وفرمایل: <نه، خو ستا ښځه ساره به ستا دپاره زوی راوړي او ته به په هغه
باندې اسحاق نوم کېږدې. زه به ستا د زوی اسحاق سره خپل لوظ ټینګ وساتم ترڅو د هغه څخه
وروسته د هغه د نسل دپاره یو ابدي لوظ وي. ۲۰ ما د اسماعیل په هکله ستا غوښتنه واورېدله.
نو زه به هغه ته هم برکت ورکړم او هغه ته به زیات ماشومان او ډېره اولاده ورکړم. هغه به د دولسو
زامنو پلار وي چې مشران به وي او زه به د هغه د اولادې څخه یو لوی قوم جوړ کړم. ۲۱ مګر
خپل لوظ به ستا د زوی اسحاق سره چې ساره به یې په راتلونکي کال کې په همدې وخت وزیږوي
ټینګ وساتم.> ۲۲ کله چې خدای پاک د حضرت ابراهیم سره خپلې خبرې خلاصې کړې نو د
هغه څخه لاړ.

۲۳ حضرت ابراهیم خپل زوی حضرت اسماعیل او نور ټول نارینه چې د هغه په کورنۍ کې وو او
هغه غلامان چې د هغه په کورنۍ کې زیږېدلي وو او هغه غلامان چې په پیسو باندې اخیستل شوي
وو لکه څنګه چې خدای پاک هغه ته فرمایلي وو په هماغه ورځ سنت کړل. ۲۴ حضرت ابراهیم

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د نهه نوي کالو په عمر ؤ چې سنت کړای شو ٢٥ او د هغه زوی حضرت اسماعیل د دیارلسو کالو
په عمر ؤ. ٢٦ حضرت ابراهیم او د هغه زوی حضرت اسماعیل دواړه په یوه ورځ سنت شول.
٢٧ د حضرت ابراهیم د کورنۍ هر نارینه او هغه غلامان چې د هغوی په کورنۍ کې زیږېدلي وو یا
هغوی چې په پیسو اخیستل شوي وو د هغه سره یوځای سنت شول.

حضرت ابراهیم او ساره ته د زوی ورکولو وعده

١٨ ١ څښتن حضرت ابراهیم ته د ممرې لویو ونو ته نژدې ښکاره شو. په هغه وخت کې هغه
د ورځې په ګرمۍ کې د خېمې د دروازې په خوله کې ناست ؤ. ٢ حضرت ابراهیم پورته وکتل او
ویې لیدل چې درې نفره هلته ولاړ دي او چې څنګه یې هغوی ولیدل هغه په منډه د خېمې د
دروازې څخه د هغو د لیدلو دپاره ورغی او په ځمکه باندې پړمخې پرېوت. ٣ هغه وفرمایل:
<ای بادارانو! مهرباني وکړئ ودرېږئ او زما د کور څخه مه تېرېږئ. زه حاضر یم چې ستاسو
خدمت وکړم. ٤ که اجازه وي تاسو ته به لږې اوبه راوړم چې خپلې پښې ومینځئ. تاسو کولی
شئ چې د دې ونې لاندې ارام وکړئ. ٥ زه به یو څه خواړه هم راوړم. هغه به تاسو ته قوت
درکړي چې خپل سفر ته دوام ورکړئ. تاسو زما کور ته په راتللو سره ماته عزت راکړ. نو اجازه
راکړئ چې خدمت مو وکړم.>

هغوی ځواب ورکړ: <ډېر ښه. لکه څنګه چې وایې همداسې وکړه.>

٦ حضرت ابراهیم په ډېرې چټکۍ سره خېمې ته ننوت او ساره ته یې وویل: <ژر شه او د خپلو
ښو اوړو څخه درې پیماني راواخله او ډوډۍ ورڅخه پخې کړه.> ٧ بیا حضرت ابراهیم په منډه
د پادې خواته ورغی او یو ښه تنکی خوسی یې ونیوه او خپل نوکر ته یې ورکړ چې هغه ډېر ژر
پوخ کړي. ٨ بیا هغه یو څه مستې، شیدې او هغه خوسی چې پوخ کړی یې ؤ راوړ او د هغوی

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په مخ کې یې کېښودل. څه وخت چې هغوی ډوډۍ خوړله، حضرت ابراهیم د هغوی تر څنګه د یوې ونې لاندې ولاړ ؤ.

٩ نو هغوی د حضرت ابراهیم څخه پوښتنه وکړه: <ستا ښځه ساره چېرته ده؟>

هغه ځواب ورکړ: <هغه په خېمه کې ده.>

١٠ د هغو درېو نفرو څخه یو ښتن ؤ، هغه وفرمایل: <زه به په راتلونکي کال کې په همدې
وخت بېرته تاته راشم او ستا د ښځې ساره به زوی پیدا شي.> ساره د خېمې په دروازه کې د هغه
ترشا ولاړه وه او د هغوی خبرو ته یې غوږ نیولی ؤ. ١١ حضرت ابراهیم او ساره ډېر زاړه وو او
ساره د اولاد د راوړلو نه وه. ١٢ نو ساره د خپل ځان سره وخندل او ویې ویل: <اوس زه زړه یم
او د کاره لوېدلې یم، آیا دا کېدای شي چې په ما باندې دا خوشالي راشي؟ بله دا چې زما مېړه هم
زوړ دی.>

١٣ بیا ښتن د حضرت ابراهیم څخه پوښتنه وکړه: <ساره ولې وخندل او ویې ویل چې اوس
خو زه زړه شوې یم، آیا دا کېدای شي چې زه اوس ماشوم وزېږوم؟ ١٤ آیا داسې کوم کار شته
چې د ښتن دپاره ګران وي؟ لکه څنګه چې مې وویل، زه به په راتلونکي کال کې په همدې وخت
بېرته راشم او ساره به زوی ولري.>

١٥ ساره ډېره ووېرېدله، نو منکره شوه او ویې ویل: <ما نه دي خندلي.>

مګر هغه ورته وفرمایل: <هو، تا وخندل.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت ابراهیم د سدوم دپاره شفاعت کوي

۱۶ بیا هغه خلک پاڅېدل چې لاړ شي. هغوی ښکته د سدوم خواته وکتل او حضرت ابراهیم
ورسره لاړ چې هغوی رخصت کړي. ۱۷ بیا څښتن د خپل ځان سره وویل: <څه چې زه غواړم
ویې کړم هغه به د ابراهیم څخه پټ نه کړم. ۱۸ په یقین سره به د ابراهیم څخه لوی او زورور قوم
جوړ شي او د ځمکې ټول قومونه به د هغه په وسیله برکت ومومي. ۱۹ ځکه چې ما هغه انتخاب
کړی دی چې هغه به خپلو ماشومانو او خپلې کورنۍ ته داسې لارښودنه وکړي ترڅو د هغه څخه
وروسته زما اطاعت وکړي او هغه څه وکړي چې صحیح او عادلانه وي، ترڅو هغه وعده چې ما د
ابراهیم سره کړې ده سرته ورسوم.>

۲۰ بیا څښتن حضرت ابراهیم ته وفرمایل: <د سدوم او عمورې په ضد زیات تورونه موجود دي
او د هغوی ګناهونه ډېر زیات شوي دي. ۲۱ اوس به زه ښکته راکوز شم چې دا معلومه کړم چې
آیا د هغو تورونو په باره کې چې ما څه اورېدلي دي هغه رښتیا دي یا نه.>

۲۲ هغه دوه نفره روان شول او د سدوم طرف ته لاړل، مګر څښتن د حضرت ابراهیم سره پاتې
شو. ۲۳ حضرت ابراهیم څښتن ته ورنژدې شو او ویې فرمایل: <آیا نېک خلک به د بدکارانو
سره یوځای له منځه وړې؟ ۲۴ که چېرې په دې ښار کې پنځوس تنه نېک خلک وي آیا هغه
ښار به په رښتیا له منځه یوسې او هغه ځای به د هغو پنځوسو نېکو خلکو په خاطر پرېنږدې؟ ۲۵
زه یقین لرم چې ته به نېک خلک د بدکارانو سره یوځای نه وژنې. دا نه شي کېدای! ته داسې نه شې
کولی، که تا داسې وکړل نو نېکو خلکو ته به د بدکارانو سره یوځای سزا ورکړای شي. دا نه شي
کېدای. د ټولې دنیا قاضي به خامخا انصاف کوي.>

۲۶ څښتن ځواب ورکړ: <که چېرې زه په سدوم کې پنځوس تنه نېک خلک پیدا کړم، نو زه به د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوی په خاطر ټول ښار معاف کړم.>

۲۷ حضرت ابراهیم یو ځل بیا وفرمایل: <ښبنتنه، ما وبخښه چې ستا سره په جرأت سره خبرې
کوم. زه فقط یو عادي انسان یم او حق نه لرم چې څه ووایم. ۲۸ خو که چېرې هلته د پنځوسو
تنو په ځای یوازې پنځه څلوېښت تنه نېک خلک وي، آیا ټول ښار به د هغو پنځو تنو په خاطر
چې کم دي له منځه یوسې؟>

ښبنتن ځواب ورکړ: <که چېرې هلته پنځه څلوېښت تنه نېک خلک پیدا کړم، نو زه به ښار له منځه
نه وړم.>

۲۹ حضرت ابراهیم بیا خبرې وکړې: <کېدای شي چې هلته یوازې څلوېښت تنه وي.>

هغه ځواب ورکړ: <زه به د هغو څلوېښتو تنو په خاطر هغه ښار وران نه کړم.>

۳۰ حضرت ابراهیم وفرمایل: <ښبنتنه، په ما باندې په قهر نه شې، اجازه راکړه چې خبرې وکړم.
که چېرې هلته یوازې دېرش تنه وي؟>

هغه وفرمایل: <که چېرې هلته دېرش تنه پیدا کړم، زه به هغه ځای له منځه نه وړم.>

۳۱ حضرت ابراهیم وفرمایل: <ښبنتنه، ما وبخښه چې په جرأت سره ستا سره خبرې کوم. که
یوازې شل تنه هلته پیدا شي؟>

هغه وفرمایل: <که چېرې شل تنه پیدا کړم، زه به ښار وران نه کړم.>

۳۲ حضرت ابراهیم وفرمایل: <ښبنتنه، په ما باندې په قهر نه شې، زه به یوازې یو وار بیا خبرې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وکړم. کېدای شي چې لس تنه هلته پیدا شي؟>

هغه وفرمايل: <که لس تنه هلته پیدا شي، نو زه به ښار وران نه کړم.> ۳۳ پس له هغې چې
څښتن د حضرت ابراهیم سره خبرې خلاصې کړې، هغه لاړ او حضرت ابراهیم خپل کور ته ستون
شو.

د سدوم د خلکو ګناهونه

۱۹ ۱ کله چې هغه دوه فرښتې د ماښام په وخت کې سدوم ته ورسېدلې، حضرت لوط د ښار
په دروازه کې ناست ؤ. څنګه چې حضرت لوط هغوی ولیدلې راپاڅېده او د هغوی د هرکلي دپاره
ورغی او په ځمکه باندې پړمخې پرېوت، ۲ ویې فرمايل: <ای زما بادارانو، د خپل خدمتګار
کور ته راشئ. تاسو کولی شئ خپلې پښې ومینځئ او دلته شپه تېره کړئ. سهار وختي پاڅېږئ او په
خپله لاره روان شئ.>

مګر هغوی ورته په ځواب کې وفرمايل: <نه، مونږ به د ښار په چوک کې شپه تېره کړو.>

۳ مګر حضرت لوط په هغوی باندې ډېر سخت ټینګار وکړ ترڅو هغوی ورسره لاړلې او د هغه
کور ته ننوتلې. هغه د هغوی دپاره خوراک تیار کړ او فطیره ډوډۍ يې ورته پخه کړه او هغوی
وخوړله.

۴ هغوی لا ویده شوي نه وو چې د سدوم د ښار خلک له هرې خوا د ځوان څخه نیولې تر زاړه
پورې ټول د کور څخه راچاپېر شول. ۵ هغوی حضرت لوط ته غږ وکړ: <هغه دوه نفره چې نن
شپه ستا سره راغلي وو چېرته دي؟ هغوی مونږ له راوباسه چې بد کار ورسره وکړو.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۶ حضرت لوط دباندې ووت او دروازه یې د ځان پسې بنده کړه ۷ او هغوی ته یې وفرمایل:
<ای ورونو! زه تاسو ته زاري کوم چې داسې بد کار مه کوئ. ۸ ګورئ، زه دوه لورګانې لرم چې
تر اوسه پورې لا پېغلې دي. هغوی به تاسو ته راوباسم، هرڅه چې غواړئ د هغوی سره یې وکړئ،
خو د دې خلکو سره هیڅ مه کوئ ځکه چې هغوی ماته پناه راوړې ده.>

۹ هغوی ځواب ورکړ: <زمونږ د لارې څخه لېرې شه> او ویې ویل: <ای پردی سړیه! زمونږ
له مخې څخه لېرې شه، ته څوک یې چې مونږ ته وایې چې څه باید وکړو؟ زمونږ د مخې څخه
لېرې شه. که نه، نو ستا سره به د هغوی څخه بدتر عمل وکړو.> هغوی حضرت لوط بېرته ټېل واهه
او نژدې شول چې دروازه ماته کړي. ۱۰ خو هغو دوو نفرو خپل لاسونه دباندې راوویستل او
حضرت لوط یې د ځان سره کور ته دننه کړ او دروازه یې بنده کړه. ۱۱ نو بیا هغوی هغه ټول
خلک چې دباندې ولاړ ووړانده کړل، ترڅو هغوی ونه شي کولی چې دروازه پیدا کړي.

حضرت لوط د سدوم څخه ځي

۱۲ هغو دوه نفرو حضرت لوط ته وفرمایل: <که دلته ستا نور څوک یعنې زامن، لورګانې، زومان
او نور خپلوان په دې ښار کې اوسېږي، نو د دې ښار څخه یې وباسه. ۱۳ ځکه چې مونږ غواړو
دغه ځای وران کړو. د دې خلکو په ضد څښتن ډېر بد تورونه اورېدلي دي او مونږ یې رالېږلي یو
چې سدوم له منځه یوسو.>

۱۴ نو حضرت لوط دباندې ووت، د خپلو زومانو سره یې چې د هغه د لورګانو سره یې کوژدنې
شوې وې خبرې وکړې او ویې فرمایل: <ژر پاڅئ او د دې ځای څخه وزئ. څښتن غواړي چې
دا ځای له منځه یوسي.> خو د هغه زومانو فکر کاوه چې هغه ټوکې کوي.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۵ سهار وختي فرښتو حضرت لوط تشویق کړ او ورته ویې فرمایل: <پاڅه! خپله ښځه او دواړه
لورګانې دې واخله او ووزه، ترڅو د دې ښار په ورانېدلو سره تاسو خپل ژوند له لاسه ورنه کړئ.>
۱۶ هغه وخت حضرت لوط زړه نازړه کېده، خو بیاهم ښبنتن په هغه باندې مهربانه شو او هغو
نفرو د ده او د ده د ښځې او لورګانو لاسونه ونیول او هغوی یې په امن سره د ښار څخه دباندې
وویستل. ۱۷ بیا یوې فرښتې ورته وفرمایل: <د دې دپاره چې ژوندي پاتې شئ وتښتئ! شاته مه
ګورئ او په ټوله دره کې ونه دربېږئ. غرونو ته وتښتئ چې ونه وژل شئ.>

۱۸ مګر حضرت لوط هغوی ته وفرمایل: <نه، ای زما بادارانو په مونږ باندې داسې مه کوئ. ۱۹
تاسو زما سره ډېر لوی احسان کړی دی او زما ژوند مو ژغورلی دی، خو زه د دې وس نه لرم چې
غرونو ته وتښتم. نو مخکې له دې چې هغه ځای ته ورسېږم دا بدبختي به په ما باندې راشي او زه
به مړ شم. ۲۰ آیا تاسو هغه وړوکی ښار وینئ؟ هغه ډېر نژدې دی، اجازه راکړئ چې هلته لاړ
شم. تاسو ګورئ چې هغه یو وړوکی ځای دی. زه به هلته په امن کې یم.>

۲۱ هغه ځواب ورکړ: <ډېر ښه، زه به ستا دغه غوښتنه هم پوره کړم. زه به دغه ښار وران نه کړم.
۲۲ ژر شه، هلته وتښته. ځکه ترڅو ته هلته رسېدلی نه یې، زه هیڅ کار نه شم کولی.> (په دې
خاطر هغه ښار د صوغر په نوم یاد شو.)

د سدوم او عمورې ورانېدل

۲۳ څه وخت چې حضرت لوط صوغر ته ورسېد لمر راوخوت. ۲۴ په هغه وخت کې ښبنتن له
اسمان څخه په سدوم او عموره باندې سوزوونکي ګوګرد واورول. ۲۵ هغه ښارونه، ټوله دره او د
ښارونو ټول اوسېدونکي او د ځمکې نباتات یې په بل مخ واړول. ۲۶ مګر د حضرت لوط ښځې
شاته وکتل او د هغې څخه د مالګې ستنه جوړه شوه.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۷ بله ورځ سهار وختي حضرت ابراهیم پاڅېده او بېرته هغه ځای ته چې د څښتن په مخکې
ودرېدلی ؤ او خبرې يې ورسره کړې وې، لاړ. ۲۸ هغه د سدوم، عمورې او د ټولې درې طرف ته
وکتل او ويې ليدل چې د ځمکې څخه د يو ډېر لوی تنور د لوګي په شان لوګی پورته کيږي. ۲۹
نو کله چې خدای پاک د درې ښارونه چې حضرت لوط په کې اوسېده وران کړل، نو هغه حضرت
ابراهيم رایاد کړ او حضرت لوط يې د هغه آفت څخه خلاص کړ.

د موآبيانو او عمونيانو اصليت

۳۰ حضرت لوط وېرېده چې په صوغر کې پاتې شي. هغه د خپلو دواړو لورګانو سره غرونو ته
لاړ او په يوې سمڅې کې اوسېدل. ۳۱ مشرې لور يې خپلې کشرې خور ته وويل: <زمونږ پلار
زوړ شوی دی، دلته په دې شاوخوا کې داسې سړی نه پيدا کيږي چې زمونږ سره واده وکړي لکه
څنګه چې په ټوله دنيا کې رواج دی. ۳۲ راځئ چې خپل پلار نېشه کړو او د هغه سره څملو،
ترڅو د هغه نه اولادونه ولرو او د خپل پلار نسل ژوندی وساتو.> ۳۳ نو په هماغه شپه يې په
خپل پلار شراب وڅښل او مشره لور يې د خپل پلار سره څملاستله او دی د هغې په څملاستو او
پاڅېدلو باندې پوه نه شو.

۳۴ په بله ورځ مشرې لور کشرې ته وويل: <تېره شپه زه د خپل پلار سره څملاستم، راځئ چې
نن شپه هم په هغه باندې شراب وڅښو او ته ورسره څمله. نو مونږ هر يو به د خپل پلار نه اولاد
ولرو.> ۳۵ نو هغه شپه يې هم په خپل پلار باندې شراب وڅښل او کشره لور يې لاړه او د خپل
پلار سره څملاسته. هغه بياهم د هغې په څملاستو او پاڅېدلو باندې پوه نه شو. ۳۶ په دې ډول د
حضرت لوط دواړه لورګانې د خپل پلار په وسيله اميدوارې شوې. ۳۷ د مشرې لور زوی پيدا شو
او په هغه باندې يې موآب نوم کېښود او هغه د اوسنيو موآبيانو پلار دی. ۳۸ کشرې لور يې هم
زوی راوړ او په هغه باندې يې بن عمي نوم کېښود او هغه د اوسنيو عمونيانو پلار دی.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت ابراهیم او ابي ملک

٢٠ ١ حضرت ابراهیم له ممري څخه د کنعان جنوب خواته کډه وکړه او د قادش او شور په
منځ کې یې سکونت اختیار کړ او د یو څه وخت دپاره په جرار کې پاتې شو. ٢ هلته حضرت
ابراهیم د خپلې ښځې ساره په هکله وفرمایل: <هغه زما خور ده.> د جرار پادشاه ابي ملک په
ساره پسې نفر ولیږل او هغه یې راوستله. ٣ یوه شپه خدای پاک په خوب کې ابي ملک ته
ښکاره شو او ویې فرمایل: <ته به مړ شې ځکه هغه ښځه چې تا خپل ځان ته راوستې ده، هغه واده
شوې ښځه ده.>

٤ مګر ابي ملک هغې ته ورنږدې شوی نه ؤ هغه وویل: <ای څښتنه، آیا ته به بې ګناه خلک
ووژنې؟ ٥ حضرت ابراهیم په خپله وفرمایل چې هغه زما خور ده او هغې هم دا خبره وکړه چې
دی زما ورور دی او دا کار ما د پاک وجدان له مخې کړی دی او هیڅ غلطي مې نه ده کړې.>

٦ خدای پاک په خوب کې هغه ته وفرمایل: <هو، زه پوهېږم چې تا دا کار د پاک وجدان له
مخې کړی دی او ته مې د دې څخه وساتلې چې زما په مقابل کې کومه ګناه وکړې او دې ته مې
پرېښنبودلې چې هغې ته لاس وروړې. ٧ اوس هغه ښځه بېرته خپل مېړه ته ورکړه. هغه نبي دی
او هغه به ستا دپاره دعا وکړي ترڅو ژوندی پاتې شې. خو که چېرې هغه بېرته ورنه کړې، په دې
پوه شه چې ته او ستا ټول خلک به مړه شئ.>

٨ سبا سهار وختي ابي ملک خپل ټول درباریان راوغوښتل او څه چې پېښ شوي وو هغوی ته
یې بیان کړل او هغوی ډېر ووېرېدل. ٩ بیا ابي ملک حضرت ابراهیم راوغوښت او پوښتنه یې
ورڅخه وکړه: <زمونږ سره دې څه وکړل؟ ما ستا سره څه بد کړي وو چې داسې لوی مصیبت دې
په ما او زما په پادشاهۍ باندې راوست؟ تا زما سره داسې کار وکړ چې د کولو نه ؤ.> ١٠ بیا

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ابي ملک د حضرت ابراهیم څخه پوښتنه وکړه: <داسې کار دې ولې وکړ؟>

۱۱ حضرت ابراهیم ځواب ورکړ: <ما فکر وکړ چې د دې ځای خلک د خدای پاک څخه نه
ویرېږي او ما به د خپلې ښځې په خاطر ووژني. ۱۲ هغه په رښتیا سره زما خور ده، هغه زما
ناسکه خور ده. هغه زما د پلار لور ده، مګر زما د مور لور نه ده او ما د هغې سره واده کړی دی.
۱۳ کله چې خدای پاک زه د خپل پلار د کور څخه پردي هېواد ته ولېږلم، ما هغې ته وویل: دا به
زما سره ستا وفاداري وي چې مونږ هرځای ته لاړ شو، زما په هکله به وایې چې هغه زما ورور
دی.>

۱۴ نو ابي ملک پسونه او غوایان، غلامان او وینځې حضرت ابراهیم ته ورکړل او د هغه ښځه
ساره یې بېرته هغه ته ورکړه. ۱۵ ابي ملک وویل: <زما ټوله ځمکه ستا په مخکې ده، هرځای
چې ستا خوښ وي هلته واوسېږه.> ۱۶ هغه ساره ته وویل: <زه ستا ورور ته زر مثقاله سپین زر
ورکوم ترڅو هغو ټولو خلکو ته چې ستا سره دي دا ثابته شي چې ته بې ګناه یې او هر یو په دې
باندې پوه شي چې تا کومه غلطي نه ده کړې.>

۱۷-۱۸ د هغه څه په خاطر چې د حضرت ابراهیم په ښځې ساره باندې شوي وو، څښتن د
ابي ملک د کورنۍ ټولې ښځې شنډې کړې وې. نو حضرت ابراهیم د ابي ملک دپاره دعا وکړه او
خدای پاک هغه ته شفا ورکړه. هغه همدارنګه د هغه ښځې او د هغه وینځو ته هم شفا ورکړه چې
ماشومان وزېږوي.

د حضرت اسحاق زېږېدنه

۲۱ ۱ لکه څنګه چې څښتن فرمایلي وو، هغه په ساره باندې مهربانه شو. څښتن هغه وعده

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سرته ورسوله چې د ساره سره يې کړې وه. ۲ ساره اميدواره شوه او زوی يې پيدا شو. په هغه
وخت کې حضرت ابراهيم زوړ ؤ. دا هلک په هماغه وخت کې پيدا شو چې خدای پاک يې وعده
کړې وه. ۳ حضرت ابراهيم د خپل زوی نوم اسحاق کېښود ۴ او لکه څنګه چې خدای پاک
هغه ته حکم کړی ؤ، حضرت اسحاق د اتو ورځو ؤ چې حضرت ابراهيم هغه سنت کړ. ۵
حضرت ابراهيم د سلو کالو ؤ چې د هغه زوی حضرت اسحاق پيدا شو. ۶ ساره وويل: <خدای
پاک ماته خوشالي او خندا راکړې ده او هرڅوک چې دا خبره واوري نو زما سره به وخاندي.>
۷ هغې وويل: <هيچا فکر نه کاوه چې زه به د دې لايقه شم چې حضرت ابراهيم ته اولاد
وزېږوم. خو سره له دې چې حضرت ابراهيم زوړ دی ما هغه ته زوی وزېږاوه.>

هاجره او حضرت اسماعيل د کور څخه شړل کيږي

۸ هلک لوی شو او هغه يې د تي څخه بېل کړ. په هماغه ورځ چې حضرت اسحاق يې د تي
څخه بېل کړ، حضرت ابراهيم ډېره لويه مېلمستيا جوړه کړه. ۹ مګر ساره وليدل چې د مصرۍ
هاجرې زوی په حضرت اسحاق باندې ملنډې وهي ۱۰ نو هغې حضرت ابراهيم ته وويل: <دغه
وينځه او د هغې زوی وشړه، دا ځکه چې د دې وينځې زوی دې زما د زوی اسحاق سره هيڅکله
په ميراث کې شريک نه شي.> ۱۱ حضرت ابراهيم په دې خبرې باندې ډېر خفه شو ځکه چې
حضرت اسماعيل هم د هغه زوی ؤ. ۱۲ مګر خدای پاک حضرت ابراهيم ته وفرمايل: <د دې
هلک او د خپلې وينځې په باره کې مه خفه کيږه، هرڅه چې ساره درته وايي هغه واوره ځکه چې
ستا نسل به د اسحاق څخه حساب شي. ۱۳ زه به د وينځې د زوی څخه هم يو قوم جوړ کړم،
ځکه چې هغه هم ستا اولاد دی.>

۱۴ حضرت ابراهيم سهار وختي يو څه ډوډۍ او د اوبو ژی واخيستل او هاجرې ته يې ورکړل او
د هغې په اوږو يې کېښودل او هغه يې د خپل زوی سره رخصت کړه. هغه لاړله او د بئرشبع په دښته

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کې سرګردانه ګرځېدله. ۱۵ کله چې د ژي اوبه خلاصې شوې، هغې خپل زوی د یو بوټي لاندې
پرېښود ۱۶ او تقریباً د سلو مترو په فاصله د هغه څخه لېرې کښېناستله او د ځان سره یې وویل:
<زه دا نه شم زغملی چې د خپل زوی مرګ ووینم.> هغه هلته ناسته وه او سلګۍ یې وهلې.

۱۷ خدای پاک د هلک ژړا واورېده او د خدای پاک فرښتې د اسمان څخه په هاجرې باندې غږ
وکړ: <ای هاجرې، ولې خفه یې؟ مه وېرېږه، خدای پاک د هلک ژړا اورېدلې ده. ۱۸ پاڅه او
هلک پورته کړه او هغه ته تسلي ورکړه. زه به د هغه د نسل څخه ډېر لوی قوم جوړ کړم.> ۱۹
بیا خدای پاک د هغې سترګې پرانیستلې او هغې کوهی ولید. هغه لاړله او د اوبو ژی یې ډک کړ او
په خپل زوی یې وڅښلې. ۲۰ خدای پاک د هلک سره مل ؤ او هغه غټېده. هغه د فاران په دښته
کې اوسېده او یو غښي ویشتونکی شو. ۲۱ څه وخت چې هغه هلته اوسېده، مور یې ورته یوه
مصری ښځه وکړه.

د حضرت ابراهیم او ابي ملک ترمنځ تړون

۲۲ په هغه وخت کې ابي ملک او د هغه د لښکر مشر فیکول حضرت ابراهیم ته وویل: <په هر
کار کې چې ته یې کوې خدای پاک درسره مل دی! ۲۳ اوس د خدای پاک په حضور کې زما
سره قسم وخوره چې زما سره، زما د اولادونو او زما د نسل سره به ټګي نه کوې. لکه څنګه چې
زه تاته وفادار وم نو وعده وکړه چې ته به هم زما سره او د دې هېواد سره چې په کې اوسېږې
وفادار اوسې.>

۲۴ حضرت ابراهیم وفرمایل: <زه وعده کوم.>

۲۵ حضرت ابراهیم ابي ملک ته د هغه کوهي په باره کې چې د هغه نوکرانو د ده څخه په زور

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اخیستی ؤ ګیله وکړه. ۲۶ ابي ملک وویل: <زه نه پوهېږم چې دا کار چا کړی دی. تا ماته په دې
هکله څه نه دي ویلي او دا اول ځل دی چې زه دا خبره اورم.> ۲۷ نو حضرت ابراهیم څو
پسونه او غوایان ابي ملک ته ورکړل او دواړو یو د بله سره یو تړون وکړ. ۲۸ حضرت ابراهیم د
خپلې رمې څخه اووه مېږې بېلې کړې. ۲۹ ابي ملک د حضرت ابراهیم څخه پوښتنه وکړه: <د
څه دپاره دې دا اووه مېږې بېلې کړې؟>

۳۰ حضرت ابراهیم ځواب ورکړ: <دا اووه مېږې قبولې کړه. په دې کار سره به ته شاهد يې چې
دا کوهی ما کیندلی دی.> ۳۱ په دې سبب هغه ځای د بئرشبع په نوم یاد شو، چې هغو دواړو
هلته یو د بل سره یو تړون کړی ؤ.

۳۲ په بئرشبع کې د تړون جوړولو څخه وروسته ابي ملک او د هغه د لښکر مشر فیکول بېرته د
فلسطینیانو هېواد ته راستانه شول. ۳۳ حضرت ابراهیم په بئرشبع کې د غز ونه وکرله او هلته يې
څښتن یعنې ابدي خدای ته عبادت وکړ. ۳۴ حضرت ابراهیم د فلسطینیانو په هېواد کې د اوږدې
مودې دپاره پاتې شو.

خدای پاک حضرت ابراهیم ته امر کوي چې حضرت اسحاق قرباني کړي

۲۲ ۱ څه موده وروسته خدای پاک په حضرت ابراهیم باندې ازمایښت وکړ او هغه ته يې
وفرمایل: <ای ابراهیمه!> او حضرت ابراهیم ځواب ورکړ: <هو، زه حاضر یم!>

۲ خدای پاک وفرمایل: <خپل زوی اسحاق چې ستا یوازینی زوی دی او په تا باندې ډېر ګران
دی واخله او د موریا سیمې ته لاړ شه او هغه په هغه غره باندې چې زه يې درته ښایم زما دپاره د
سوزېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړه.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳ حضرت ابراهيم سهار وختي پاڅېد، د سوزېدونکي نذرانې دپاره يې لرګي مات کړل او هغه يې
په خره باندې بار کړل. خپل دوه نوکران او خپل زوی حضرت اسحاق يې د ځان سره واخيستل او
هغه ځای ته روان شول چې خدای پاک ورته فرمايلي وو. ۴ په دريمه ورځ حضرت ابراهيم هغه
ځای د لېرې څخه وليد. ۵ بيا هغه خپلو نوکرانو ته وفرمايل: <تاسو دلته د خره سره پاتې شئ،
زه او هلک به هلته سره لاړ شو. مونږ به هلته عبادت وکړو او بېرته به بيا تاسو ته راشو.>

۶ حضرت ابراهيم د قربانۍ لرګي خپل زوی ته په اوږو باندې کېښودل او خپله يې چاقو او اور
واخيستل او دواړه يوځای سره روان شول. ۷ حضرت اسحاق خپل پلار ته ووېل: <ای پلاره!>

هغه ځواب ورکړ: <وايه زما زويه!>

هغه ووېل: <زه پوهېږم چې ستا سره اور او لرګي شته، مګر د سوزېدونکي نذرانې دپاره ورى
چېرته دی؟>

۸ حضرت ابراهيم ځواب ورکړ: <ای زما زويه، خدای پاک به په خپله د سوزېدونکي نذرانې
دپاره ورى پيدا کړي.> او دواړه يوځای سره روان شول.

۹ کله چې هغه ځای ته چې خدای پاک ورته فرمايلي وو ورسېدل، حضرت ابراهيم هلته د
قربانۍ ځای جوړ کړ او په هغه باندې يې لرګي په ترتيب سره کېښودل. هغه خپل زوی حضرت
اسحاق وتاړه او د لرګيو د پاسه يې کېښود. ۱۰ بيا هغه چاقو راواخيست چې خپل زوی حلال
کړي. ۱۱ مګر د څښتن فرښتې د اسمان څخه هغه ته غږ وکړ: <ای ابراهيمه، ای ابراهيمه!>

هغه ځواب ورکړ: <زه حاضر يم.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۲ هغه وفرمايل: <هلک ژوبل نه کړې او په هغه باندې هيڅ ونه کړې! زه اوس پوه شوم چې ته
د خدای پاک څخه ويرېږې، ځکه چې خپل يوازينی زوی دې زما څخه دريغ نه کړ.>

۱۳ حضرت ابراهيم سترګې پورته کړې او ويې ليدل چې شاته يې يو ګډ دی چې ښکرونه يې په
بوټي کې نښتي وو. حضرت ابراهيم ورغی، هغه يې راونيوه او د خپل زوی په ځای يې د
سوزېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړ. ۱۴ او حضرت ابراهيم دغه ځای د څښتن به يې برابروي
په نوم ياد کړ او حتیٰ تر نن ورځې پورې داسې ويل کيږي: <هغه به د څښتن په غره کې تيار
شي.>

۱۵ د څښتن فرښتې د دوهم ځل دپاره د اسمان څخه په حضرت ابراهيم باندې غږ وکړ ۱۶ او
ويې فرمايل: <څښتن داسې وايي: په دې خاطر چې تا دا کار وکړ او خپل يوازينی زوی دې زما
څخه دريغ نه کړ، زه په خپل ذات باندې قسم خورم، ۱۷ زه به تاته برکت درکړم او ستا نسل به
لکه د اسمان د ستورو او هغو شګو په شان چې د درياب په غاړه پرتې وې زيات کړم. هغوی به
خپلو دښمنانو ته ماتې ورکړي او د هغوی ښارونه به ونيسي. ۱۸ د ځمکې ټول قومونه به ستا د
اولادې په وسيله برکت ومومي، ځکه چې تا زما حکم منلی دی.> ۱۹ نو حضرت ابراهيم بېرته
خپلو نوکرانو ته راستون شو او هغوی ټول يوځای بئرشبع ته لاړل او حضرت ابراهيم په بئرشبع کې
پاتې شو.

د ناحور اولاده

۲۰ څه موده وروسته حضرت ابراهيم خبر شو چې د ده د ورور ناحور ښځه ملکه هم مور شوه او
زامن يې زيږولي دي: ۲۱ د هغه اولنی اولاد عوص، د هغه ورور بوز، قموئيل د ارام پلار، ۲۲
کاسد، حزو، فلداش، يدلاف او بتوئيل. ۲۳ د بتوئيل څخه ربکا پيدا شوه. ملکې د حضرت ابراهيم

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورور ناحور ته دا اته زامن وزېږول. ۲۴ رئومه د ناحور وينځې هم طابح، جاحم، تاحش او معکه
وزېږول.

د ساره مړينه

۲۳ ۱ ساره يوسلو اووه ويشت کاله ژوندی وه. ۲ هغه په قريه اربع (حبرون) کې چې د
کنعان په هېواد کې دی مړه شوه او حضرت ابراهيم د ساره دپاره غمجن شو او په هغې پسې يې
وژړل.

۳ بيا حضرت ابراهيم د خپلې ښځې د مړي له څنګه پاڅېده او حيتيانو ته ورغی او ويې فرمايل:
۴ <زه دلته ستاسو په منځ کې پردی او مسافر يم. يو څه ځمکه په ما باندې خرڅه کړئ ترڅو
خپله ښځه په کې ښخه کړم.>

۵ هغوی ځواب ورکړ: ۶ <باداره، زمونږ خبره واوره. مونږ تاته د يو قوي مشر په سترګه
ګورو. زمونږ په ډېرو ښو قبرونو کې خپل مړی ښخ کړه. مونږ هر يو به خوشاله شو چې تاته د قبر
دپاره ځای درکړو ترڅو خپله ښځه په کې ښخه کړې.>

۷ نو حضرت ابراهيم پاڅېد او د احترام په خاطر يې هغوی ته خپل سر ټيټ کړ ۸ او ورته
ويې فرمايل: <که ستاسو خوښه وي پرېږدئ چې خپل مړی ښخ کړم. تاسو زما په خاطر د صوحار
د زوی عفرون څخه وغواړئ ۹ چې د مکفيلې سمڅه چې د هغه جايداد دی او د هغه د پټي
سرته پرته ده، په پوره بيه په ما باندې خرڅه کړي. دا به ستاسو په منځ کې زمونږ هديره وي.>

۱۰ عفرون په خپله د نورو حيتيانو سره د ښار په دروازه کې د غونډې په ځای کې ناست ؤ. هغه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت ابراهيم ته د ټولو حيتيانو په مخکې چې هلته حاضر وو ځواب ورکړ، ۱۱ هغه ووېل:
<نه، زما باداره! زما خبره واوره. زه دا پټې او هغه سمڅه چې په هغه کې ده د خپل قوم په مخکې
تاته درکوم، خپل مړی دې په کې ښخ کړه.>

۱۲ حضرت ابراهيم يو ځل بيا د حيتيانو په وړاندې د احترام سر ټيټ کړ. ۱۳ هغه د ټولو په
مخکې عفرون ته وفرمايل: <زما خبره واوره. که چېرې ستا رضا وي زه به د پټې بيه تاته درکړم. دا
زما له خوا قبوله کړه ترڅو خپل مړی هلته ښخ کړم.>

۱۴ عفرون ځواب ورکړ: ۱۵ <اې زما باداره، زما خبره واوره. د دې ځمکې بيه څلورسوه
مثقاله سپين زر دي، خو دا زما او ستا ترمنځ هيڅ شی نه دی. خپل مړی دې په کې ښخ کړه.> ۱۶
نو حضرت ابراهيم د عفرون خبره قبوله کړه او هغه بيه چې عفرون د حيتيانو په مخکې ټاکلې وه،
يعنې څلورسوه مثقاله سپين زر عفرون ته وتلل. دا د هغه وزن سره سم وو چې په هغه وخت کې يې
د سوداګرانو په منځ کې رواج درلود.

۱۷ په دې ډول د عفرون جايداد چې په مکفيله کې د ممري په لمرخاته کې ؤ هغه د حضرت
ابراهيم شو. په هغه کې پټې او هغه سمڅه چې په هغه پټې کې وه او د هغې ځمکې شاوخوا ټولې
ونې شاملې وې. ۱۸ دا ځمکه د ټولو حيتيانو په مخکې چې په هغې غونډې کې حاضر وو د
حضرت ابراهيم د جايداد په توګه وپېژندل شوه.

۱۹ نو حضرت ابراهيم خپله ښځه ساره ممري ته نژدې چې په حبرون کې ده د مکفيله په سمڅه
کې د کنعان په خاوره کې ښخه کړه. ۲۰ نو هغه پټې او سمڅه چې په هغې کې وه د حيتيانو له خوا
په حضرت ابراهيم باندې د هديرې لپاره په قباله ورکړای شول.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۴

۱ حضرت ابراهیم ډېر زوړ شوی ؤ او ښتن هغه ته په هر کار کښې برکت ورکاوه. ۲
حضرت ابراهیم خپل ناظر ته چې د هغه په کورنۍ کښې د هرڅه واکدار ؤ وفرمایل: <خپل لاس دې
زما د ورون لاندې کېږده. ۳ په دې ډول زه تاته د ښتن یعنې د اسمان او ځمکې د خدای په
نوم قسم درکوم چې زما زوی ته به په دې ځای یعنې د کنعان په خلکو کښې ښځه نه کوې، ۴
بلکه زما وطن او زما خپلو خپلوانو ته لاړ شه او هلته زما زوی اسحاق ته ښځه وکړه.>

۵ ناظر پوښتنه وکړه: <که چېرې نجلۍ ونه غواړي چې خپل کور پرېږدي او زما سره دې وطن
ته راشي نو بیا به څنګه کېږي؟ آیا ستا زوی بېرته هغه وطن ته بوځم چې ته ورڅخه راوتلی یې؟>

۶ حضرت ابراهیم ځواب ورکړ: <پام کوه چې زما زوی به بېرته هلته نه بیایې. ۷ ښتن د
اسمان خدای زه د خپل پلار د کور او اصلي وطن څخه راوویستلم او زما سره یې کلکه وعده وکړه
چې دا وطن به ستا اولادې ته ورکوم. هغه به خپله فرښته ستا څخه مخکښې ولېږي ترڅو ته وکولی
شې چې په هغه ځای کښې زما زوی ته ښځه وکړې. ۸ که چېرې هغه نجلۍ په دې رضا نه شي
چې ستا سره راشي، نو ته به د هغه لوظ څخه چې زما سره دې کړی دی خلاص یې. خو په هیڅ
حالت کښې به زما زوی هلته نه وروليږې.> ۹ نو ناظر خپل لاس د خپل بادار د ورون لاندې
کېښود او قسم یې وخوړ چې څه چې حضرت ابراهیم د هغه څخه غواړي هغه به وکړي.

۱۰ ناظر د خپل بادار له اوښانو څخه لس اوښان او هر ډول ښه شیان د ځان سره واخیستل او د
بین النهرین شمال ته هغه ښار ته لاړ چې ناحور په کښې اوسېده. ۱۱ هغه مازدیګر، یعنې څه وخت
چې ښځې د اوبو د راوړلو دپاره راوتلې هلته ورسېد او خپل اوښان یې د ښار څخه بیرون د کوهي
په غاړه ګونډه کړل. ۱۲ بیا هغه دعا وکړه: <ای ښتنه، زما د بادار ابراهیم خدایه! نن ما کامیاب

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړه او زما د بادار ابراهيم سره خپله وعده پوره کړه. ١٣ دا دی زه دلته د کوهي په څنګ کې ولاړ
يم، د ښار انجونې د اوبو وړلو دپاره راځي. ١٤ نو داسې دې وشي چې کله زه هغې نجلۍ ته
ووايم چې خپل منګی راکوز کړه چې اوبه وڅښم او هغه ووايي: وڅښه او ستا اوښانو ته به هم اوبه
ورکړم، نو دا دې هماغه نجلۍ وي چې د خپل خدمتګار اسحاق دپاره دې انتخاب کړې ده. نو که
چېرې داسې وشول، زه به پوه شم چې تا هغه وعده پوره کړې ده چې زما د بادار سره دې کړې
وه.>

١٥ د هغه دعا لا خلاصه شوې نه وه چې ربکا راورسېدله او د اوبو منګی يې په اوږو باندې ايښی
ؤ. هغه د بتوئيل لور وه او بتوئيل د ملکه زوی ؤ او ملکه د حضرت ابراهيم د ورور ناحور ښځه وه.
١٦ هغه يوه ډېره ښکلې نجلۍ وه او پېغله وه. هغه کوهي ته ورښکته شوه، خپل منګی يې د اوبو
ډک کړ او بېرته راپورته شوه. ١٧ ناظر د هغې د ليدلو دپاره په منډه ورغی او ويې ويل:
<مهرباني وکړه ستا د منګي څخه لږې اوبه ماته راکړه.>

١٨ هغې وويل: <ای زما باداره، وڅښه.> نو ژر يې خپل منګی له اوږو څخه راښکته کړ او هغه
ته يې اوبه ورکړې چې ويې څښي. ١٩ کله چې هغه اوبه وڅښلې، هغې وويل: <زه به ستا د
اوښانو دپاره هم اوبه راوباسم ترڅو هغوی هم په اوبو ماړه شي.> ٢٠ هغې ژر خپل منګی په
اخور کې خالي کړ او بېرته په منډه د اوبو ويستلو دپاره کوهي ته لاړه او د ټولو اوښانو دپاره يې
اوبه راوويستلې. ٢١ سړي په خاموشۍ سره هغې ته کتل چې په دې پوه شي چې څښتن د ده
سفر بريالی کړی دی او که نه.

٢٢ کله چې هغې نجلۍ خپل کار خلاص کړ نو هغه سړي د سرو زرو يو قيمتي پېزوان راواخيست
او هغې ته يې په پوزه کړ او همدارنګه دوه د سرو زرو غټې کړۍ ګانې يې راواخيستلې او هغې ته
يې په لاس کړلې. ٢٣ بيا هغه پوښتنه وکړه: <ماته ووايه چې ته د چا لور يې؟ آيا ستا د پلار په

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کور کې زمونږ دپاره کوم ځای شته چې شپه په کې تېره کړو؟>

۲۴ هغې ځواب ورکړ: <زه د بتوئیل لور او د ناحور او ملکې لمسۍ یم.> ۲۵ هغې زیاته کړه:
<زمونږ سره بوس او واښه پرېمانه دي او د شپې د تېرولو دپاره ځای هم شته.>

۲۶ بیا هغه سړی په سجده پرېوت او د څښتن عبادت یې وکړ، ۲۷ ویې ویل: <ثناء دې وي
څښتن ته، زما د بادار ابراهیم خدای ته چې هغه وعده یې پوره کړه چې زما د بادار سره یې کړې
وه. څښتن ماته په دې سفر کې د خپل بادار د خپلوانو کور ته لارښودنه وکړه.>

۲۸ هغه پېغله په منډه خپل کور ته لاړه او خپلې کورنۍ ته یې ټوله قصه وکړه. ۲۹ نو د ربکا یو
ورور ؤ چې لابان نومېده. لابان په منډه دباندې ووت او د حضرت ابراهیم د ناظر پسې کوهي ته
ورغی. ۳۰ لابان د خپلې خور ربکا په پوزه پېزوان او په لاسونو باندې کړۍ ګانې ولیدلې او د
هغې څخه یې هغه خبرې واورېدلې چې هغه سړي ورته کړې وې. نو دی ورغی او ویې لیدل چې د
حضرت ابراهیم ناظر د کوهي په غاړه د اوښانو سره ولاړ دی. ۳۱ هغه وویل: <زما سره کور ته
راشه. ته داسې سړی یې چې څښتن درته برکت درکړی دی. ولې بیرون ولاړ یې؟ ما ستا دپاره په
خپل کور کې کوټه او ستا د اوښانو دپاره ځای تیار کړی دی.>

۳۲ نو هغه سړی کور ته ننوت او هغوی د اوښانو څخه بارونه راښکته کړل او اوښانو ته یې بوس
او واښه ورکړل. بیا لابان د حضرت ابراهیم ناظر او د هغه نفرو ته اوبه راوړلې چې خپلې پښې
ومینځي. ۳۳ بیا د ناظر په مخکې ډوډۍ کېښودله شوه، مګر هغه وویل: <تر هغې پورې به زه
ډوډۍ ونه خورم ترڅو مې خپله خبره نه وي کړې.>

لابان وویل: <نو بیا ووایه.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳۴ نو ويې ويل: >زه د حضرت ابراهيم ناظر يم. ۳۵ څښتن زما بادار ته زيات برکت ورکړی
دی او هغه شتمن شوی دی او هغه ته يې د پسونو او وزو رمې، د غوايانو او خرو پادې، سپين زر،
سره زر، غلامان، وينځې او اوښان ورکړي دي. ۳۶ زما د بادار د ښځې ساره څخه په زوړ عمر
کې زوی پيدا شو او هرڅه چې زما بادار درلودل هغه ته يې ورکړل. ۳۷ زما بادار ماته قسم راکړ
او ويې فرمايل: زما زوی ته به د کنعانيانو د لورګانو څخه چې زه د هغو په منځ کې اوسېږم ښځه نه
کوې. ۳۸ بلکه زما د پلار کورنۍ او زما خپلې قبيلې ته لاړ شه او زما زوی ته ښځه وکړه. ۳۹
بيا ما د خپل بادار څخه پوښتنه وکړه: که چېرې نجلۍ زما سره رانه شي نو بيا څه وکړم؟ ۴۰ هغه
ځواب راکړ: هغه څښتن چې زه يې پيروي کوم هغه به خپله فرښته ستا سره ولېږي او ستا سفر به
بريالی کړي ترڅو ته وکولی شې چې زما زوی ته زما د خپلې قبيلې او زما د پلار د کورنۍ څخه
ښځه وکړې. ۴۱ کله چې ته زما قبيلې ته ورشې نو زما د قسم څخه به خلاص شې: حتیٰ که
هغوی تاته د نجلۍ د ورکولو څخه انکار هم وکړي، ته به زما د قسم څخه خلاص يې.

۴۲ کله چې نن زه کوهي ته راغلم، ما وويل: ای څښتنه، زما د بادار ابراهيم خدايه! که ستا رضا
وي ماته په دې سفر کې چې راغلی يم بری راکړه. ۴۳ دا دی زه دلته د دې کوهي په غاړه ولاړ
يم. نو داسې دې وشي چې کومه نجلۍ چې د اوبو د وړلو دپاره راځي، نو زه به د هغې څخه وغواړم
چې د خپل منګي څخه ماته لږې اوبه راکړي. ۴۴ که چېرې هغه راته ووايي چې وڅښه او زه به
ستا د اوښانو دپاره هم اوبه راوباسم، نو دا دې هماغه نجلۍ وي چې څښتن زما د بادار د زوی
دپاره انتخاب کړې ده. ۴۵ مخکې له دې چې زما دعا خلاصه شي، ربکا د خپل منګي سره چې
په اوږو يې ايښی ؤ راغله. هغه کوهي ته ښکته شوه او اوبه يې راوويستلې او ما هغې ته وويل: لږې
اوبه راکړه چې زه يې وڅښم. ۴۶ هغې ژر خپل منګی د اوږو څخه راښکته کړ او ويې ويل:
وڅښه. زه به ستا اوښانو ته هم اوبه ورکړم، نو بيا ما وڅښلې او هغې اوښانو ته هم اوبه ورکړې.
۴۷ د هغې څخه مې پوښتنه وکړه: ته د چا لور يې؟ نو هغې وويل، زه د بتوئيل لور يم او د ناحور

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او ملکه لمسی یم. نو د هغې په پوزه کې مې پېزوان واچاوه او په لاسونو کې مې ورته کړی ګانې
واچولې. ۴۸ ما سجده وکړه او د څښتن عبادت مې وکړ او د خپل بادار ابراهيم څښتن خدای مې
وستايه چې ماته يې سمه لاره وښودله چې د خپل بادار د ورور لمسی د هغه زوی ته وکړم. ۴۹
نو اوس که چېرې زما د بادار سره وفاداري او مهرباني کوې هم راته ووايه او که نه يې کوې هم ماته
ووايه ترڅو زه پرېکړه وکړم چې بل چېرته لاړ شم.>

۵۰ لابان او بتوئيل ځواب ورکړ: <څرنګه چې دا خبره د څښتن له طرفه ده مونږ په دې هکله
پرېکړه نه شو کولی. ۵۱ دا دی ربکا حاضره ده هغه درسره واخله او ځه. لکه څنګه چې څښتن
په خپله فرمايلي دي، هغه دې ستا د بادار د زوی ښځه شي.> ۵۲ څنګه چې د حضرت ابراهيم
ناظر دا خبره واورېدله نو سجده يې وکړه او د څښتن عبادت يې وکړ. ۵۳ بيا ناظر کالي، د سپينو
زرو او سرو زرو ګاڼې راوويستل او ربکا ته يې ورکړل او د هغې ورور او مور ته يې هم قيمتي
سوغاتونه ورکړل.

۵۴ بيا د حضرت ابراهيم ناظر او د هغه نفرو وخوړل او وڅښل او شپه يې هلته تېره کړه. کله چې
هغوی سهار پاڅېدل، ناظر وويل: <ما بېرته خپل بادار ته رخصت کړئ.>

۵۵ مګر د ربکا ورور او مور وويل: <نجلۍ دې يوه هفته يا لس ورځې زمونږ سره پاتې شي، بيا
تاسو کولی شئ چې لاړ شئ.>

۵۶ خو هغه وويل: <مونږ مه ايساروئ. څښتن زما سفر برياليٰ کړی دی، پرېږدئ چې بېرته خپل
بادار ته لاړ شم.>

۵۷ هغوی وويل: <راځئ چې نجلۍ راوغواړو او په دې باره کې د هغې څخه پوښتنه وکړو.>
۵۸ نو هغوی ربکا راوغوښتله او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <آيا د دې سړي سره ځې؟>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغې وویل: <هو، ځم.>

۵۹ نو هغوی خپله خور ربکا او د هغې زړه نوکره د حضرت ابراهیم د ناظر او د هغه د نفرو سره
ولېږلې. ۶۰ هغوی د ربکا دپاره برکت وغوښت او ورته یې وویل:

<ای زمونږ خورې! ته دې د میلیونونو اولادونو مور شې

ستا اولاده دې د خپلو دښمنانو ښارونه فتح کړي>

۶۱ بیا ربکا او د هغې وینځې تیارې شوې او په اوښانو باندې سپرې شوې او د سړي سره روانې
شوې. نو ناظر ربکا د ځان سره واخیستله او لاړ.

۶۲ په دې وخت کې حضرت اسحاق د بئرلحي ريي څخه راغلی ؤ او د کنعان په جنوب کې
اوسېده. ۶۳ یو ماښام حضرت اسحاق په پټیو کې چکر واهه. څنګه چې هغه خپلې سترګې پورته
کړې ویې لیدل چې اوښان راروان دي. ۶۴ ربکا هم خپلې سترګې پورته کړې او حضرت اسحاق
یې ولید، نو د اوښ څخه راکوزه شوه ۶۵ او د ناظر څخه یې پوښتنه وکړه: <هغه سړی څوک دی
چې په پټي کې زمونږ مخې ته راروان دی؟>

ناظر ځواب ورکړ: <هغه زما بادار دی.> نو هغې خپل څادر راواخیست او خپل ځان یې ورباندې
پټ کړ.

۶۶ کوم کارونه چې ناظر کړي وو هغه ټول یې حضرت اسحاق ته بیان کړل. ۶۷ حضرت
اسحاق ربکا د خپلې مور ساره خېمې ته راوستله او د هغې سره یې واده وکړ. نو ربکا د هغه ښځه
شوه او د هغې سره یې مینه کوله او حضرت اسحاق د خپلې مور د مړینې څخه پس تسلي وموندله.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت ابراهيم نور اولادونه

(اول تواريخ ۱: ۳۲ - ۳۳)

۲۵ ۱ حضرت ابراهيم بله ښځه وکړه چې نوم يې قطوره ؤ. ۲ د هغې څخه د حضرت
ابراهيم زامن زمران، يقشان، مدان، مديان، يشباق او شوعه پيدا شول. ۳ يقشان د شبا او ددان
پلار ؤ او اشوريم، لطوشيم او لئوميم د ددان اولاده وه. ۴ عيفه، عيفر، حنوک، ابيداع او الداعه د
مديان زامن وو. دا ټول د قطورې اولاده وه.

۵ حضرت ابراهيم خپله ټوله شتمني حضرت اسحاق ته پرېښودله. ۶ مګر هغه لا ژوندى ؤ
چې د خپلو وينځو زامنو ته يې سوغاتونه ورکړل او هغوى يې د خپل زوى حضرت اسحاق څخه د
مشرق خواته لېرې ولېږل.

د حضرت ابراهيم وفات کېدل

۷ حضرت ابراهيم پوره يوسلو پنځه اويا کاله ژوند وکړ. ۸ هغه په پاخه عمر کې وفات شو او
د خپلو نيکونو سره يوځاى شو. ۹ د هغه زامنو حضرت اسحاق او حضرت اسماعيل هغه ممرې
ته نژدې د حيتي صوحار د زوى عفرون په پټي کې د مکفيله په سمڅه کې ښخ کړ. ۱۰ دا هغه پټى
ؤ چې حضرت ابراهيم د حيتيانو څخه په بيه اخيستى ؤ. حضرت ابراهيم او د هغه ښځه ساره دواړه
په هغه کې ښخ کړاى شول. ۱۱ د حضرت ابراهيم د وفات څخه وروسته خداى پاک د هغه زوى
حضرت اسحاق ته برکت ورکړ او حضرت اسحاق بئرلحي رئي ته نژدې اوسېده.

د حضرت اسماعيل اولاده

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۲ دا د حضرت ابراهیم د زوی حضرت اسماعیل اولاده ده. دا هغه اسماعیل ؤ چې د ساره د
مصرۍ وینځې هاجرې څخه پیدا شوی ؤ. ۱۳ د حضرت اسماعیل د زامنو نومونه د هغوی د
زیږیدو د ترتیب له مخې چې په لست کې لیکل شوي دي دا دي: د حضرت اسماعیل مشر زوی
نبایوت، قیدار، ادبیل، مبسام، ۱۴ مشماع، دومه، مسا، ۱۵ حداد، تیما، یطور، نافیش او قدمه.
۱۶ دا د حضرت اسماعیل زامن وو او دا د دولسو قبیلو د مشرانو نومونه وو چې د هغوی د کلیو
او کمپونو په مطابق وو. ۱۷ حضرت اسماعیل پوره د یوسلو اووه دیرشو کالو په عمر وفات شو او
د خپلو نیکونو سره یوځای شو. ۱۸ د هغه اولاده د شور او حویلې ترمنځ سیمه کې اوسېدله چې
د مصر پولې ته نژدې د آشور په لاره پرته ده. هغوی د خپلو ټولو ورونو سره په دښمنۍ کې ژوند
کاوه.

حضرت یعقوب او عیسو

۱۹ دا د حضرت ابراهیم د زوی حضرت اسحاق اولاده ده: د حضرت ابراهیم څخه حضرت
اسحاق پیدا شو. ۲۰ حضرت اسحاق د څلوېښتو کالو په عمر ؤ چې د ربکا سره یې واده وکړ. هغه
د ارامي بتوئیل لور وه چې د بین النهرین څخه ؤ او د لابان خور وه. ۲۱ حضرت اسحاق د خپلې
ښځې په خاطر چې شنډه وه څښتن ته دعا وکړه. څښتن د هغه دعا قبوله کړه او د هغه ښځه ربکا
امیدواره شوه. ۲۲ مخکې له دې چې ربکا اولاد وزیږوي هغه پوه شوه چې هغه به غبرګوني
وزیږوي، ځکه چې هغې دا احساس کړه چې هغوی د مور په نس کې یو د بل سره جګړه کوي.
هغې وویل: <زما سره ولې داسې کیږي؟> نو هغې د څښتن څخه پوښتنه وکړه.

۲۳ څښتن هغې ته وفرمایل:

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

<ستا د دواړو زامنو څخه

په دوه رقیب قومونه جوړ شي

په هغو دواړو کې به کشر قوي وي

او مشر به د هغه غلام وي>

۲۴ کله چې د هغې د اولاد د زېږولو وخت راورسېد، د هغې څخه غبرګوني پیدا شول. ۲۵
اولنی زوی چې پیدا شو هغه سور ؤ او د هغه ټول بدن لکه د ببرې چپنې په شان ؤ، نو د هغه نوم یې
عیسو کېښود. ۲۶ د هغه څخه وروسته د هغه ورور پیدا شو او هغه د عیسو پونده په خپل لاس
کې کلکه نیولې وه، نو ځکه د هغه نوم یعقوب شو. حضرت اسحاق د شپېتو کالو په عمر ؤ چې دوی
پیدا شول.

عیسو خپل د مشرتوب حقونه خرڅوي

۲۷ هلکان لوی شول. عیسو یو ماهر ښکاري او داسې سړی ؤ چې صحرا یې خوښېدله، خو
حضرت یعقوب یو ارام سړی ؤ او د کور څخه به نه ووت. ۲۸ حضرت اسحاق د عیسو سره مینه
کوله ځکه چې هغه د هغو حیواناتو غوښه خوړله چې عیسو ښکار کول. مګر ربکا د حضرت یعقوب
سره مینه کوله.

۲۹ یوه ورځ حضرت یعقوب د قورمې په پخولو باندې مشغول ؤ. عیسو د ښکار څخه راغی او
ډېر وږی ؤ ۳۰ او حضرت یعقوب ته یې وویل: <زه د لوږې له لاسه مړ کېږم، د دې لوبیا له
قورمې څخه لږه راکړه!> (په دې خاطر یې په هغه باندې د ادوم نوم هم کېښود.)

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳۱ حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <اول په ما باندې خپل د مشرتوب حق خرڅ کړه.>

۳۲ عیسو وویل: <ګوره، زه مړ کېږم. دا مشرتوب ماته څه ګټه رسوي؟>

۳۳ مګر حضرت یعقوب وفرمایل: <اول ماته قسم وخوره>، نو هغه قسم وخوړ او خپل د
مشرتوب حق یې په حضرت یعقوب باندې خرڅ کړ. ۳۴ بیا حضرت یعقوب عیسو ته لږه ډوډۍ
او قورمه ورکړه. هغه خوراک او څښاک وکړ، پاڅېده او لاړ. نو عیسو د خپل مشرتوب حق ته په
سپکه سترګه وکتل.

حضرت اسحاق او ابي ملک

۲۶

۱ په هغه وطن کې برسېره په هغې قحطۍ باندې چې پخوا د حضرت ابراهیم په وخت کې
راغلې وه بله قحطي هم راغله. حضرت اسحاق د فلسطینیانو پادشاه ابي ملک ته چې په جرار کې ؤ
ورغی. ۲ څښتن حضرت اسحاق ته ښکاره شو او ویې فرمایل: <مصر ته مه ځه. په همدې
وطن کې په هغه ځای کې چې زه یې درته وایم اوسېږه. ۳ همدلته اوسېږه. زه به ستا سره مل یم
او تاته به برکت درکړم. زه به تاته او ستا اولادې ته دا ټوله سیمه درکړم او په هغې وعدې باندې به
ټینګ ولاړ یم چې ستا د پلار ابراهیم سره مې کړې وه. ۴ ستا اولاده به د اسمان د ستورو په
شان زیاته کړم او هغوی ته به دا ټوله سیمه ورکړم. ستا د اولادې په وسیله به د ځمکې په مخ ټول
قومونه برکت ومومي، ۵ ځکه چې ابراهیم زما اطاعت کړی دی او زما په ټولو حکمونو او
قوانینو باندې یې عمل کړی دی.>

۶ نو حضرت اسحاق په جرار کې پاتې شو. ۷ کله چې د هغه ځای خلکو د حضرت اسحاق
څخه د ربکا په باره کې پوښتنه وکړه، هغه وفرمایل: <هغه زما خور ده.> ځکه هغه وېرېده داسې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ووايي چې هغه زما ښځه ده. هغه فکر کاوه چې د هغه ځای خلک به هغه د ربکا په خاطر ووژني،
ځکه چې هغه ډېره ښکلې وه. ۸ څرنګه چې حضرت اسحاق هلته زيات وخت تېر کړ، ابي ملک
د فلسطينيانو پادشاه د کړکۍ څخه لاندې وکتل او ويې ليدل چې حضرت اسحاق خپله ښځه ربکا په
غېږ کې نيولې وه او هغه يې ښکلوله. ۹ نو ابي ملک حضرت اسحاق راوغوښت او ورته ويې
ويل: <هغه په رښتيا سره ستا ښځه ده! نو ولې دې وويل چې هغه ستا خور ده؟>

حضرت اسحاق ځواب ورکړ: <ما فکر وکړ چې کېدای شي د هغې په خاطر ووژل شم.>

۱۰ ابي ملک وويل: <دا څه دې زمونږ سره وکړل؟ کېدای شو چې زما د نفرو څخه کوم يو ستا د
ښځې سره څملاستلی وای او مونږ به دې ګناهکار کړي وای.> ۱۱ ابي ملک ټولو خلکو ته
خبرداری ورکړ: <که هرڅوک د دې سړي يا دې ښځې سره بده رويه وکړي هغه به ووژل شي.>

۱۲ حضرت اسحاق په هغې ځمکې کې فصل وکاره او په هغه کال يې چې څه کرلي وو د هغې
څخه يې يو په سل حاصل واخيست، ځکه چې څښتن هغه ته برکت ورکړ. ۱۳ حضرت اسحاق
ورځ په ورځ خوشبخته کېده او هغه ډېر شتمن سړی شو. ۱۴ هغه دومره زياتې رمې، پادې او
غلامان درلودل چې فلسطينيانو وربانديې بخيلي کوله. ۱۵ نو هغه ټول کوهيان چې د هغه د پلار
حضرت ابراهيم غلامانو د هغه د پلار په وخت کې کيندلي وو، فلسطينيانو هغه د خاورو څخه ډک
کړل.

۱۶ نو بيا ابي ملک حضرت اسحاق ته وويل: <ته زمونږ څخه ډېر قوي شوی يې، نو زمونږ د
وطن څخه لاړ شه.> ۱۷ نو حضرت اسحاق له هغه ځای څخه لاړ او د جرار په دره کې يې
خيمې ودرولې او هلته پاتې شو. ۱۸ حضرت اسحاق هغه کوهيان چې د هغه د پلار حضرت
ابراهيم په وخت کې کيندل شوي وو او فلسطينيانو هغه د حضرت ابراهيم د وفات کېدلو څخه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وروسته بند کړي وو بېرته وکيندل او هماغه نومونه يې ورباندې کېښودل چې پلار يې ورباندې
اېښي وو.

١٩ د حضرت اسحاق غلامانو په دې دره کې يو کوهی وکينده چې تازه اوبه يې درلودلې. ٢٠
مګر د جرار شپانو د حضرت اسحاق د شپانو سره دعوه شروع کړه او ويې ويل: <دا زمونږ اوبه
دي!> نو حضرت اسحاق هغه کوهی د دعوې په نوم ياد کړ.

٢١ د حضرت اسحاق غلامانو بل کوهی وکينده او په هغه باندې يې هم دعوه وکړه او هغه يې د
دښمنۍ په نوم ياد کړ. ٢٢ او له هغه ځای څخه يې کډه وکړه او بل کوهی يې وکينده مګر په هغه
باندې چا دعوه ونه کړه او هغه يې د پرېمانه ځای په نوم ياد کړ، ويې فرمايل: <اوس څښتن مونږ
ته ځای راکړی دی او په دې خاوره کې به خوشبخته شو.>

٢٣ حضرت اسحاق له هغه ځايه بئرشبع ته لاړ. ٢٤ په هماغه شپه څښتن هغه ته ښکاره شو او
ويې فرمايل: <زه ستا د پلار ابراهيم خدای يم. مه وېرېږه ځکه چې زه ستا سره مل يم او تاته به
برکت درکړم او ستا اولاده به د خپل خدمتګار ابراهيم په خاطر زياته کړم.> ٢٥ حضرت اسحاق
هلته د قربانۍ ځای جوړ کړ او د څښتن عبادت يې وکړ. بيا يې په هغه ځای کې خپلې خېمې
ودرولې او د هغه غلامانو هلته يو بل کوهی وکينده.

د حضرت اسحاق او ابي ملک ترمنځ د روغې جوړې تړون

٢٦ يوه ورځ ابي ملک د خپل مشاور احوزات او د خپلو لښکرو د مشر فيکول سره د جرار څخه
د حضرت اسحاق د ليدلو دپاره راغی. ٢٧ حضرت اسحاق د هغوی څخه پوښتنه وکړه: <تاسو
خو زما سره دښمني کوله او زه مو له خپل وطن څخه وشړلم. نو اوس ولې زما د ليدلو دپاره راغلي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یئ؟>

۲۸ هغوی ځواب ورکړ: <مونږ ولیدل چې ثښتن په رښتیا ستا سره مل دی نو مونږ وویل چې
زمونږ او ستاسو ترمنځ دې داسې یو قوي تړون وي ۲۹ چې مونږ ته زیان راونه رسوئ لکه څنګه
چې مونږ تاته زیان نه دی دررسولی، بلکه ستا سره مو ښه رویه کړې ده او ته مو په سلامتی سره
لېږلی یې. اوس ثښتن تاته برکت درکړی دی.> ۳۰ حضرت اسحاق د هغوی دپاره مېلمستیا
تیاره کړه او هغوی وخوړل او وڅښل. ۳۱ سهار وختي هغوی پاڅېدل او یو او بل ته یې قسم
ورکړ. حضرت اسحاق هغوی رخصت کړل او په سلامتی سره د هغه څخه لاړل.

۳۲ په هماغه ورځ د حضرت اسحاق غلامان راغلل او هغه ته یې د هغه کوهي په باره کې خبر
ورکړ چې دوی کیندلی ؤ. هغوی وویل: <مونږ اوبه وموندلې.> ۳۳ نو هغه یې د شبع په نوم یاد
کړ. تر نن ورځې پورې هغه ښار د بئرشبع په نوم یادیږي.

د عیسو ښځې

۳۴ کله چې عیسو څلوېښت کلن شو، د بیري حیتي د لور یودیه او د ایلون حیتي لور بسمې سره
یې واده وکړ. ۳۵ هغوی د حضرت اسحاق او ربکا ژوند تریخ کړ.

حضرت یعقوب د حضرت اسحاق څخه برکت اخلي

۲۷ ۱ کله چې حضرت اسحاق زوړ شو نو د هغه سترګې دومره کمزورې شوې چې نور یې
څه شی نه شو لیدلی. خپل مشر زوی عیسو یې راوغوښت او هغه ته یې وفرمایل: <ای زما زویه!>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغه ځواب ورکړ: <څه وايې؟>

۲ حضرت اسحاق وفرمايل: <زه اوس زوړ شوی يم او مرګ ته نژدې شوی يم. ۳ نو اوس
خپله لينده او غشي واخله، صحرا ته لاړ شه او زما دپاره ښکار وکړه. ۴ زما دپاره داسې
خوندور خوراک چې زه يې خوښوم تيار کړه او ماته يې راوړه چې ويې خورم، ترڅو د خپل مرګ
څخه مخکې تاته برکت درکړم.>

۵ څه وخت چې حضرت اسحاق د خپل زوی عيسو سره خبرې کولې، ربکا هغه واورېدلې. نو
عيسو د ښکار دپاره صحرا ته لاړ. ۶ ربکا خپل زوی حضرت يعقوب ته وويل: <ګوره، ما
واورېدل چې ستا پلار ستا ورور عيسو ته وويل: ۷ زما دپاره د ښکار غوښه راوړه او خوندور
خوراک ورڅخه تيار کړه چې ويې خورم او د خپل مرګ څخه مخکې تاته د څښتن په حضور کې
برکت درکړم. ۸ نو اوس ای زما زويه، په غور سره واوره او څه چې درته وايم هغه وکړه. ۹
رمې ته ورشه او دوه ډېر ښه سېرلي راته راوله ترڅو ستا د پلار دپاره داسې خوندور خوراک تيار
کړم چې هغه يې خوښوي. ۱۰ بيا هغه دې پلار ته يوسه چې ويې خوري ترڅو د خپل مرګ
څخه مخکې تاته برکت درکړي.>

۱۱ حضرت يعقوب خپلې مور ربکا ته وويل: <خو زما ورور عيسو ببر سړی دی او زه ښويه
پوستکی لرم. ۱۲ که پلار مې په ما باندې لاس ووهي نو بيا به څه کيږي؟ دی به پوه شي چې زه
هغه غولوم، نو د برکت په ځای به په ځان باندې لعنت راولم.>

۱۳ مور يې ځواب ورکړ: <ای زما زويه! ستا لعنت دې په ما باندې وي، ته يوازې هغه څه وکړه
چې زه يې درته وايم. لاړ شه او ماته سېرلي راوله.> ۱۴ نو حضرت يعقوب لاړ او هغه يې خپلې
مور ته راوړل او هغې داسې خوندور خوراک تيار کړ چې د هغه د پلار خوښېده. ۱۵ بيا ربکا د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خپل مشر زوی عیسو ترټولو ښه کالي چې د هغې سره په کور کې وو راواخیستل او خپل کشر زوی
حضرت یعقوب ته یې واغوستل. ۱۶ همدارنګه هغې د سېرلي په پوستکي باندې د هغه لاسونه او
د اورمېږ هغه ځای پټ کړ چې ویښتان یې نه درلودل. ۱۷ هغې هغه خوندور خوراک او ډوډۍ
چې پخه کړې یې وه د خپل زوی حضرت یعقوب په لاس کې ورکړل.

۱۸ هغه خپل پلار ته ورغی او ویې ویل: <ای زما پلاره!>

هغه ځواب ورکړ: <څه وایې، ای زما زویه؟ ته څوک یې؟>

۱۹ حضرت یعقوب خپل پلار ته وویل: <زه ستا مشر زوی عیسو یم، تا چې څنګه راته ویلي وو
ما هماغسې وکړل. کښېنه او زما د ښکار غوښه وخوره ترڅو ماته خپل برکت راکړې.>

۲۰ حضرت اسحاق د خپل زوی څخه پوښتنه وکړه: <ای زما زویه، دومره ژر دې څنګه پیدا
کړه؟>

حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <ستا څښتن خدای زما سره مرسته وکړه او هغه مې پیدا کړه.>

۲۱ بیا حضرت اسحاق یعقوب ته وفرمایل: <ای زما زویه، رانژدې شه چې لاس درباندې ووهم
ترڅو پوه شم چې ته ربښتیا زما زوی عیسو یې که نه.> ۲۲ حضرت یعقوب خپل پلار حضرت
اسحاق ته ورنژدې شو او پلار یې په هغه باندې لاس وواهه او ویې فرمایل: <اواز دې د یعقوب د
اواز په شان دی، مګر لاسونه دې د عیسو د لاسونو په شان دي.> ۲۳ حضرت اسحاق هغه ونه
پېژانده ځکه چې د هغه لاسونه د عیسو د لاسونو په شان ببر وو، نو ورنژدې شو چې هغه ته برکت
ورکړي. ۲۴ هغه پوښتنه وکړه: <آیا ته په ربښتیا سره زما زوی عیسو یې؟>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه يم.>

٢٥ حضرت اسحاق وفرمايل: <ماته ستا د ښکار غوښه راوړه چې ويې خورم ترڅو خپل برکت
درکړم.> حضرت يعقوب هغه حضرت اسحاق ته راوړله او هغه وخوړله او يو څه شراب يې هم
راوړل او هغه وڅښل. ٢٦ بيا د هغه پلار حضرت اسحاق ورته وفرمايل: <ای زما زويه، رانژدې
شه او ما ښکل کړه.> ٢٧ نو حضرت يعقوب ورنژدې شو او هغه يې ښکل کړ. نو کله چې
حضرت اسحاق د هغه کالي بوی کړل، نو ده ته يې برکت ورکړ او ويې فرمايل: <زما د زوی خوږ
بوی د هغې صحرا د بوی په شان دی چې ښتن هغې ته برکت ورکړی دی. ٢٨ خدای پاک دې
تاته د اسمان پرخه درکړي او ستا ځمکه دې حاصلخېزه کړي! او پرېمانه غلې دانې او شراب دې
درکړي. ٢٩ قومونه دې ستا غلامان شي او تاته دې د احترام سر ټيټوي او ته دې په خپلو خپلوانو
باندې حکم چلوې او ستا د مور اولاده دې تاته سر ټيټوي. څوک چې په تا باندې لعنت ووايي، په
هغه باندې دې لعنت وي او څوک چې تاته برکت درکوي، په هغه دې برکت وي.>

عيسو د حضرت اسحاق څخه برکت غواړي

٣٠ سمدستي وروسته له دې چې هغه له برکت ورکولو څخه وزګار شو او حضرت يعقوب لاړ د
حضرت يعقوب ورور عيسو د ښکار څخه راغی. ٣١ هغه هم خوندور خوراک تيار کړ او خپل
پلار ته يې راوړ او ويې ويل: <ای پلاره، راپاڅېږه او زما د ښکار لږه غوښه وخوره ترڅو ماته
برکت راکړې.>

٣٢ حضرت اسحاق د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ته څوک يې؟>

هغه ځواب ورکړ: <زه ستا زوی يم، ستا مشر زوی عيسو.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳۳ حضرت اسحاق سخت ولړزېده او ويې فرمايل: <نو بيا هغه څوک ؤ چې ښکار يې کړی ؤ او غوښه يې ماته راوړې وه؟ او همدا اوس ستا د راتلو څخه مخکې مې هغه وخوړله او هغه ته مې برکت ورکړ او هغه بېرته نه اخيستل کيږي.>

۳۴ کله چې عيسو د خپل پلار خبرې واورېدلې، هغه په لوړ او سخت اواز سره چيغې ووهلې او خپل پلار ته يې وويل: <ای زما پلاره، ماته هم برکت راکړه.>

۳۵ حضرت اسحاق ځواب ورکړ: <ستا ورور دلته راغی، زه يې وغولولم او ستا برکت يې واخيست.>

۳۶ عيسو وويل: <آيا په هغه باندې يې د يعقوب نوم په حقه نه دی ايښی؟ ځکه چې هغه زه دوه وارې وغولولم. اول يې زما څخه د مشرتوب حق واخيست او اوس يې زما برکت واخيست.> نو هغه پوښتنه وکړه: <آيا ماته دې کوم برکت نه دی ساتلی؟>

۳۷ حضرت اسحاق عيسو ته په ځواب کې وفرمايل: <هغه مې په تا باندې بادار کړی دی او د هغه ټول خپلوان مې د هغه غلامان کړل او هغه ته مې غلې دانې او شراب ورکړي دي. نو ای زويه! اوس زه ستا دپاره څه وکړم؟>

۳۸ عيسو بيا خپل پلار ته وويل: <ای زما پلاره، آيا تا سره يوازې يو برکت ؤ؟ ماته هم برکت راکړه!> بيا عيسو په لوړ اواز سره وژړل.

۳۹ حضرت اسحاق هغه ته وفرمايل:

<له اسمان څخه به پرخه تاته نه وي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نه به ځمکه حاصلخېزه وي د ستا

۴۰ ژوند به کړې په خپله توره

يې غلام به د خپل ورور

مګر کله چې ياغي شې

د هغه جغ به له خپلې غاړې مات کړې>

حضرت يعقوب لابان ته تښتي

۴۱ عيسو د حضرت يعقوب سره د هغه برکت له امله چې پلار يې حضرت يعقوب ته ورکړی ؤ
کينه پيدا کړه. هغه د خپل ځان سره وويل: <زما پلار مرګ ته نژدې دی او هغه به مړ شي، بيا به
خپل ورور يعقوب ووژنم.>

۴۲ کله چې ربکا د خپل مشر زوی عيسو د پلان څخه خبره شوه، هغې خپل کشر زوی حضرت
يعقوب راوغوښت او ورته ويې ويل: <غوږ ونيسه، ستا ورور عيسو پلان لري چې ستا څخه د هغو
کارونو بدل واخلي چې تا کړي دي او تا ووژني. ۴۳ نو اوس ای زما زويه، هغه کار وکړه چې زه
يې درته وايم. سمدستي حران ته زما ورور لابان ته وتښتنه. ۴۴ د هغه سره د لږ وخت دپاره پاتې
شه ترڅو ستا د ورور قهر سوړ شي ۴۵ او هغه څه چې تا ورسره کړي دي هغه هېر کړي. نو بيا
به تاته خبر درولېږم چې له هغه ځای څخه بېرته راشې. تاسو دواړه ولې په يوه ورځ کې له لاسه
ورکړم؟>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت اسحاق یعقوب لابان ته ورلیږي

۴۶ ربکا حضرت اسحاق ته وویل: <د دې حیتي ښځو د لاسه د خپل ژوند څخه بېزاره شوې یم.
که چېرې یعقوب د دې حیتي ښځو په شان کومه حیتي ښځه وکړي نو زما ژوند به ژوند نه وي.>

۲۸ ۱ حضرت اسحاق یعقوب راوغوښت، هغه ته یې برکت ورکړ او حکم یې ورته وکړ: <د
کنعانی ښځې سره واده ونه کړې. ۲ همدا اوس بین النهرین ته د خپل نیکه بتوئیل کور ته لاړ شه
او هلته د خپل ماما لابان د لورګانو څخه خپل ځان ته ښځه وکړه. ۳ مطلق قادر خدای دې تاته
برکت درکړي او تاته دې ډېر اولادونه درکړي ترڅو ستا څخه ډېر قومونه پیدا شي. ۴ هغه دې
تا او ستا اولادې ته د حضرت ابراهیم په شان برکت درکړي او د هغې ځمکې خاوند شې چې
خدای پاک حضرت ابراهیم ته ورکړې ده او ته په کې اوس د یو پردي په شان اوسېږې.> ۵ نو
حضرت اسحاق یعقوب ولېږه او هغه بین النهرین ته د بتوئیل ارامي زوی د حضرت یعقوب او عیسو
د مور ربکا ورور لابان ته ورغی.

عیسو بله ښځه کوي

۶ عیسو پوه شو چې حضرت اسحاق یعقوب ته برکت ورکړ او هغه یې بین النهرین ته ولېږه چې
په هغه ځای کې ځان ته ښځه وکړي. هغه په دې هم پوه شو چې کله حضرت اسحاق هغه ته برکت
ورکاوه، هغه ته یې حکم وکړ چې د کنعانی ښځې سره به واده نه کوي. ۷ هغه خبر شو چې
حضرت یعقوب د خپل مور او پلار اطاعت وکړ او بین النهرین ته لاړ. ۸ عیسو په دې پوهېده
چې د هغه پلار حضرت اسحاق کنعانی ښځې نه خوښوي. ۹ نو هغه د حضرت ابراهیم زوی
حضرت اسماعیل ته لاړ او سره له دې چې نورې ښځې یې هم درلودلې د حضرت اسماعیل د لور

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

محلت سره يې چې د نبايوت خور وه واده وکړ.

په بيت ئيل کې د حضرت يعقوب خوب ليدل

۱۰ حضرت يعقوب د بئرشبع څخه حران ته روان شو. ۱۱ څه وخت چې نوموړی يو ځای ته
ورسېده لمر پرېوتی ؤ. هغه د شپې هلته پاتې شو او يوه تيږه يې راواخيستله، د خپل سر لاندې يې
کېښودله او په هغه ځای کې ويده شو. ۱۲ هغه په خوب کې يوه زينه وليده چې په ځمکه باندې
ولاړه وه او سر يې اسمان ته رسېده او د خدای پاک فرښتې په هغې باندې ښکته او پورته تللې.
۱۳ څښتن د حضرت يعقوب په څنګ کې ولاړ ؤ او ويې فرمايل: <زه څښتن يم، ستا د نيکه
ابراهيم خدای او د اسحاق خدای يم. دغه ځمکه چې تهورباندې پروت يې، تا او ستا اولادې ته به
يې ورکړم. ۱۴ ستا اولاده به د خاورو د ذرو په شان زياته کړم او تاسو به د خپل هېواد
لمرپرېواته، لمرخاته، شمال او جنوب خواته خپاره شئ او د دنيا ټول قومونه به ستا او ستا د اولادې
په وسيله برکت مومي. ۱۵ زه به ستا سره مل يم او هرچېرته چې ځې زه به تا ساتم او بېرته به
دې دې وطن ته راولم. تر هغې پورې به زه تا پرېنږدم ترڅو مې هغه ټول کارونه نه وي کړي چې تا
سره مې وعده کړې وه.>

۱۶ کله چې حضرت يعقوب له خوبه راويښ شو ويې فرمايل: <څښتن په دې ځای کې دی خو
زه په دې پوه نه وم.> ۱۷ هغه ووېرېده او ويې فرمايل: <دا څومره وېروونکی ځای دی. په
رښتيا سره دا د خدای پاک کور دی او دا د اسمان دروازه ده.>

۱۸ سهار وختي حضرت يعقوب هغه تيږه چې هغه د خپل سر لاندې ايښې وه راواخيستله او د
يادګار په توګه يې ودروله او د هغې په سر يې د زيتون تېل واچول. ۱۹ هغه دا ځای د بيت ئيل په
نوم ياد کړ. مګر پخوا د هغه ښار نوم لوز ؤ. ۲۰ بيا حضرت يعقوب نذر کېښود ويې فرمايل: <که

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چېرې خدای پاک زما سره مل وي او په دې سفر کې چې زه روان يم ما وساتي او ډوډۍ او کالي
راته راکړي ۲۱ ترڅو په خير سره بېرته د خپل پلار کور ته ورستون شم، نو بيا به ته زما خدای
يې. ۲۲ او دغه تيږه چې ما د يادګار په توګه ودرولې ده هغه به د خدای پاک کور شي او هرڅه
چې ماته يې راکوې د هغو لسمه برخه به تاته درکوم.>

حضرت يعقوب د لابان کور ته رسيږي

۲۹ ۱ نو حضرت يعقوب خپل سفر ته دوام ورکړ او د مشرق د خلکو خاورې ته راغی. ۲
هغه په صحرا کې يو کوهی وليد چې د پسونو درې رمې يې په څنګ کې پنډې وې. له دې کوهي
څخه به رمو اوبه څښلې او د کوهي خولې ته يوه لويه تيږه ايښې وه. ۳ څه وخت چې به ټولې
رمې هلته راغونډې شوې نو شپانو به دغه تيږه د کوهي د خولې څخه لرې کوله او رمو ته به يې
اوبه ورکولې. بيا به يې تيږه بېرته د کوهي خولې ته ايښودله.

۴ حضرت يعقوب د شپانو څخه پوښتنه وکړه: <ای زما ورونو، تاسو د کوم ځای يئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د حران يو.>

۵ هغه پوښتنه وکړه: <تاسو د ناحور لمسی لابان پېژنئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هو، مونږ هغه پېژنو.>

۶ هغه پوښتنه وکړه: <هغه ښه دی؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هغه ښه دی. وګوره، دا د هغه لور راحيل ده چې د خپلې رمې سره راروانه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ده.>

۷ حضرت یعقوب وفرمایل: <تر اوسه پورې لا لمر جګ ولاړ دی او د رمو د راغونډېدلو وخت
نه دی. پسونو ته اوبه ورکړئ او هغه بېرته څړځای ته بوځئ.>

۸ هغوی وویل: <دا کار مونږ نه شو کولی. څه وخت چې ټولې رمې راغونډې شي او د کوهي د
خولې څخه تیږه لیرې کړای شي، بیا به پسونو ته اوبه ورکړو.>

۹ حضرت یعقوب لا د هغوی سره خبرې کولې چې راحیل د رمې سره راغله ځکه چې هغه
شپونکې وه. ۱۰ کله چې حضرت یعقوب راحیل ولیدله چې د هغه د ماما لابان رمه ورسره وه،
هغه کوهي ته ورغی او تیږه یې د کوهي د خولې څخه لیرې کړه او د لابان پسونو ته یې اوبه
ورکړې. ۱۱ بیا حضرت یعقوب راحیل ښکل کړه او په لوړ اواز سره یې وژړل. ۱۲ حضرت
یعقوب راحیل ته وفرمایل: <زه ستا د پلار د خپلوانو څخه یم او د ربکا زوی یم.>

هغه په منډه لاړه او خپل پلار یې خبر کړ. ۱۳ څنګه چې لابان د خپل خوریي حضرت یعقوب
خبر واورېد نو په منډه د هغه لیدلو ته ورغی. هغه یې په غېږ کې ونیوه، ښکل یې کړ او خپل کور ته
یې راوست. بیا هرڅه چې پېښ شوي وو حضرت یعقوب لابان ته بیان کړل. ۱۴ لابان هغه ته
وویل: <په رښتیا سره ته زما خپله وینه او خپل هډوکی یې.> حضرت یعقوب پوره یوه میاشت د
هغه سره پاتې شو.

حضرت یعقوب د لیه او راحیل سره واده کوي

۱۵ لابان حضرت یعقوب ته وویل: <آیا په دې خاطر چې ته زما خپل یې نو ماته به وړیا
خدمت کوې؟ وواېه چې ته څومره مزدوري غواړې؟> ۱۶ لابان دوه لورګانې درلودلې، د مشرې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نوم لیه او د کشرې نوم راحیل ؤ. ۱۷ د لیه سترګې ښکلې وې مګر راحیل ښایسته وه او ښکلی
اندام یې درلود. ۱۸ حضرت یعقوب په راحیل باندې مین شوی ؤ او ویې فرمایل: <که چېرې
خپله کشره لور ماته راکړې، نو زه به اووه کاله ستا خدمت وکړم.>

۱۹ لابان وویل: <دا به ښه وي چې هغه تاته درکړم، نه کوم بل چاته. زما سره دلته پاتې شه.>
۲۰ نو حضرت یعقوب د راحیل دپاره اووه کاله خدمت وکړ، مګر دا کلونه هغه ته لکه د ډېرو لږو
ورځو په شان ښکاره شول ځکه چې هغه د راحیل سره ډېره مینه درلوده.

۲۱ نو حضرت یعقوب لابان ته وفرمایل: <هغه موده پوره شوې ده، اجازه راکړه چې ستا د لور
سره واده وکړم.> ۲۲ نو لابان د هغه ځای ټول خلک راغونډ کړل او مېلمستیا یې ورکړه. ۲۳
خو کله چې شپه شوه، هغه د راحیل په ځای لیه حضرت یعقوب ته وروستله او حضرت یعقوب د
هغې سره یوځای شو. ۲۴ لابان خپله وینځه زلفه خپلې لور لیه ته د نوکرې په توګه ورکړه. ۲۵
کله چې سهار شو حضرت یعقوب ته معلومه شوه چې هغه لیه وه. هغه لابان ته ورغی او ویې
فرمایل: <زما سره دې ولې داسې وکړل؟ ما د دې دپاره کار کاوه چې راحیل ماته راکړې، زه دې
ولې وغولولم؟>

۲۶ لابان ځواب ورکړ: <دلته زمونږ په ځای کې داسې رواج نه دی چې کشره لور د مشرې څخه
مخکې واده کړې. ۲۷ صبر وکړه چې د لیه د واده اوومه ورځ پوره شي بیا به راحیل هم درکړم،
خو ته به اووه کاله نور هم زما خدمت کوې.>

۲۸ حضرت یعقوب قبوله کړه او د لیه سره یې د واده اوومه ورځ پوره کړه او لابان خپله لور
راحیل هغه ته ورکړه. ۲۹ لابان خپله وینځه بلهه خپلې لور راحیل ته د نوکرې په توګه ورکړه.
۳۰ حضرت یعقوب د راحیل سره هم یوځای شو. په هغه باندې د لیه څخه راحیل ډېره ګرانه وه.
هغه لابان ته اووه کاله نور خدمت وکړ.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یعقوب اولادونه

۳۱ کله چې خښتن ولیدل چې حضرت یعقوب د لیه سره ډېره مینه نه کوي، خدای پاک هغې ته
اولادونه ورکړل، مګر راحیل شنډه وه. ۳۲ لیه امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه او په هغه باندې
یې روبین نوم کېښود، ځکه هغې وویل: <خښتن زما سختې لیدلې ده. اوس به مې مېړه راسره مینه
کوي.> ۳۳ هغه بیا امیدواره شوه، زوی یې وزېږاوه او ویې ویل: <دا ځکه چې خښتن پوهېږي
چې حضرت یعقوب زما سره مینه نه کوي، نو دا یې هم راکړ.> نو په هغه باندې یې شمعون نوم
کېښود. ۳۴ هغه بیا امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه، ویې ویل: <اوس به د خپل مېړه زړه ته
ورنژدې شم، ځکه چې درې زامن مې ورته وزېږول.> نو په دې خاطر یې په هغه باندې لاوي نوم
کېښود. ۳۵ هغه بیا امیدواره شوه او کله چې د هغې زوی پیدا شو، هغې وویل: <دا ځل به زه د
خښتن ستاینه وکړم>، نو هغې په هغه باندې یهودا نوم کېښود. وروسته له هغې ښځه لیه د اولاد د
زېږولو ښځه ولوېدله.

۳۰ ۱ کله چې راحیل ولیدل چې د دې ښځه د حضرت یعقوب هیڅ اولاد پیدا نه شو، نو په
خپلې خور باندې یې بخیلي وکړه او حضرت یعقوب ته یې وویل: <ماته اولاد راکړه او که نه، نو زه
به مړه شم.>

۲ حضرت یعقوب په راحیل باندې په قهر شو او ویې فرمایل: <زه خو خدای نه یم چې ته یې
د اولاد راوړلو ښځه بې برخې کړې یې.>

۳ نو هغې وویل: <دا زما وینځه بلهه ده. د هغې سره یوځای شه ترڅو هغه زما دپاره اولاد
وزېږوي. په دې ډول به زه هم وکولی شم چې د هغې په وسیله مور شم.> ۴ نو خپله وینځه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بلهه يې ورکړه چې د هغه ښځه شي او حضرت يعقوب د هغې سره يوځای شو. ۵ بلهه اميدواره
شوه او حضرت يعقوب ته يې زوی وزېږاوه. ۶ نو راحيل وويل: <خدای پاک زما په حق کې
انصاف وکړ، هغه زما دعا قبوله کړه او ماته يې زوی راکړ.> په دې خاطر يې په هغه باندې دان نوم
کېښود. ۷ بلهه د راحيل وينځه بيا اميدواره شوه او د هغې څخه د حضرت يعقوب دوهم زوی
پيدا شو. ۸ راحيل وويل: <د خپلې خور سره مې شخړه وکړه او زه بريالی شوم>، نو ځکه يې
په هغه باندې نفتالي نوم کېښود.

۹ کله چې ليه پوه شوه چې د اولاد راوړلو څخه ولوېدله، خپله وينځه زلفه يې حضرت يعقوب
ته ورکړه چې د هغه ښځه شي. ۱۰ د ليه د وينځې زلفې څخه د حضرت يعقوب زوی پيدا شو.
۱۱ ليه وويل: <زه بختوره يم>، نو ځکه يې په هغه باندې جاد نوم کېښود. ۱۲ د ليه د وينځې
زلفې څخه د حضرت يعقوب بل زوی پيدا شو. ۱۳ ليه وويل: <زه څومره خوشاله يم! ټولې ښځې
به وايي چې زه څومره خوشاله يم.> په هغه باندې يې اشير نوم کېښود.

۱۴ د غنمو د لو کولو په وخت کې روبين پټيو ته لاړ او مڼه غونې يې وموندلې. هغه يې خپلې مور
ليه ته راوړلې. راحيل ليه ته وويل: <د خپل زوی د مڼه غونو څخه يو څه ماته راکړه.>

۱۵ مګر ليه هغې ته ځواب ورکړ: <آيا دا دې بس نه دی چې مېړه دې راڅخه واخيست؟ اوس
غواړې چې زما د زوی مڼه غونې هم راڅخه واخلې؟>

راحيل وويل: <ډېر ښه. هغه به نن شپه ستا د زوی د مڼه غونو په بدل کې ستا سره څملي.>

۱۶ نو کله چې ماښام حضرت يعقوب د پټيو څخه راغی، ليه د هغه مخې ته ورووتله. هغه ته يې
وويل: <ته بايد نن شپه زما سره څملې، ځکه چې د خپل زوی د مڼه غونو په بدل کې مې اخيستی
يې.> نو حضرت يعقوب په هغه شپه له ليه سره څملاست.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۷ خدای پاک د لیه دعا قبوله کړه او هغه امیدواره شوه او د هغې ښځه د حضرت یعقوب پنځم
زوی پیدا شو. ۱۸ لیه وویل: <په دې خاطر چې ما خپله وینځه خپل میړه ته ورکړه، خدای پاک
ماته اجر راکړ.> نو په هغه باندې یې یساکار نوم کېښود. ۱۹ لیه بیا امیدواره شوه او حضرت
یعقوب ته یې شپږم زوی وزېږاوه. ۲۰ هغې وویل: <خدای پاک ماته ښه قیمتي سوغات راکړ.
اوس به مې میړه عزت کوي، ځکه چې شپږ زامن مې ورته زېږولي دي.> نو په هغه باندې یې
زبولون نوم کېښود. ۲۱ وروسته له هغه یې لور پیدا شوه او په هغې یې دینه نوم کېښود.

۲۲ بیا خدای پاک راحیل رایاده کړه، د هغې دعا یې قبوله کړه او هغې ته یې اولاد ورکړ. ۲۳
هغه امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه. هغې وویل: <خدای پاک زما رسوایي لیرې کړه.> ۲۴ نو
په هغه باندې یې یوسف نوم کېښود او ویې ویل: <ښښتن دې بل زوی راته راکړي.>

د حضرت یعقوب رمې زیاتېږي

۲۵ وروسته له هغې چې راحیل حضرت یوسف وزېږاوه، حضرت یعقوب لابان ته وفرمایل: <ما
رخصت کړه چې بېرته خپل وطن ته لاړ شم. ۲۶ زما ښځې او زما اولادونه چې د هغوی دپاره
مې ستا خدمت کړی دی ماته راکړه چې لاړ شم، ځکه ته پوهېږې چې څومره کار مې درته کړی
دی.>

۲۷ مګر لابان هغه ته وویل: <که ته زما څخه خوشاله یې، مهرباني وکړه پاتې شه. زه د فال په
وسیله پوه شوم چې ښښتن ستا په خاطر ماته برکت راکړی دی. ۲۸ خپله مزدوري دې ووایه، زه
به یې درکړم.>

۲۹ حضرت یعقوب هغه ته وفرمایل: <ته پوهېږې چې څنګه مې درته کار کړی دی او څنګه مې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ستا رمې او پادې ساتلې دي. ۳۰ زما د راتلو څخه مخکې تا لږ څه درلودل، خو کوم کارونه چې
ما ستا دپاره کړي دي څښتن په هغو کې برکت اچولی دی او ستا شتمني ډېره زياته شوې ده. اوس
د دې وخت رارسېدلی چې د خپلې کورنۍ دپاره يو څه وکړم.>

۳۱ لابان پوښتنه وکړه: <تاته څه درکړم؟>

حضرت يعقوب ځواب ورکړ: <ماته هيڅ شی مه راکوه. که دا کار زما دپاره وکړې زه به ستا د رمو
ساتلو او روزلو ته دوام ورکړم. ۳۲ اجازه راکړه چې نن ستا د ټولو رمو په منځ کې وګرځم او د
مېږو څخه هره يوه خالداره مېږه او هر توربخن وری او د وزو څخه هره خالداره وزه جدا کړم، نو
دا به زما مزدوري وي. ۳۳ کله چې راشې او هغه مزدوري چې ماته يې راکوې وګورې نو په
اسانۍ سره به درته معلومه شي چې زه صادق يم. که چېرې زما سره کومه وزه چې خالداره نه وي
يا يو وری چې توربخن نه وي، نو ته به پوه شې چې هغه غلا شوی دی.>

۳۴ لابان وويل: <زما خوښه ده، لکه څنګه چې تا ووېل همداسې دې وي.> ۳۵ په هماغه
ورځ لابان ټول خطداره او خالداره وزان او ټولې برګې او خالداره وزې يا هغه وزې چې سپين رنګ
يې درلود او ټول توربخن وري بېل کړل او هغه يې خپلو زامنو ته وسپارل. ۳۶ بيا لابان د خپلې
رمې سره د حضرت يعقوب څخه د درې ورځو په فاصله لېرې لاړ او حضرت يعقوب د لابان پاتې
رمې ساتلې.

۳۷ حضرت يعقوب د چنار، بادام او سپېدار شنې څانګې راواخيستلې او د هغوی څخه يې
پوستکي لېرې کړل او سپينې سپينې ليکې په کې راښکاره شوې. ۳۸ نو هغه دا سپينې شوې
څانګې د رمو په مخامخ د هغوی د اوبو په اخورونو کې کېښودلې، ځکه چې کله به رمې د اوبو
څښلو دپاره راتللې نو يو د بل سره به جوړه کېدلې. ۳۹ او د څانګو په مخ کې به يو د بله سره

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

يوځای کېدلې او خطداره یا برګ او خالداره بچي به يې زېږول.

۴۰ حضرت يعقوب پسونه او مېږې د وزو څخه جدا کړل او د هغو مخونه يې د لابان د رمو
خطدارو او توربخنو حيواناتو خواته کړل. نو په دې ډول هغه د خپلو رمو خاوند شو او هغه يې د
لابان د رمو څخه جدا کړلې.

۴۱ نو کله به چې قوي ښځينه حيوانات د نرو حيواناتو سره يوځای کېدل نو حضرت يعقوب به د
اوبو په اخورونو کې د حيواناتو مخې ته هغه څانګې اېښودلې چې د څانګو په منځ کې يو د بله سره
يوځای شي. ۴۲ خو که حيوانات به کمزوري وو نو څانګې به يې هلته نه اېښودلې. نو کمزورې به
د لابان او قوي به د حضرت يعقوب شول. ۴۳ په دې ډول حضرت يعقوب ډېر شتمن شو او د
ډېرو رمو، وينځو، غلامانو، اوښانو او خرو خاوند شو.

حضرت يعقوب د لابان څخه تېښتي

۳۱ ۱ حضرت يعقوب واورېدل چې د لابان زامنو ويلي دي چې <هرڅه چې زمونږ د پلار
سره وو هغه يعقوب واخيستل او دا ټوله شتمني يې زمونږ د پلار د شتمنۍ څخه په لاس راوړه.>
۲ هغه وليدل چې د لابان رويه د هغه سره د پخوا په شان دوستانه نه ده. ۳ بيا خدای پاک
حضرت يعقوب ته وفرمايل: <بېرته خپل پلرني وطن او خپلو خپلوانو ته لاړ شه. زه به ستا سره مل
يم.>

۴ نو حضرت يعقوب راحيل او ليې ته خبر ولېږه چې صحرا ته يعنې هغه ځای ته راشي چې د
هغه رمې په کې وې. ۵ حضرت يعقوب هغوی ته وفرمايل: <زه وينم چې ستاسو د پلار رويه
زما سره د پخوا په شان دوستانه نه ده، مګر زما د پلار خدای زما سره مل دی. ۶ تاسې دواړه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پوهېږئ چې ما په خپل ټول قوت سره ستاسو د پلار خدمت کړی دی. ۷ سره له دې چې
ستاسو پلار زما سره ټګي کړې ده او لس ځله يې زما مزدوري بدله کړه، مګر خدای پاک هغه
پرېنښود چې ماته زيان راورسوي. ۸ کله چې به لابان وويل: خالداره دې ستا مزدوري وي، نو
ټولو رمو به خالداره بچي زېږول. او چې کله به يې وويل: خطداره دې ستا وي، نو ټولو رمو به
خطداره بچي زېږول. ۹ نو خدای پاک ستاسو د پلار څخه رمې واخيستلې او ماته يې راکړې.

۱۰ د بچيو د زېږولو په موسم کې ما يو ځلې خوب وليده. سترګې مې پورته کړې او ومې ليدل
هغه وزان چې د وزو سره جوړه کېدل خطداره او خالداره وو. ۱۱ د خدای پاک فرښتې په خوب
کې راته وفرمايل: ای يعقوبه! ما ځواب ورکړ: زه حاضر يم. ۱۲ هغه وفرمايل: سترګې پورته کړه او
وګوره. هغه ټول وزان چې د وزو سره جوړه کېږي ټول خالداره او خطداره دي، ځکه هرڅه چې
لابان تا سره کړي دي هغه مې ليدلي دي. ۱۳ زه هماغه خدای يم چې په بيت ئيل کې تاته
درښکاره شوم. په هغه ځای کې چې تا په هغې تيږې باندې د زيتون تېل واچول او زما دپاره دې
نذر ورکړ. نو اوس دا خاوره پرېږده او هغه وطن ته لاړ شه چې ته په کې پيدا شوی يې.>

۱۴ راحيل او ليه حضرت يعقوب ته په ځواب کې وويل: <مونږ ته د خپل پلار څخه هيڅ شی په
ميراث کې راپاتې نه دی. ۱۵ هغه زمونږ سره د پرديو په شان رويه کوي. هغه مونږ خرڅې کړې
يو او هغه پيسې چې زمونږ دپاره هغه ته ورکړل شوې وې ټولې يې خوړلې دي. ۱۶ هغه ټول
دولت چې خدای پاک زمونږ د پلار څخه اخيستی دی هغه زمونږ او زمونږ د اولادونو دی. نو هرڅه
چې خدای پاک درته فرمايلي دي هماغسې وکړه.>

۱۷ نو حضرت يعقوب خپل اولادونه او خپلې ښځې په اوښانو باندې سپرې کړې. ۱۸ هغه خپل
ټول حيوانات مخکې کړل او هغه څه چې په بين النهرين کې يې ګټلي وو ټول واخيستل ترڅو خپل
پلار حضرت اسحاق ته چې په کنعان کې ؤ لاړ شي. ۱۹ په هغه وخت کې چې لابان د خپلو

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پسونو د سکولودلو دپاره تللی ؤ، راحیل د خپل پلار د کورنۍ بتان غلا کړل. ۲۰ حضرت یعقوب
لابان وغولاوه ځکه چې هغه يې په دې باندې خبر نه کړ چې دی د تللو نیت لري. ۲۱ هرڅه چې
هغه درلودل هغه يې واخيستل او وتښتېده. هغوی د فرات د سیند څخه تېر شول او د جلعاد د غرنۍ
سیمې په لور روان شول.

لابان حضرت یعقوب تعقیبوي

۲۲ په دریمه ورځ لابان ته خبر ورسېد چې حضرت یعقوب تښتېدلی دی. ۲۳ هغه خپل خپلوان
د ځان سره واخيستل او اووه ورځې يې په هغه پسې لاره ووهله او د جلعاد په غرنۍ سیمه کې هغه
ته ورورسېد. ۲۴ مګر خدای پاک د شپې په خوب کې لابان ته ښکاره شو او هغه ته يې وفرمایل:
<پام کوه چې یعقوب ته هیڅ ونه وایې. نه ورته ښه ووایې او نه بد.> ۲۵ حضرت یعقوب د
جلعاد په غرنۍ سیمه کې خپلې خېمې ودرولې وې چې لابان ورورسېد او لابان هم د خپلو خپلوانو
سره په هغه ځای کې خېمې ودرولې.

۲۶ لابان حضرت یعقوب ته ووېل: <څه دې وکړل؟ زه دې وغولولم او زما لورګانې دې د جنګي
بندیانو په شان بوتللې. ۲۷ ولې دې زه وغولولم او په پټه وتښتېدلې؟ ولې دې زه خبر نه کړم چې
تاسو مې په خوشالۍ او په سندرو او د چمبو او رباب په ساز سره رخصت کړې وای. ۲۸ زه دې
پرېنښودم چې خپل لمسیان او لورګانې ښکل کړم او خدای پامانې ورسره وکړم. بې عقله کار دې
وکړ. ۲۹ زه دا توان لرم چې زیان دروړسوم، مګر ستا د پلار خدای تېره شپه ماته ووېل چې پام
کوه چې حضرت یعقوب ته هیڅ ونه وایې. نه ورته ښه ووایې او نه بد. ۳۰ اوس ته روان يې ځکه
چې تا دا ارمان درلود چې بېرته د خپل پلار کور ته لاړ شې، نو زما بتان دې ولې غلا کړي دي؟>

۳۱ حضرت یعقوب لابان ته په ځواب کې وفرمایل: <زه ووېرېدم ځکه چې ما فکر وکړ چې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خپلې لورګانې به په زور زما څخه واخلې. ۳۲ خو که د هرچا سره دې خپل بتان پیدا کړل، هغه
دې ووژل شي. زمونږ د خپلوانو په مخکې وګوره. که چېرې ستا کوم شی زمونږ سره وي، خپل ځان
ته یې واخله.> مګر حضرت یعقوب په دې باندې نه پوهېده چې راحیل هغه بتان غلا کړي وو.

۳۳ نو لابان د حضرت یعقوب خېمې ته ننوت او هغه یې ولټوله. بیا د لیه خېمې ته او د دواړو
وینځو خېمو ته ننوت او هیڅ یې پیدا نه کړل. بیا هغه د راحیل خېمې ته ننوت. ۳۴ راحیل بتان د
اوښ د زین لاندې ایښي وو او ورباندې ناسته وه. لابان ټوله خېمه ولټوله، هیڅ یې ونه موندل. ۳۵
راحیل خپل پلار ته وویل: <پلاره، خفه نه شې. زه ستا په مخکې نه شم پاځېدلی ځکه چې په ما
باندې میاشتینی ناروغي راغلې ده.> لابان خېمه ولټوله خو بتان یې پیدا نه کړل.

۳۶ حضرت یعقوب په قهر شو او د لابان سره یې شخړه وکړه او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه:
<ما څه جرم کړی دی؟ او کومه خطا مې کړې ده چې راپسې یې؟ ۳۷ اوس چې تا زما ټول
سامان ولټاوه که د خپل کور سامان دې موندلی وي، دلته یې زما د خپلوانو او ستا د خپلوانو په مخ
کې کېږده او پرېږده چې هغوی دا پرېکړه وکړي چې زمونږ دواړو څخه کوم یو په حقه دی. ۳۸
شل کاله کېږي چې زه ستا سره وم. ستا مېږو او وزو بچې زیان نه کړل او ستا د رمو څخه مې یو
پسه هم نه دی خوړلی. ۳۹ هغه حیوانات چې وحشي ځناورو به داړلي وو، هغه مې تاته نه دي
راوړي. د هغوی تاوان مې په خپله ګاللی دی او هغه چې د ورځې یا به د شپې غلا شوي وو، د هغو
بیه به دې زما څخه غوښتله. ۴۰ دا زما حال ؤ چې د ورځې به ګرمی او د شپې په یخنی کې به
ځورېدلم او خوب مې نه شو کولی. ۴۱ په دې ډول زه شل کاله ستا په کور کې وم. څوارلس کاله
مې ستا د لورګانو په خاطر ستا خدمت وکړ او شپږ کاله مې ستا د رمو دپاره. لس ځلې دې زما
مزدوري بدله کړه. ۴۲ که چېرې زما د نیکونو خدای، د حضرت ابراهیم او د حضرت اسحاق
خدای زما سره مل نه وای، نو زه به دې په یقین سره تش لاس لېږلی وای. خو خدای پاک زما
سختی او د لاسونو خواري ولیدله او تېره شپه یې ملامته کړې.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یعقوب او لابان ترمنځ تړون

۴۳ لابان حضرت یعقوب ته ځواب ورکړ: <دا ښځې زما لورګانې دي. د هغوی اولادونه زما
اولادونه دي او دا رمې زما رمې دي او دا هرڅه چې دلته وینې زما دي. خو زه ستا ښځه خپلې
لورګانې او د هغوی اولادونه نه شم اخیستلی. ۴۴ زه تیار یم چې ستا سره یو تړون وکړم. راځئ
چې د تیږو یوه ډېرۍ جوړه کړو چې مونږ ته به زمونږ تړون رایادوي.>

۴۵ نو حضرت یعقوب تیږه راواخیستله او هغه یې د یادګار په توګه ودروله. ۴۶ هغه خپلو
خپلوانو ته وفرمایل چې تیږې راټولې کړي. نو هغوی تیږې راواخیستې او ډېرۍ یې کړې. بیا
حضرت یعقوب او لابان د هغې ډېرۍ په څنګ کې سره ډوډۍ وخوړله. ۴۷ لابان په هغه باندې
یجر سهدوتا نوم کېښود. مګر حضرت یعقوب هغه د جلعید په نوم یاد کړ. ۴۸ لابان وویل: <دا د
تیږو ډېرۍ به زمونږ دواړو دپاره یو یادګار وي.> په دې خاطر هغه د جلعید په نوم یاده شوه. ۴۹
همدارنګه هغه د مصفه په نوم هم یاده شوه ځکه چې لابان وویل: <کله چې مونږ یو د بل څخه
جدا شو، نو ښتن دې زمونږ دواړو ناظر اوسي. ۵۰ که ته زما د لورګانو سره بده رویه وکړې او
یا نورې ښځې وکړې، حتیٰ که زه له دې څخه خبر هم نه شم یاد ساته چې خدای پاک زما او ستا
ترمنځ شاهد دی.>

۵۱ همدارنګه لابان حضرت یعقوب ته وویل: <دا هغه ډېرۍ او هغه یادګاري تیږه ده چې زما او
ستا ترمنځ مې ودرولې ده. ۵۲ دا ډېرۍ او دا تیږه دواړه زمونږ دپاره د یادګار په توګه دي. زه به د
دې ډېرۍ څخه ستا خواته نه درتېرېږم چې حمله درباندې وکړم او ته به د دې ډېرۍ او د دې تیږې
څخه نه راتېرېږې چې حمله راباندې وکړې. ۵۳ د حضرت ابراهیم او د ناحور خدای به زمونږ
ترمنځ قضاوت کوي.> بیا حضرت یعقوب د هغه خدای په نوم چې د هغه پلار حضرت اسحاق
ورته عبادت کاوه، سخت قسم وخوړ چې په دې وعدې باندې به ودرېږي. ۵۴ حضرت یعقوب

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هلته په هغې غرنۍ سیمه کې قرباني وکړه او خپل خپلوان یې ډوډۍ خوړلو ته راوبلل. د ډوډۍ
خوړلو څخه وروسته هغوی هلته شپه تېره کړه. ۵۵ لابان سهار وختي پاڅېد، خپل لمسیان او
لورګانې یې ښکل کړل، خدای پاماني یې ورسره وکړه او بېرته خپل کور ته روان شو.

حضرت یعقوب د عیسو سره د مخامخ کېدو دپاره تیاری نیسي

۳۲ ۱ حضرت یعقوب هم په خپله مخه لاړ او د خدای پاک فرښتې ورسره مخامخ شوې.
۲ کله چې حضرت یعقوب هغوی ولیدلې ویې فرمایل: <دا د خدای پاک کمپ دی.> نو د هغه
ځای نوم یې محنایم کېښنود.

۳ حضرت یعقوب د ځان څخه مخکې خپل ورور عیسو ته د ادوم خاورې ته استازي ولېږل.
۴ هغوی ته یې وفرمایل: <زما بادار عیسو ته ووایئ چې ستا غلام یعقوب داسې وایي: زه د
لابان سره اوسېدم او تر اوسه پورې هلته پاتې وم. ۵ زه د پادو، خرو، پسونو، وزو، غلامانو او
وینځو خاوند شوی یم. اوس مې خپل بادار ته دغه پیغام ولېږه چې په ما باندې مهرباني وکړې.>

۶ کله چې استازي بېرته حضرت یعقوب ته راستانه شول، هغوی وویل: <ستا ورور عیسو ته
لاړو او هغه د څلورسوه نفرو سره ستا د لیدلو دپاره راروان دی.> ۷ نو حضرت یعقوب ډېر
ووېرېد او پرېشانه شو. هغه خپل خلک او رمې، پادې او اوښان په دوه ډلو باندې ووېشل. ۸
هغه فکر وکړ: <که چېرې عیسو په اولنۍ ډلې باندې حمله وکړي، نو بله ډله به وکولی شي چې
وتښتي.>

۹ بیا حضرت یعقوب دعا وکړه: <ای زما د پلار حضرت ابراهیم خدایه او زما د پلار حضرت
اسحاق خدایه، ای ښښتنه چې ماته دې وفرمایل: خپل وطن او خپلو خپلوانو ته بېرته لاړ شه، زه به

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تا خوشبخته کړم. ۱۰ زه د هغو ټولو مهربانیو او وفاداریو وړ نه یم چې د خپل غلام سره دې کړي
دي. کله چې زه د اردن د سیند څخه تیرېدم، نو زما سره یوازې یوه امسا وه. او اوس زه د دوو لویو
ډلو خاوند یم. ۱۱ اوس تاته سوال کوم چې ما د خپل ورور عیسو له لاسه وژغوره، ځکه زه
ویرېږم چې هغه به راشي او په مونږ به حمله وکړي او مونږ به له ښځو او ماشومانو سره له منځه
یوسي. ۱۲ بلکه هغه وعده رایاده کړه چې تا زما سره کړې وه چې ما سره به ښه کوې او زما
اولاده به د دریاب د شګو په شان داسې زیاتوې چې ونه شمېرل شي.>

۱۳ هغه هلته شپه تیره کړه او هرڅه چې یې درلودل د هغو څخه یې د خپل ورور عیسو دپاره
سوغات انتخاب کړ: ۱۴ دوه سوه وزې او شل وزان، دوه سوه مېږې او شل پسونه، ۱۵ دېرش
اوښې د هغو د بچیو سره، څلوېښت غواګانې او لس غوایان، شل خرې او لس خره. ۱۶ هغوی یې
په دوه ډلو ووېشل او خپلو غلامانو ته یې وسپارل او هغوی ته یې وفرمایل: <زما څخه مخکې ځئ
او د ډلو ترمنځ فاصله پرېږدئ.> ۱۷ حضرت یعقوب هغه غلام ته چې مخکې روان ؤ، حکم وکړ:
<څه وخت چې زما ورور عیسو ستا سره مخامخ شي او پوښتنه وکړي چې ستاسو بادار څوک
دی؟ تاسو چېرې ځئ؟ او ستاسو په مخکې دا حیوانات د چا دي؟ ۱۸ باید ووایې: دا ستا د غلام
یعقوب دي او هغه یې د سوغات په توګه خپل بادار عیسو دپاره لېږلي دي او په خپله یعقوب هم
زمونږ پسې راروان دی.> ۱۹ همدارنګه هغه دوهم، دریم او ټولو پادوانانو ته امر وکړ: <څه
وخت چې د عیسو سره مخامخ شئ، نو همداسې به ورته وایئ. ۲۰ خامخا ووایئ چې ستا غلام
یعقوب زمونږ پسې راروان دی.> ځکه هغه فکر کاوه چې د دې سوغاتونو په وسیله به چې مخکې
مې لېږلي دي د هغه قهر سوړ کړم او چې کله د هغه سره مخامخ شم کېدای شي چې هغه ما
وبخښي. ۲۱ نو د حضرت یعقوب سوغاتونه له هغه څخه مخکې لاړل خو هغه شپه په کمپ کې
تیره کړه.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت یعقوب په فنیئیل کې غېږه نیسي

۲۲ په هماغه شپه حضرت یعقوب پاڅېد او خپلې دوه ښځې، دوه وینځې او خپل یوولس زامن
یې واخیستل او د یبوق د سیند په ګودر باندې پورې وتل. ۲۳ وروسته له دې چې هغوی یې د
سیند څخه پورې ویستل، هغه خپل مال او شتمني هم ولېږله. ۲۴ نو حضرت یعقوب یوازې پاتې
شو او یو نفر راغی او د هغه سره یې د سهار تر رڼایی پورې غېږه ونیوله. ۲۵ نو کله چې هغه نفر
ولیدل چې په حضرت یعقوب باندې بری نه شي موندلی، نو د حضرت یعقوب په ورون باندې یې
ګوزار وکړ او د هغه ورون له بنده وخوت. ۲۶ نو بیا هغه سړي وویل: <ما پرېږده چې لاړ شم
ځکه چې لمر په راختلو دی.>

لیکن حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <ترڅو چې ماته برکت رانه کړې تا نه پرېږدم چې لاړ شې.>

۲۷ هغه نفر د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ستا نوم څه دی؟>

هغه ځواب ورکړ: <یعقوب.>

۲۸ هغه نفر وویل: <له دې وروسته به نور ستا نوم یعقوب نه وي، بلکه اسراییل به وي، ځکه چې
تا د خدای او انسان سره غېږه ونیوله او بریالی شوې.>

۲۹ حضرت یعقوب وفرمایل: <خپل نوم دې ماته ووایه.>

مګر هغه ځواب ورکړ: <ولې زما د نوم پوښتنه کوې؟> نو په هغه ځای کې یې حضرت یعقوب ته
برکت ورکړ.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳۰ نو حضرت يعقوب وفرمايل: <خدای پاک مې مخامخ وليد او لا تر اوسه هم ژوندی پاتې
يم.> نو حضرت يعقوب هغه ځای د فنيئيل په نوم ياد کړ. ۳۱ د لمرخاته په وخت کې هغه د
فنيئيل څخه تېر شو او د خپل ورانه په سبب يې ګوډ، ګوډ تګ کاوه. ۳۲ په همدې خاطر
اسراييليان تر نن ورځې پورې هغه پله چې د ورون د بنده پورې نښتې ده نه خوري، ځکه چې د
حضرت يعقوب د ورانه همدې برخې ګوزار خوړلی ؤ.

حضرت يعقوب د عيسو سره مخامخ کيږي

۳۳

۱ حضرت يعقوب وليدل چې عيسو د خپلو څلورسوه نفرو سره راروان دی. نو هغه خپل
اولادونه په راحيل او ليه او دوه وينځو باندې تقسيم کړل. ۲ وينځې او د هغوی اولادونه يې
مخکې کړل. ليه او د هغې اولادونه يې ورپسې کړل او راحيل او حضرت يوسف يې شاته کړل. ۳
په خپله حضرت يعقوب د هغوی څخه مخکې روان ؤ. څنګه چې خپل ورور ته ورنژدې شو، اووه
ځله يې ورته سجده وکړه. ۴ مګر عيسو په منډه د حضرت يعقوب هرکلي ته راغی او هغه يې په
غېږ کې ونيوه. خپل لاسونه يې د هغه د غاړې څخه راتاو کړل او ښکل يې کړ او دواړو وژړل. ۵
بيا عيسو شاوخوا وکتل او ښځې او ماشومان يې وليدل. هغه پوښتنه وکړه: <دا درسره څوک دي؟>

حضرت يعقوب ځواب ورکړ: <دا زما اولادونه دي چې خدای پاک په خپل فضل ماته راکړي
دي.> ۶ بيا وينځې د خپلو اولادونو سره راغلې او د احترام په خاطر يې خپل سرونه ټيټ کړل.
۷ بيا ليه او د هغې اولادونه راغلل او د ټولو څخه وروسته حضرت يوسف او راحيل راغلل او
ټولو خپل سرونه د احترام په خاطر ټيټ کړل.

۸ عيسو پوښتنه وکړه: <دا ټول حيوانات چې ماته دې رالېږلي دي د هغو څخه ستا مقصد څه
دی؟>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <ای باداره، دا د دې دپاره دي چې تاسو راباندې مهرباني وکړئ.>

۹ مګر عیسو وویل: <ای زما وروره، زما سره هرڅه ډېر دي. تا سره چې هرڅه دي خپل ځان
ته یې وساته.>

۱۰ حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <نه! که په ما باندې مهربانه شوی یې نو زما سوغات قبول کړه.
ځکه چې ستا د مخ لیدل زما دپاره لکه د خدای پاک د مخ د لیدلو په شان دي، په دې خاطر چې
زه دې په مهربانۍ سره قبول کړم. ۱۱ نو د مهربانۍ له مخې دا سوغاتونه چې ستا دپاره مې راوړي
دي قبول کړه، ځکه چې خدای پاک په ما باندې فضل کړی دی او هرڅه ته چې زه اړتیا لرم هغه
ټول یې ماته راکړي دي.> حضرت یعقوب دومره ټینګار وکړ تر هغې چې عیسو هغه قبول کړل.

۱۲ عیسو وویل: <راځئ چې لاړ شو. زه به تاسو بدرګه کړم.>

۱۳ مګر حضرت یعقوب هغه ته وفرمایل: <زما بادار پوهېږي چې اولادونه مې کمزوري دي او
زه باید په دې مېږو او غواګانو باندې چې لنګې دي پام وکړم. که چېرې هغه په یوه ورځ کې سختې
وزغلولې شي، نو ټول حیوانات به مړه شي. ۱۴ نو زما بادار دې زما څخه مخکې لاړ شي او زه به
ورو، ورو د اولادونو او حیواناتو په قدم درځم ترڅو د خپل بادار سره په ادوم کې یوځای شم.>

۱۵ عیسو وویل: <نو بیا اجازه راکړه چې د خپلو نفرو څخه یو څو تنه ستا سره پرېږدم.>

حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <د دې حاجت نشته، ځکه زه یوازې دا غواړم چې خپل بادار
راباندې مهرباني وکړي.> ۱۶ په هماغه ورځ عیسو په خپله لاره روان شو او بېرته ادوم ته ستون
شو. ۱۷ مګر حضرت یعقوب سوکوت ته لاړ او هلته یې د خپل ځان دپاره کور جوړ کړ او د
خپلو حیواناتو دپاره یې ځیرې جوړې کړې. نو ځکه هغه ځای د سوکوت په نوم یاد کړای شو.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۸ نو حضرت یعقوب د بین النهرین څخه په سلامتی سره د شکیم ښار ته چې په کنعان کې دی
راغی او ښار ته نژدې یې په یو ځای کې خېمې ودرولې. ۱۹ هغه ځمکه چې په هغې کې یې
خېمې ودرولې وې، هغه یې د شکیم د پلار حمور د اولادونو څخه د سپینو زرو په سلو سکو
واخیستله. ۲۰ هلته هغه د قربانی ځای جوړ کړ او هغه یې د ایل الوهي اسراییل په نوم یاد کړ.

د دینه بې عزته کېدل

۳۴

۱ یوه ورځ د حضرت یعقوب او لیه لور دینه د ځینو کنعاني ښځو د لیدلو دپاره لاړه.
۲ حوي حمور د هغې سیمې مشر ؤ. د هغه زوی شکیم دینه ولیدله، هغه یې راونیوله او بې عزته
یې کړه. ۳ د هغه زړه د حضرت یعقوب لور دینه یووړ او په هغې باندې مین شو. هغه هڅه کوله
چې د هغې زړه لاس ته راوړي. ۴ شکیم خپل پلار حمور ته ووېل: <دا نجلی ماته وکړه.>

۵ حضرت یعقوب خبر شو چې د هغه لور دینه بې عزته شوې ده. مګر څرنګه چې د هغه زامن د
خپلو پادو سره په صحرا کې وو، نو د هغوی تر راتللو پورې یې هیڅ ونه کړل. ۶ د شکیم پلار
حمور راغی چې د حضرت یعقوب سره خبرې وکړي. ۷ د حضرت یعقوب زامن له صحرا څخه
راغلل او څنګه چې هغوی واورېدل چې څه پېښه شوې ده نو ډېر خواشیني او سخت په قهر شول
ځکه چې شکیم داسې کار کړی ؤ چې د کولو نه ؤ. هغه د حضرت یعقوب د لور په بې عزته کولو
سره د اسراییلو د قوم سپکاوی کړی ؤ. ۸ حمور هغه ته ووېل: <زما زوی شکیم ستا په لور
باندې مین شوی دی. اجازه ورکړئ چې د هغې سره واده وکړي. ۹ زمونږ سره خپلوي وکړئ.
خپلې لورګانې مونږ ته راکړئ او زمونږ لورګانې خپلو ځانونو ته وکړئ. ۱۰ تاسو کولی شئ چې
دلته په دې وطن کې زمونږ سره واوسېږئ او په هرځای کې چې وغواړئ هلته اوسېدلی شئ. ازاد
کاروبار په کې وکړئ او د جایداد خاوندان شئ.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۱ بیا شکیم د دینه پلار او ورونو ته وویل: <په ما باندې دا مهرباني وکړئ او تاسو چې هرڅه
وغواړئ زه به يې درکړم. ۱۲ ماته ووايئ چې کوم سوغاتونه تاسو غواړئ او هرڅومره زيات مهر
چې غواړئ هم هغه شان يې وټاکئ او تاسو چې هرڅه زما څخه وغواړئ زه به يې درکړم. يوازې دا
اجازه راکړئ چې د هغې سره واده وکړم.>

۱۳ د حضرت يعقوب زامنو د شکيم او د هغه د پلار حمور په ځواب کې په مکر سره خبرې
وکړې، ځکه چې د هغوی خور دينه يې بې عزته کړې وه. ۱۴ هغوی ته يې وويل: <مونږ داسې
کار نه شو کولی. مونږ نه شو کولی خپله خور هغه چاته ورکړو چې سنت شوی نه وي، ځکه چې دا
زمونږ دپاره شرم دی. ۱۵ مونږ په يو شرط ستاسو سره جوړه کوو چې ستاسو ټول نارينه دې
زمونږ په شان سنت شي. ۱۶ هغه وخت به خپلې لورګانې تاسو ته درکړو او ستاسو لورګانې به
خپلو ځانونو ته وکړو او ستاسو سره به يوځای واوسېږو او يو قوم به شو. ۱۷ مګر که چېرې
زمونږ خبره قبوله نه کړئ او سنت نه شئ، مونږ به خپله خور واخلو او لاړ به شو.>

۱۸ دا شرط حمور او د هغه زوی شکيم ته مناسب ښکاره شو. ۱۹ هغه ځوان د دې کار په
سرته رسولو کې ځنډ ونه کړ ځکه چې هغه د حضرت يعقوب په لور باندې مين ؤ. هغه د خپل پلار
په کورنۍ کې ترټولو عزتمن سړی ؤ.

۲۰ حمور او د هغه زوی شکيم د ښار دروازې ته چې د غونډې ځای ؤ لاړل او د ښار د خلکو
سره يې خبرې وکړې. ۲۱ هغوی وويل: <دا خلک زمونږ دوستان دي. پرېږدئ چې زمونږ په
خاوره کې واوسېږي او کاروبار په کې وکړي. د هغوی دپاره ځمکه پراخه ده. مونږ کولی شو چې د
دوی د لورګانو سره ودونه وکړو او دوی کولی شي چې زمونږ د لورګانو سره ودونه وکړي. ۲۲ نو
هغوی زمونږ سره يوازې په دې شرط جوړه کوي چې زمونږ سره واوسېږي او راسره يو قوم شي،
چې زمونږ ټول نارينه د دوی په شان سنت شي. ۲۳ آيا د هغوی ټولې رمې او پادې او شتمني او

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د هغوی نور شیان به زمونږ نه شي؟ نو راځئ چې د دوی سره موافقه وکړو چې زمونږ سره
واوسیږي.> ۲۴ ټولو ښاریانو د حمور او د هغه د زوی شکیم وړاندیز قبول کړ او د ښار ټول
نارینه سنت شول.

۲۵ په دریمه ورځ چې ټول خلک لا د سنت کیدلو له امله په درد کې وو، د حضرت یعقوب دوه
زامنو یعنې د دینه ورونو شمعون او لاوي خپلې تورې واخیستلې او بې له دې چې ثوک ورباندې
پوه شي ښار ته ننوتل او ټول نارینه یې ووژل، ۲۶ چې په هغو کې حمور او د هغه زوی شکیم هم
شامل وو. هغوی دینه د شکیم د کور څخه واخیستله او لاړل. ۲۷ د حضرت یعقوب نور زامن په
مړو باندې راوختل او ښار یې لوټ کړ، ځکه چې د هغوی خور هلته بې عزته شوې وه. ۲۸ د
هغوی رمې، پادې او خره او هرڅه چې په ښار او پټیو کې وو، هغه یې واخیستل. ۲۹ د هغوی
ټوله شتمني یې واخیستله او اولادونه او ښځې یې اسیران کړل او هرڅه چې په کورونو کې وو هغه
یې لوټ کړل.

۳۰ حضرت یعقوب شمعون او لاوي ته وفرمایل: <تاسو زه د تکلیف سره مخامخ کړم. اوس به
کنعانیان، فرزیان او همدارنګه د دې خاورې نور اوسېدونکي زما څخه کرکه کوي. زه ډېر نفر نه لرم
او که چېرې هغوی زما په ضد سره راټول شي او په ما باندې حمله وکړي، زمونږ ټوله کورنۍ به له
منځه لاړه شي.>

۳۱ مګر هغوی ځواب ورکړ: <آیا دا لازمه وه چې هغه دې زمونږ د خور سره د یوې فاحشې په
شان رویه وکړي؟>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت یعقوب بیت ئیل ته راستنیږي

٣٥ ١ خدای پاک حضرت یعقوب ته وفرمایل: <پاڅه او بیت ئیل ته لاړ شه او هلته اوسېږه.
ما یعنې خپل خدای ته چې تاته په هغه وخت کې چې د خپل ورور عیسو څخه تښتېدلې ښکاره
شو، د قربانۍ ځای جوړ کړه.>

٢ نو حضرت یعقوب خپلې کورنۍ او هغو ټولو خلکو ته چې د هغه سره وو وفرمایل: <هغه
بتان چې ستاسو سره دي هغه لیرې وغورځوئ. خپل ځانونه پاک کړئ او پاک کالي واغوندئ. ٣
راځئ چې بیت ئیل ته لاړ شو او هلته د هغه خدای دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړو چې زما سره یې
د سختۍ په وخت کې مرسته کړې وه او هرچېرته چې زه تللی یم زما سره مل ؤ.> ٤ نو هغوی
ټول بتان او همدارنګه هغه غوږوالۍ چې د هغوی په غوږونو کې وې حضرت یعقوب ته ورکړې او
حضرت یعقوب هغه په شکیم کې د څېړۍ د ونې لاندې ښخ کړل.

٥ هغوی روان شول او په شاوخوا ښارونو باندې د خدای پاک وېره راغله. نو ځکه هیچا هغوی
تعقیب نه کړل. ٦ حضرت یعقوب د خپلو ټولو خلکو سره لوز ته چې بیت ئیل دی او د کنعان په
خاوره کې دی راغی. ٧ هلته هغه د قربانۍ ځای جوړ کړ او هغه ځای یې د بیت ئیل د خدای په
نوم یاد کړ، ځکه په هغه ځای کې چې کله حضرت یعقوب د خپل ورور عیسو څخه تښتېده، خدای
پاک خپل ځان هغه ته ښکاره کړی ؤ. ٨ د ربکا دایي دبوره مړه شوه او د بیت ئیل څخه ښکته د
څېړۍ د ونې لاندې یې ښخه کړه. نو هغه د ژړا د څېړۍ د ونې په نوم یاده شوه.

٩ کله چې حضرت یعقوب د بین النهرین څخه بېرته راستون شو، نو خدای پاک یو ځل بیا هغه
ته ښکاره شو او برکت یې ورته ورکړ. ١٠ خدای پاک هغه ته وفرمایل: <ستا نوم یعقوب دی.
مګر له دې وروسته دې ستا نوم یعقوب نه وي، بلکه ستا نوم دې اسراییل وي.> نو د هغه نوم یې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اسراييل کېښود. ۱۱ خدای پاک هغه ته وفرمايل: <زه مطلق قادر خدای يم، د زياتو اولادونو
خاوند شې. ستا څخه به قومونه پيدا شي او ستا د نسل څخه به پادشاهان پيدا شي. ۱۲ هغه
ځمکه چې ابراهيم او اسحاق ته مې ورکړې ده تاته او ستا څخه وروسته به يې ستا اولادې ته
ورکړم.> ۱۳ نو خدای پاک له هغه ځای څخه چې د هغه سره يې خبرې وکړې پورته وخوت.
۱۴ حضرت يعقوب په هغه ځای کې چې خدای پاک ورسره خبرې کړې وې يوه يادګاري تيږه
ودروله او په هغې باندې يې د څښلو نذرانه او د زيتون تېل واچول. ۱۵ حضرت يعقوب د هغه
ځای نوم چې هلته خدای پاک ورسره خبرې کړې وې، بيت ئيل کېښود.

د راحيل مړينه

۱۶ نو بيا هغوی د بيت ئيل څخه کډه وکړه. افراتې ته يو څه فاصله پاتې وه چې د راحيل د
ماشوم د زېږولو وخت راورسېد او د هغې تکليف زيات شو. ۱۷ څرنګه چې د ماشوم د زېږولو په
وخت کې هغه په ډېر سخت تکليف کې وه، نو د هغې دايي ورته وويل: <راحيل، مه وېرېږه دا دې
بل زوی دی.> ۱۸ مګر هغه د مړينې په حال کې وه او د ساه ورکولو په وخت کې يې د هغه نوم
بن اوني وباله.

۱۹ نو راحيل مړه شوه او هغه يې د افراتې لارې ته نژدې چې اوس د بيت لحم په نوم يادېږي
ښخه کړه. ۲۰ حضرت يعقوب د هغې په قبر باندې يادګاري تيږه ودروله او تر نن ورځې پورې
هغه د راحيل د قبر نښه ده. ۲۱ نو حضرت يعقوب بيا کډه وکړه او د عيدر د برج بلې خواته يې
خپلې خېمې ودرولې.

د حضرت يعقوب زامن

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

(اول تواریخ ۲: ۱ – ۲)

۲۲ هغه وخت چې حضرت یعقوب په هغې سیمه کې اوسېده، روبین لاړ او د خپل پلار د وینځې
بلهې سره یې زنا وکړه او حضرت یعقوب د دې څخه خبر شو.

حضرت یعقوب دولس زامن درلودل. ۲۳ د لیه زامن: روبین د حضرت یعقوب مشر زوی، شمعون،
لاوي، یهودا، یساکار او زبولون. ۲۴ د راحیل زامن: حضرت یوسف او بنیامین. ۲۵ د راحیل د
وینځې بلهه زامن: دان او نفتالي. ۲۶ د لیه د وینځې زلفه زامن: جاد او اشیر. دا د حضرت یعقوب
زامن وو چې په بین النهرین کې زېږېدلي وو.

د حضرت اسحاق وفات کېدل

۲۷ حضرت یعقوب خپل پلار حضرت اسحاق ته چې قریه اربع (حبرون) ته نژدې په ممري کې ؤ
یعني هغه ځای ته چې حضرت ابراهیم او حضرت اسحاق په کې اوسېدل راغی. ۲۸ حضرت
اسحاق یوسلو اتیا کاله ژوند وکړ. ۲۹ هغه په پاخه عمر کې وفات شو او د خپلو نیکونو سره
یوځای شو. د هغه زامنو عیسو او حضرت یعقوب هغه ښخ کړ.

د عیسو اولاده

(اول تواریخ ۱: ۳۴ – ۳۷)

۳۶ ۱ دا د عیسو اولاده ده (عیسو د ادوم په نوم هم یادېده.) ۲ عیسو د کنعاني ښځو سره
ودونه وکړل: عاده د حیتي ایلون لور، اهولیبامه چې د عنا لور او د حوي صبعون لمسۍ وه ۳ او
بسمه چې د حضرت اسماعیل لور او د نبایوت خور وه. ۴ عاده الیفاز او بسمې رعوئیل وزېږاوه.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۵ اهولیبامه یعوش، یعلام او قورح وزېږول. دا د عیسو زامن وو چې په کنعان کې زېږېدلي وو.

۶ عیسو خپلې ښځې، زامن، لورګاني او د خپلې کورنۍ ټول خلک او همدارنګه خپلې ټولې رمې
او پادې او خپله ټوله شتمني چې په کنعان کې یې لاس ته راوړې وو واخیستل او د خپل ورور
حضرت یعقوب څخه لږ څه لیرې یې بلې سیمې ته کډه وکړه. ۷ هغه لاړ ځکه هغه ځمکه چې
حضرت یعقوب او هغه په کې اوسېدل دومره پراخه نه وه چې دواړه سره یوځای واوسېږي، په دې
خاطر چې هغوی زیاتې رمې او پادې درلودلې. ۸ نو عیسو د ادوم په غرنۍ سیمه کې اوسېده.

۹ دا د ادوم په غرنۍ سیمه کې د ادومیانو د نیکه عیسو اولاده ده. ۱۰ د عیسو د زامنو نومونه
دا دي: الیفاز د عیسو د ښځې عاده زوی او رعوئیل د عیسو د ښځې بسمې زوی. ۱۱ د الیفاز
زامن: تیمان، اومار، صفو، جعتام او قناز. ۱۲ تمناع د عیسو د زوی الیفاز وینځه وه او د هغې څخه
د هغه زوی عمالیق پیدا شو. دا د عیسو د ښځې عادې لمسیان وو. ۱۳ د رعوئیل زامن: نحت،
زارح، شمه او مزه. دا د عیسو د ښځې بسمې لمسیان وو.

۱۴ اهولیبامه د عنا لور او د صبعون لمسۍ وه چې د هغې څخه د عیسو زامن یعوش، یعلام او
قورح پیدا شول.

۱۵ د عیسو په اولادې کې دغه قبیلوي مشران وو: د عیسو د مشر زوی الیفاز زامن: تیمان، اومار،
صفو، قناز، ۱۶ قورح، جعتام او عمالیق. دا په ادوم کې هغه قبیلوي مشران وو چې د الیفاز د
اولادې څخه دي او دوی د عادې لمسیان وو.

۱۷ د عیسو د زوی رعوئیل زامن: نحت، زارح، شمه او مزه. دا په ادوم کې هغه قبیلوي مشران وو
چې د رعوئیل د اولادې څخه دي. دا د عیسو د ښځې بسمې لمسیان وو.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۸ د عیسو د ښځې اهولیبامه زامن: یعوش، یعلام او قورح. دا هغه قبیلوي مشران وو چې د عنا د
لور یعنې د عیسو د ښځې اهولیبامه د اولادې څخه دي. ۱۹ دا ټولې قبیلې د عیسو د اولادې څخه
وې.

د سعیر اولاده

(اول تواریخ ۱: ۳۸ – ۴۲)

۲۰ دا د سعیر حوري زامن وو چې په هغې سیمه کې اوسېدل: لوطان، شوبال، صبعون، عنا، ۲۱
دیشون، ایصر او دیشان. دا په ادوم کې د سعیر زامن او د حوریانو مشران وو.

۲۲ د لوطان زامن: حوري او هومام. (تمناع د لوطان خور وه.)

۲۳ د شوبال زامن: علوان، مناحت، عیبال، شفو او اونام.

۲۴ د صبعون زامن: ایه او عنا. (دا هماغه عنا دی، کله چې هغه د خپل پلار صبعون خره څرول،
نو په دښته کې یې د تودو اوبو چینې وموندلې.) ۲۵ د عنا اولادونه: دیشون او اهولیبامه د عنا لور.
۲۶ د دیشون زامن: حمدان، اشبان، یتران او کران.

۲۷ د ایصر زامن: بلهان، زعوان او عقان. ۲۸ د دیشان زامن: عوص او اران.

۲۹ دا د حوریانو مشران وو: لوطان، شوبال، صبعون، عنا، ۳۰ دیشون، ایصر او دیشان. دا د
حوریانو قبیلې وې چې د ادوم په خاوره کې اوسېدلې.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د ادوم پادشاهان

(اول تواریخ ۱: ۴۳ - ۵۴)

۳۱-۳۹ له دې څخه مخکې چا په اسراییلو باندې پادشاهي نه وه کړې چې دغو پادشاهانو د
ادوم په هېواد باندې پادشاهي وکړه:

بالع د بعور زوی چې د دینهابه څخه ؤ.
یوباب د زارح زوی چې د بصرې څخه ؤ.
حوشام چې د تیمان د هېواد څخه ؤ.
حداد د بداد زوی چې د عویت څخه ؤ (هغه مدیانیانو ته د موآب په خاوره کې په جګړه کې
ماتې ورکړه.)
سمله چې د مسریقه څخه ؤ.
شائول چې د رحوبوت د ښار څخه ؤ او دا ښار د سیند په غاړه پروت دی.
بعل حانان چې د عکبور زوی ؤ.
حداد چې د فاعو څخه ؤ. (د هغه د ښځې نوم مهیطبئیل ؤ چې د مطرد لور وه او د میذهب
لمسی وه.)

۴۰-۴۳ دا د هغو قبیلوي مشرانو نومونه دي چې د عیسو د اولادې څخه دي: تمناع، علوه، یتیت،
اهولیبامه، ایله، فینون، قناز، تیمان، مبصار، مجدیئیل او عیرام. هغه سیمه چې دا هره قبیله په کې
اوسېدله، د هماغې قبیلې په نوم یادېدله.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳۷ ۱ حضرت یعقوب په کنعان کې په هغه ځای کې ژوند کاوه چېرته چې د هغه پلار
اوسېدلی ؤ. ۲ دا د حضرت یعقوب د کورنۍ قصه ده.

حضرت یوسف اوولس کلن ځوان ؤ او د خپلو ناسکه ورونو سره یې چې د بلهې او زلفې زامن وو رمې ساتلې. حضرت یوسف به خپل پلار د خپلو ورونو د خرابو کارونو څخه خبراوه.

۳ حضرت یعقوب د حضرت یوسف سره د خپلو نورو ټولو زامنو څخه زیاته مینه کوله ځکه چې
هغه ورته په زوړوالي کې پیدا شوی ؤ. د هغه دپاره یې ښکلې چپنه جوړه کړه چې اوږده لستوڼې یې
درلودل. ۴ کله چې د هغه ورونه په دې پوه شول چې د هغوی پلار د حضرت یوسف سره د
هغوی څخه زیاته مینه کوي، نو د حضرت یوسف څخه یې ډېره کرکه کوله او په نرمه ژبه یې ورسره
خبرې نه کولې.

۵ یوه شپه حضرت یوسف خوب ولید او هغه یې خپلو ورونو ته بیان کړ، نو د هغوی کینه د
حضرت یوسف سره نوره هم زیاته شوه. ۶ هغوی ته یې وفرمایل: <ما چې کوم خوب لیدلی
دی هغه ته غوږ ونیسئ. ۷ مونږ په پټي کې د غلو دانو ګېډۍ تړلې او ناڅاپه زما ګېډۍ پورته
شوه او نېغه ودرېدله او ستاسو ګېډۍ زما د ګېډۍ په شاوخوا باندې راټولې شوې او هغې ته یې
سجده وکړه.>

۸ د هغه ورونو پوښتنه وکړه: <آیا ته غواړې چې پادشاه شې او په مونږ باندې حکومت
وکړې؟> نو د حضرت یوسف د خوبونو په سبب او د هغو شیانو له کبله چې د هغوی په باره کې
یې وفرمایل د هغه د ورونو کینه نوره هم زیاته شوه.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

٩ بیا حضرت یوسف بل خوب ولیده او خپلو ورونو ته یې بیان کړ: <ما بل خوب ولیده چې په
هغه کې لمر، سپوږمۍ او یوولس ستورو ماته سجده کوله.>

١٠ هغه دا خوب خپل پلار ته هم بیان کړ. د هغه پلار هغه ورټله او ویې فرمایل: <دا څه قسم
خوب دی چې تا لیدلی دی؟ آیا په رښتیا سره به زه، ستا مور او ستا ورونه تاته راځو او سجده به
درته کوو؟> ١١ د حضرت یوسف ورونو د هغه سره کینه راواخیستله، مګر د هغه پلار دا موضوع
په خپل ذهن کې وساتله.

حضرت یوسف د خپلو ورونو له خوا خرڅیږي

١٢ یوه ورځ د حضرت یوسف ورونه د رمو د څرولو دپاره شکیم ته لاړل. ١٣ حضرت یعقوب
یوسف ته وفرمایل: <ستا ورونه شکیم ته نژدې رمې څروي. زه غواړم چې تا هغوی ته ورولېږم.>

هغه ځواب ورکړ: <ډېره ښه ده.>

١٤ د هغه پلار وویل: <لاړ شه او وګوره چې ستا ورونه روغ رمټ دي او رمې روغې جوړې دي
که نه، ماته بېرته خبر راوړه.> نو هغه یې د حبرون له درې څخه ولېږه. حضرت یوسف شکیم ته
ورسېده ١٥ او په صحرا کې شاوخوا سرګردانه ګرځېده. یو سړي هغه ولیده او پوښتنه یې ورڅخه
وکړه: <څه شی لټوې؟>

١٦ هغه ځواب ورکړ: <زه خپل ورونه لټوم. آیا ماته ویلی شې چې هغوی چېرته خپلې رمې
څروي؟>

١٧ هغه سړي ځواب ورکړ: <هغوی پخوا له دې ځایه تللي دي. د هغوی څخه مې واورېدل چې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وېل يې، راځئ چې دوتان ته ځو.< نو حضرت يوسف خپلو ورونو پسې لاړ او په دوتان کې يې
هغوی پيدا کړل. ۱۸ هغوی حضرت يوسف له لېرې وليده او مخکې له دې چې حضرت يوسف
دوی ته ورورسيږي، هغوی ورته دسيسه جوړه کړه چې ويې وژني. ۱۹ هغوی يو او بل ته سره
وويل: >هغه دی، خوب ليدونکی راروان دی. ۲۰ راځئ چې هغه ووژنو او په يو کوهي کې يې
وغورزوو او وبه وايو چې هغه يو داړونکي ځناور وخوړ. بيا به وګورو چې د هغه خوبونه څنګه
کيږي.<

۲۱ کله چې روبين دا خبره واورېدله، هڅه يې وکړه چې هغه د خپلو ورونو د لاسونو څخه
خلاص کړي، نو هغه وويل: >هغه به نه وژنو.< ۲۲ روبين هغوی ته وويل: >وينه مه تويوئ.
هغه په دې کوهي کې چې دلته په دې دښته کې دی وغورزوئ، خو لاس ورته مه اچوئ.< هغه دا
خبره د دې دپاره وکړه چې حضرت يوسف د دوی څخه خلاص کړي او بېرته يې خپل پلار ته
بوځي. ۲۳ نو کله چې حضرت يوسف خپلو ورونو ته راغی، هغوی ورڅخه هغه ښکلې چپنه چې
اوږده لستوڼي يې درلودل وويستله. ۲۴ هغه يې ونيوه او په کوهي کې يې وغورزاوه. کوهی وچ ؤ
او اوبه په کې نه وې.

۲۵ په هغه وخت کې چې دوی ډوډۍ خوړله، ناڅاپه يې وليدل چې د اسماعيليانو کاروان د جلعاد
څخه راروان دی او د هغوی اوښان په مسالو، ملهمو او کنډ باندې بار وو او روان وو چې هغه مصر
ته يوسي. ۲۶ يهودا خپلو ورونو ته وويل: >د خپل ورور د وژلو او د هغه د قتل د پټولو څخه به
مونږ ته څه ګټه راورسيږي؟ ۲۷ راځئ چې هغه په اسماعيليانو باندې خرڅ کړو. مونږ به هغه ته
زيان نه رسوو، ځکه چې هغه زمونږ ورور او زمونږ خپله وينه او خپل هډوکی دی.< د هغه ورونه
په دې رضا شول. ۲۸ نو کله چې سوداګران تېرېدل، د هغه ورونو حضرت يوسف له کوهي څخه
راوويست او هغه يې په اسماعيليانو باندې په شل مثقاله سپينو زرو خرڅ کړ. هغوی حضرت يوسف
مصر ته يووړ.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۹ کله چې روبین بېرته کوهي ته راغی او ویې ولیدل چې حضرت یوسف هلته نشته، نو له غمه
یې خپل کالي وشکول. ۳۰ هغه بېرته خپلو ورونو ته ورغی او ویې ویل: <هلک هلته نشته، څه
وکړم؟>

۳۱ بیا هغوی یو وز حلال کړ او د حضرت یوسف چپنه یې د هغه په وینه کې غوټه کړه. ۳۲
هغوی هغه چپنه بېرته خپل پلار ته یوړله او ویې ویل: <دا مونږ موندله. وګوره چې دا ستا د زوی
ده که نه.>

۳۳ حضرت یعقوب هغه وپېژندله او ویې فرمایل: <دا زما د زوی چپنه ده! کوم داړونکي ځناور
هغه خوړلی دی او په رښتیا سره یوسف ټوټې ټوټې شوی دی.> ۳۴ نو حضرت یعقوب له
خفګانه خپل کالي وشکول. د ویر کالي یې واغوستل او ډېرې ورځې د خپل زوی دپاره غمجن ؤ.
۳۵ د هغه ټول زامن او لورګانې راغلې چې هغه ته تسلي ورکړي، مګر هغه دا تسلي ونه منله او
ویې فرمایل: <د خپل زوی دپاره به زه د دې غم سره قبر ته ځم.> نو پلار یې د هغه دپاره وژړل.

۳۶ په هغه وخت کې سوداګرانو حضرت یوسف په مصر کې په فوطیفار باندې چې د فرعون د
درباریانو څخه ؤ او د دربار د ګارډ قوماندان ؤ خرڅ کړ.

یهودا او تامار

۳۸

۱ داسې وشول چې په هغه وخت کې یهودا خپل ورونه پرېښودل او د حیره په نوم یو
سړي سره چې د عدولام د ښار څخه ؤ پاتې شو. ۲ هلته یهودا د شوعه په نوم د یو کنعاني د
لور سره مخامخ شو. یهودا د هغې سره واده وکړ او ورسره یوځای شو. ۳ هغه امیدواره شوه او
زوی یې وزېږاوه او په هغه باندې یې عیر نوم کېښود. ۴ هغه بیا امیدواره شوه او زوی یې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وزېړاوه. په هغه باندې يې اونان نوم کېښود. ۵ هغې بل زوی وزېږاوه او په هغه باندې يې شيله
نوم کېښود. يهودا په کزيب کې ؤ چې هلک پيدا شو.

۶ يهودا خپل مشر زوی ته ښځه وکړه او د هغې نوم تامار ؤ. ۷ د عير رويه د ښتن په نظر
کې خرابه وه. نو ښتن هغه مړ کړ. ۸ هغه وخت يهودا د عير ورور اونان ته وويل: >لاړ شه او
د خپل ورور د کونډې سره يوځای شه او د مېړه د ورور په توګه دې خپل مسئوليت ترسره کړه،
ترڅو ستا ورور هم اولادونه ولري.> ۹ مګر اونان په دې پوهېده چې دا به د ده اولادونه نه
وي. نو کله به چې هغه د خپلې کونډې ورېنداږې سره څملاست، خپل ځان به يې په ځمکه باندې
انزال کاوه او نه يې غوښتل چې د خپل ورور دپاره اولاد راوړي. ۱۰ څه چې هغه کول هغه د
ښتن په نظر کې بد ښکاره کېدل. نو ښتن هغه هم وواژه. ۱۱ نو يهودا خپلې نږور تامار ته
وويل: >د خپل پلار په کور کې د کونډې په توګه اوسېږه تر هغې پورې چې زما زوی شيله لوی
شي.> ځکه هغه وېرېده چې شيله به هم د خپلو ورونو په شان مړ شي. نو تامار لاړه چې د خپل
پلار په کور کې واوسيږي.

۱۲ څه موده وروسته د يهودا ښځه يعنې د شوعه لور مړه شوه. کله چې د غم وخت تېر شو، نو
يهودا د خپل دوست حيره عدولامي سره د تمنه ښار ته چې هلته د هغه پسونه سکولودل کېدل لاړ.
۱۳ کله چې تامار خبره شوه چې د هغې خسر د خپلو پسونو د سکولودلو دپاره تمنې ته روان
دی، ۱۴ نو هغې خپل د کونډتوب کالي وويستل، خپل مخ يې په څادر کې پټ کړ او د عينايم په
دروازه کې چې د تمنې په لاره کې وه کښېناستله. هغې دا کار په دې خاطر وکړ چې د يهودا کشر
زوی غټ شوی ؤ، مګر يهودا دا پلان نه درلود چې تامار ورته په نکاح کړي.

۱۵ کله چې يهودا هغه وليدله، په هغې يې د فاحشې ګمان وکړ، ځکه چې مخ يې پټ ؤ. ۱۶ هغه
پوه نه شو چې هغه د ده نږور ده. هغه د لارې په غاړه باندې هغې ته ورغی او ويې ويل: >راشه،

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې درسره ښملم.>

هغې پوښتنه وکړه: <ماته به څه راکړې چې درسره ښملم؟>

١٧ هغه ووېل: <زه به د خپلې رمې څخه تاته يو سېرلی درولېږم.>

هغې پوښتنه وکړه: <تر هغې پورې چې ته هغه رالېږې، ماته به څه شی د ضمانت په توګه
پرېږدې؟>

١٨ هغه ووېل: <څه شی درته د ضمانت په توګه درکړم؟>

هغې ځواب ورکړ: <مهر، د هغه مزی او دا امسا چې ستا په لاس کې ده.> نو هغه دا هرڅه هغې ته
ورکړل او ورسره ښملاست او تامار د هغه څخه اميدواره شوه. ١٩ تامار کور ته لاړه. خپل څادر
يې لیرې کړ او خپل د کونډتوب کالي يې واغوستل.

٢٠ نو يهودا د خپل عدولامي دوست په لاس سېرلی ورولېږه ترڅو د هغې ښځې څخه د ضمانت
شيان بېرته واخلي. مګر هغه يې پيدا نه کړه. ٢١ ده د عنايم له خلکو څخه پوښتنه وکړه: <هغه
فاحشه چې دلته په لاره کې ناسته وه چېرته ده؟>

هغوی ووېل: <دلته هيڅ وخت فاحشه ښځه نه وه.>

٢٢ هغه بېرته يهودا ته ورغی او ويې ويل: <ما هغه پيدا نه کړه. برسېره پردې د هغه ځای خلکو
ووېل: دلته هيڅ فاحشه ښځه نه وه.>

٢٣ نو يهودا ووېل: <پرېږده چې هغه شيان خپل ځانته وساتي. مونږ نه غواړو چې د خلکو د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خندا شو. دا دی ما هغې ته دغه سېرلی ورولېږه مګر تا هغه پیدا نه کړه.>

٢٤ درې میاشتې پس یهودا ته خبر ورسېد: <ستا نږور تامار د یوې فاحشې په شان عمل کړی
دی او هغه اوس امیدواره ده.>

یهودا وویل: <هغه بیرون راوباسئ او ویې سوزوئ چې مړه شي.>

٢٥ چې څنګه یې هغه بیرون راوویستله، خپل خسر ته یې پیغام ورولېږه ویې ویل: <زه د هغه
سړي څخه امیدواره شوې یم کوم چې د دې شیانو خاوند دی.> هغې زیاته کړه: <وګوره. دا مهر، د
هغه مزی او دا امسا وپېژنه چې د چا دي.>

٢٦ یهودا هغه وپېژندل او ویې ویل: <هغه په حقه ده. زه د هغې سره په خپل لوظ کې ناکام شوم.
ما باید هغه خپل زوی شیله ته واده کړې وای.> یهودا بیا د هغې سره یوځای نه شو.

٢٧ کله چې د تامار د اولاد د زېږولو وخت راورسېد، نو د هغې په ګېډه کې غبرګوني وو. ٢٨ د
زېږولو په وخت کې د هغو څخه یو خپل لاس راوویست نو دایې یو سور مزی واخیست او د هغه
په مړوند باندې یې وتاړه او ویې ویل: <دا اول راووت.> ٢٩ خو کله چې هغه خپل لاس بېرته
کش کړ د هغه ورور راووت او هغې وویل: <ته څرنګه راووتلې!> او په هغه باندې یې فارص نوم
کېښود. ٣٠ پس له هغې د هغه ورور چې په مړوند باندې یې سور مزی ؤ راووت او هغه یې د
زارح په نوم یاد کړ.

حضرت یوسف او د فوطیفار ښځه

٣٩ ١ اسماعیلیانو حضرت یوسف مصر ته یووړ او په فوطیفار باندې یې خرڅ کړ چې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نوموړی د فرعون د درباريانو څخه ؤ او د دربار د ګارډ قوماندان ؤ. ۲ څښتن د حضرت يوسف
سره مل ؤ او هغه يې بريالی کړ. هغه د خپل مصري بادار په کور کې اوسېده. ۳ بادار يې وليدل
چې څښتن د حضرت يوسف سره مل دی او په هر کار کې هغه ته بری ورکوي. ۴ فوطيفار د
هغه څخه خوشاله ؤ او هغه يې خپل شخصي نوکر ونيوه او هرڅه چې يې خپل کور کې درلودل،
ټول يې هغه ته وسپارل. ۵ د هماغه وخت څخه څښتن د حضرت يوسف له سببه د دې مصري
خاندان ته برکت ورکړ او د هغه په ټولو شيانو باندې که د هغه په کور کې وو او که د هغه ځمکه وه،
د څښتن برکت ؤ. ۶ فوطيفار چې هرڅه درلودل هغه يې حضرت يوسف ته وسپارل چې څارنه
يې وکړي. هغه له خوراک څخه پرته نور د هيڅ شي سره کار نه درلود.

حضرت يوسف ډېر ښايسته ؤ او ښکلی اندام يې درلود. ۷ څه موده وروسته د حضرت يوسف
سره د فوطيفار د ښځې مينه پيدا شوه او ورته وې ويل: <راشه، زما سره څمله.> ۸ مګر هغه
انکار وکړ او هغې ته يې وفرمايل: <ګوره، هرڅه چې زما د بادار په کور کې دي د هغو په باره کې
هغه انديښنه نه لري، ځکه چې زه دلته يم. هرڅه چې هغه يې لري ماته يې راسپارلي دي. ۹ زه
په دې کور کې داسې اختيار لرم لکه څنګه چې هغه يې لري او زما بادار پرته له ستا چې د هغه
ښځه يې، نور هيڅ شی زما څخه نه دی سپمولی. نو بيا زه څنګه کولی شم چې داسې بد کار وکړم او
د خدای پاک په مقابل کې ګناه وکړم؟> ۱۰ که څه هم هغې به هره ورځ حضرت يوسف ته خبرې
کولې، خو هغه له دې څخه انکار کاوه چې د هغې سره څملي او يا دې ورنژدې شي.

۱۱ مګر يوه ورځ کله چې حضرت يوسف کور ته ننوت چې خپل کار وکړي، د کور د نوکرانو له
جملې څخه هلته هيڅ څوک نه ؤ. ۱۲ هغې حضرت يوسف له چپنې څخه ونيوه او ورته وې
ويل: <زما سره څمله.> مګر هغه خپله چپنه د هغې په لاس کې پرېښودله او د کور څخه دباندې
وتښتېد. ۱۳ کله چې هغې وليدل چې هغه خپله چپنه د هغې په لاس کې پرېښودله او د کور څخه
وتښتېد، ۱۴ نو د خپل کور نوکرانو ته يې غږ وکړ او وې ويل: <ګورئ! دغه عبرانی سړی زما

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مېره کور ته راوستی دی چې زمونږ بې عزتي وکړي. هغه زما کوټې ته راننوت چې ما بې عزته کړي،
مګر ما په لوړ اواز سره چيغې ووهلې. ۱۵ کله چې هغه زما چيغې واورېدلې، هغه وتښتېد او خپله
چپنه يې زما سره پرېښودله.>

۱۶ هغې د حضرت يوسف چپنه د ځان سره وساتله تر هغې پورې چې مېړه يې کور ته راغی.
۱۷ بيا هغې فوطيفار ته دا قصه بيان کړه: <هغه عبرانی غلام چې مونږ ته دې راوستی دی، زما
کوټې ته راننوت چې ما بې عزته کړي. ۱۸ مګر څنګه چې ما د مرستې دپاره چيغې ووهلې، خپله
چپنه يې زما سره پرېښودله او د کور څخه وتښتېد.>

۱۹ کله چې د حضرت يوسف بادار دغه قصه واورېدله چې د هغه ښځې ورته بيان کړه، هغه د
قهره سور شو. ۲۰ د حضرت يوسف بادار هغه ونيوه او په هغه زندان کې يې واچاوه چې د پادشاه
بنديان به په کې ساتل کېدل او هغه هلته پاتې شو. ۲۱ مګر څښتن د حضرت يوسف سره مل ؤ.
هغه ته يې برکت ورکړ، نو د زندان رئيس د هغه څخه خوشاله ؤ. ۲۲ هغه حضرت يوسف د نورو
ټولو بنديانو مشر کړ او هغه ته يې د هغو ټولو کارونو مسئوليت ور په غاړه کړ چې په زندان کې به
کېدل. ۲۳ د زندان رئيس د هغه څه په هکله چې حضرت يوسف ته سپارل شوي وو انديښنه نه
درلوده، ځکه چې څښتن د حضرت يوسف سره مل ؤ او کوم کارونه چې هغه کول څښتن ورته په
هغو ټولو کې برې ورکاوه.

حضرت يوسف د بنديانو خوبونه تعبيروي

۴۰ ۱ څه موده وروسته د مصر د پادشاه يعنې فرعون د ساقيانو او نانوايانو د مشرانو څخه د
پادشاه په مقابل کې غلطي وشوه. ۲ فرعون په دې دواړو درباريانو باندې په قهر شو ۳ او
هغوی يې په هغه زندان کې واچول چې د دربار د ګارډ د قوماندان په کور کې ؤ يعنې په هماغه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زندان کې چې حضرت یوسف په کې بندي ؤ. ۴ هغوی زیات وخت په زندان کې تېر کړ او د
ګارډ قوماندان هغوی حضرت یوسف ته وسپارل او هغه د دوی خدمت کاوه.

۵ د ساقیانو او نانوایانو مشرانو چې په زندان کې وو په یوه شپه دواړو خوب ولید او هر یو
خوب خپله معنیٰ درلودله. ۶ کله چې سهار حضرت یوسف هغوی ته ورغی، ویې لیدل چې
هغوی خفه وو. ۷ نو هغه ورڅخه پوښتنه وکړه: <تاسو نن ولې دومره خفه یئ؟>

۸ هغوی ځواب ورکړ: <مونږ دواړو خوبونه لیدلي دي، مګر څوک نشته چې هغه تعبیر کړي.>

حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <د خوبونو تعبیرول د خدای کار دی. خپل خوبونه ماته ووایئ.>

۹ نو د ساقیانو مشر خپل خوب حضرت یوسف ته بیان کړ. هغه ته یې وویل: <په خوب کې مې
خپلې مخې ته د انګورو تاک ولید. ۱۰ په تاک کې درې څانګې وې. څنګه چې غوټۍ یې وکړې
نو هغه وغوړېدلې او د انګورو وږي پاخه شول. ۱۱ د فرعون پیاله مې په لاس کې وه. نو انګور
مې واخیستل او په پیاله کې مې وزبېښل او پیاله مې د فرعون په لاس کې ورکړه.>

۱۲ حضرت یوسف وفرمایل: <د هغه تعبیر دا دی: درې څانګې درې ورځې دي. ۱۳ په دې
درې ورځو کې به فرعون تا ازاد کړي او وبه دې بخښي او بېرته به دې په خپل کار باندې مقرر
کړي. ته به د پخوا په شان لکه څنګه چې د هغه ساقي وې، د فرعون پیاله به د هغه په لاس کې
ورکوې. ۱۴ خو کله چې داسې وشي، ما در په یاد کړه او زما سره احسان وکړه. فرعون ته زما په
باره کې یادونه وکړه او له دې زندان څخه مې وباسه. ۱۵ ځکه چې زه د عبرانیانو د وطن څخه په
زور تښتول شوی یم او دلته مې هم هیڅ داسې کار نه دی کړی چې ما دې په زندان کې واچوي.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

١٦ کله چې د نانوایانو مشر ولیدل چې ښه تعبیر دی، نو حضرت یوسف ته یې وویل: <ما هم
خوب ولیده چې د ډوډیو درې ټوکرۍ مې په سر وې. ١٧ په پاسنۍ ټوکرۍ کې د فرعون دپاره هر
قسم ډوډۍ وې او مرغانو به هغه د دې ټوکرۍ څخه خوړلې.>

١٨ حضرت یوسف په ځواب کې وفرمایل: <د دې تعبیر دا دی: درې ټوکرۍ درې ورځې دي.
١٩ په دې درې ورځو کې به فرعون ستا سر پرې کړي او تا به په ونه کې ځوړند کړي او مرغان
به ستا غوښه وخوري.>

٢٠ په دریمه ورځ د فرعون د زیږېدلو کالیزه وه. هغه خپلو درباریانو ته مېلمستیا ورکړه او د
ساقیانو او نانوایانو مشران یې ازاد کړل او د خپلو درباریانو په مخکې یې حاضر کړل. ٢١ هغه د
ساقیانو مشر په خپل پخواني کار باندې مقرر کړ او پیاله یې یو ځل بیا د فرعون په لاس کې ورکړه.
٢٢ مګر د نانوایانو مشر یې په دار وخېژاوه، لکه څنګه چې حضرت یوسف هغوی ته تعبیر کړی
ؤ. ٢٣ د ساقیانو مشر حضرت یوسف رایاد نه کړ او هغه یې بېخي هېر کړ.

حضرت یوسف د فرعون خوبونه تعبیروي

٤١ ١ پوره دوه کاله تېر شوي وو چې فرعون خوب ولیده چې د نیل د سیند په غاړه ولاړ ؤ.
٢ ناڅاپه اووه ښې او چاغې غواګانې د سیند څخه راووتلې او په لوخو کې څرېدلې. ٣ د
هغو څخه وروسته نورې اووه غواګانې چې بدرنګې او ډنګرې وې، راووتلې او د سیند په غاړه د
هغو تر څنګه ودرېدلې. ٤ بدرنګه او ډنګرو غواګانو هغه ښې او چاغې غواګانې وخوړلې. بیا
فرعون راویښ شو. ٥ هغه بیا ویده شو او بل خوب یې ولیده چې د غلو دانو اووه ډک او پاخه
وږي په یوه ډنډر کې راشنه شول. ٦ له هغو څخه وروسته د غلو دانو نور اووه نري او د دښتې
باد سوزولي وږي راشنه شول. ٧ د غلو دانو اوو نریو وږو هغه ډک او پاخه وږي روغ تېر کړل.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بیا فرعون راویښ شو او پوه شو چې هغه خوب ولیده. ٨ په سهار د هغه فکر پرېشانه ؤ. هغه د
مصر ټول جادوګران او حکیمان راوغوښتل. هغه خپل خوبونه هغوی ته بیان کړل، مګر هیڅ یو ونه
شو کولی چې هغه فرعون ته تعبیر کړي.

٩ په دې وخت کې د ساقیانو مشر فرعون ته وویل: <نن راته رایاد شول چې زما څخه خطا
شوې ده. ١٠ یو ځلې فرعون په خپلو نوکرانو باندې په قهر شوی ؤ او زه او د نانوایانو مشر یې د
دربار د ګارډ د قوماندان په کور کې په زندان کې واچولو. ١١ مونږ دواړو په یوه شپه خوب ولیده
او هر یو خوب ځانته خپله معنیٰ درلودله. ١٢ په هغه ځای کې یو عبرانی ځوان چې د دربار د
ګارډ د قوماندان غلام ؤ زمونږ سره ؤ. مونږ خپل خوبونه هغه ته بیان کړل او هغه زمونږ خوبونه
زمونږ دپاره تعبیر کړل. ١٣ لکه څنګه چې هغه تعبیر کړی ؤ، کټ مټ هماغسې وشول. زه بېرته په
خپل ځای مقرر شوم او هغه بل سړی په دار وځېږولی شو.>

١٤ نو فرعون حضرت یوسف راوغوښت او هغه یې ډېر ژر د زندان څخه راوویست. حضرت
یوسف خپله ږیره او سر وخرایل، خپل کالي یې بدل کړل او د فرعون حضور ته راغی. ١٥ فرعون
حضرت یوسف ته وویل: <ما خوب لیدلی او څوک نشته چې هغه تعبیر کړي. مګر ما ستا په هکله
اورېدلي دي چې کله خوب واورې، نو تعبیر یې کولی شې.>

١٦ حضرت یوسف فرعون ته په ځواب کې وفرمایل: <اعلیحضرته، زه دا نه شم کولی، مګر
خدای پاک به ښه تعبیر درکړي.>

١٧ فرعون حضرت یوسف ته وویل: <ما خوب ولیده چې زه د نیل د سیند په غاړه ولاړ وم،
١٨ په دې وخت کې اووه چاغې او ښې غواګانې د سیند څخه راووتلې او په لوخو کې څرېدلې.
١٩ د هغوی څخه وروسته نورې اووه غواګانې راووتلې چې داسې ډنګرې او بدشکله وې چې ما
د مصر په ټول هېواد کې هیڅکله نه وې لیدلې. ٢٠ ډنګرو او بدشکله غواګانو هغه اولنۍ چاغې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

غواګانې وخوړلې. ۲۱ مګر د خوړلو څخه وروسته هم څوک نه پوهېدل چې دوی به څه خوړلي
وي ځکه چې هغوی د پخوا په شان ډنګرې ښکارېدلې. نو په دې وخت کې زه راویښ شوم. ۲۲
همدارنګه ما په خوب کې ولیدل چې د غلو دانو اووه ډک او پاخه وږي په یوه ډنډر کې راشنه شول.
۲۳ د هغو څخه وروسته نور اووه نري او د دښتې باد سوزولي وږي راشنه شول. ۲۴ اووه نریو
وږو هغه ډک وږي روغ تېر کړل. نو ما خپل خوب جادوګرانو ته وویل، مګر هیچا ونه شو کولی چې
هغه ماته تعبیر کړي.>

۲۵ نو حضرت یوسف فرعون ته وفرمایل: <د دواړو خوبونو معنیٰ یوه ده. څه چې خدای پاک
غواړي ویې کړي هغه یې تاسو ته څرګند کړل. ۲۶ اووه ښې غواګانې اووه کاله دي او د غلو دانو
اووه ډک وږي هم اووه کاله دي، هغوی یوشان معنیٰ لري. ۲۷ اووه ډنګرې او بد رنګه غواګانې
چې د هغو څخه وروسته راووتلې او د غلو دانو اووه نري او د دښتې باد سوزولي وږي د قحطۍ
اووه کاله دي. ۲۸ دا هماغه څه دي چې تاسو ته مې وویل. څه چې خدای پاک غواړي ویې کړي
تاسو ته یې څرګند کړي دي. ۲۹ اووه کاله به د مصر په ټول هېواد کې ډېره پرېماني راشي. ۳۰
مګر له هغې وروسته به د اوو کالو دپاره داسې قحطي راشي چې د مصر په ملک کې به هغه ټوله
پرېماني هېره شي. ځکه چې قحطي به هېواد تباه کړي ۳۱ او پرېماني به په هېواد کې بېخي هېره
شي، دا ځکه چې هغه قحطي چې په هغې پسې راځي هغه به ډېره سخته وي. ۳۲ دا چې تاسو
دوه خوبونه لیدلي دي د هغو معنیٰ دا ده چې دا د خدای پاک فیصله ده چې دا کار وکړي او هغه به
ژر داسې وکړي.

۳۳ اوس باید تاسو یو پوه او د حکمت لرونکی سړی پیدا کړئ او هغه دې د مصر د هېواد دوهم
مشر وټاکئ. ۳۴ تاسو باید په ټول هېواد کې ماموران وټاکئ چې د اووه کالو پرېمانۍ په موده کې
د مصر د حاصلاتو څخه پنځمه برخه راټوله کړي. ۳۵ هغوی ته امر وکړئ چې د پرېمانۍ په کلونو
کې غله راټوله کړي او هغوی ته اختیار ورکړئ چې هغه په ښارونو کې ذخیره کړي او ساتنه یې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وکړي. ٣٦ هغه باید د هېواد دپاره ذخیره شي چې د اووه کالونو د قحطۍ په موده کې چې په مصر
باندې راتلونکې ده ورڅخه کار واخیستل شي ترڅو هېواد د قحطۍ په اثر وران نه شي.>

٣٧ دغه وړاندیز د فرعون او د هغه د ټولو درباریانو په نظر کې ښه ښکاره شو. ٣٨ نو فرعون د
هغوی څخه پوښتنه وکړه: <آیا کولی شو چې د یوسف په شان یو څوک راپیدا کړو چې د خدای
پاک روح په کې دی؟> ٣٩ نو فرعون حضرت یوسف ته وویل: <څرنګه چې خدای پاک دا
هرڅه تاته ښودلي دي نو ستا په شان د حکمت خاوند او پوه سړی نشته. ٤٠ زه به تا د خپل
هېواد دوهم مشر کړم او زما ټول قوم به ستا حکمونه مني او د واک په لحاظ به ته زما څخه پس
دوهم نفر یې.>

حضرت یوسف د مصر دوهم مشر

٤١ نو فرعون حضرت یوسف ته وویل: <په دې ډول مې ته د مصر د ټول هېواد دوهم مشر
وټاکلې.> ٤٢ فرعون د خپلې ګوتې څخه هغه ګوته راوویستله چې په هغې کې د پادشاهۍ مهر
لګېدلی ؤ او هغه یې حضرت یوسف ته ور په ګوته کړه. هغه حضرت یوسف ته د کتان ډېره ښه چپنه
ورواغوستله او د سرو زرو زنځیر یې د هغه په غاړه کې واچاوه. ٤٣ فرعون هغه ته خپله دوهمه
شاهي ګاډۍ ورکړه چې په کې سپور شي او خلکو د هغه په مخکې ناري وهلې: <لاره پرېږدئ!
لاره پرېږدئ!> په دې ډول یې حضرت یوسف د مصر د ټول هېواد دوهم مشر وټاکه. ٤٤ فرعون
حضرت یوسف ته وویل: <زه فرعون یم، مګر هیڅوک به ستا له اجازې څخه پرته په ټول مصر کې
هیڅ نه شي کولی.> ٤٥ فرعون په حضرت یوسف باندې صفنات فعنیح نوم کېښود او د اون د
کاهن فوطي فارع لور اسنات یې هغه ته په نکاح ورکړه. نو په دې ډول حضرت یوسف د مصر په
ټول هېواد باندې واک ترلاسه کړ. ٤٦ حضرت یوسف دېرش کلن ؤ چې د مصر د پادشاه یعنې
فرعون په خدمت کولو یې پیل وکړ. حضرت یوسف د فرعون د حضور څخه لاړ او په ټول مصر کې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وګرځېد. ۴۷ د اووه کالو پرېمانۍ په موده کې ځمکې ډېر زيات حاصلات ورکړل. ۴۸ په دې
موده کې حضرت يوسف په مصر کې ټول خوراکي مواد راټول کړل او هغه يې په ښارونو کې ذخيره
کړل او د هر ښار د شاوخوا ځمکو خوراکي مواد يې په هماغه ښار کې ذخيره کړل. ۴۹ حضرت
يوسف لکه د درياب د شګو په شان ډېره زياته غله ذخيره کړه او هغه دومره زياته وه چې د حساب
څخه وتلې وه.

۵۰ د قحطۍ د کالونو د راتلو څخه مخکې د اون د کاهن فوطي فارع لور اسنات حضرت يوسف
ته دوه زامن وزېږول. ۵۱ حضرت يوسف د خپل مشر زوی نوم منسي کېښود، نو ځکه يې
وفرمايل: <خدای پاک زما ټولې سختۍ او زما د پلار ټوله کورنۍ زما څخه هېره کړه.> ۵۲ او بيا
د دوهم زوی نوم يې افرايم کېښود او ويې فرمايل: <دا ځکه چې خدای پاک ماته په هغه وطن کې
اولادونه راکړل چې زه په کې په تکليف وم.>

۵۳ نو هغه پرېماني چې د اووه کالو دپاره په مصر کې وه پای ته ورسېدله. ۵۴ لکه څنګه چې
حضرت يوسف فرمايلي وو، د قحطۍ اووه کاله شروع شول. په نورو ټولو هېوادونو کې قحطي وه
مګر په ټول مصر کې غله وه. ۵۵ کله چې مصريان وږي شول، نو د ډوډۍ دپاره يې فرعون ته
فرياد وکړ. نو فرعون ټولو مصريانو ته وويل: <يوسف ته ورشئ او هرڅه چې تاسو ته وايي هغه
وکړئ.> ۵۶ قحطي ډېره سخته شوه او په ټول هېواد کې خپره شوه، نو حضرت يوسف ګودامونه
پرانيستل او په مصريانو باندې يې غله خرڅوله. ۵۷ د ټولو هېوادونو خلک مصر ته راتلل چې د
حضرت يوسف څخه غله واخلي، ځکه چې په ټوله دنيا کې سخته قحطي وه.

د حضرت يوسف ورونه د غلو دانو اخيستلو دپاره مصر ته ځي

۴۲

۱ کله چې حضرت يعقوب خبر شو چې په مصر کې غلې دانې شته، نو هغه خپلو زامنو

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته وویل: <تاسو ولې هسې ناست یئ او یو او بل ته ګورئ؟ ٢ ما اورېدلي دي چې په مصر کې
غلې دانې شته. هلته لاړ شئ او زمونږ دپاره یو څه واخلئ چې له لوږې څخه مړه نه شو.> ٣ نو
د حضرت یوسف لس ورونه د غلو دانو د اخیستلو دپاره مصر ته لاړل. ٤ مګر حضرت یعقوب د
حضرت یوسف ورور بنیامین د هغوی سره ونه لېږه ځکه چې هغه وېرېده چې کوم زیان ورته ونه
رسیږي.

٥ نو د حضرت یعقوب زامن هم د هغو کنعانیانو په ډله کې وو چې د غلې د اخیستلو دپاره
راغلي وو، ځکه چې په کنعان کې هم قحطي وه. ٦ حضرت یوسف د مصر د دوهم مشر په توګه
د ټولې دنیا په خلکو باندې غله خرڅوله، نو کله چې د حضرت یوسف ورونه راورسېدل هغه ته په
سجده پرېوتل. ٧ څنګه چې حضرت یوسف خپل ورونه ولیدل هغوی یې وپېژندل مګر ځان یې
هغوی ته لکه د یو پردي په شان ونښود او د هغوی سره یې په سخته لهجه خبرې وکړې. هغه پوښتنه
ورڅخه وکړه: <له کوم ځای څخه راغلي یئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د کنعان څخه راغلي یو چې یو څه غله واخلو.>

٨ که څه هم حضرت یوسف خپل ورونه وپېژندل مګر هغوی حضرت یوسف ونه پېژانده. ٩
په دې وخت کې حضرت یوسف خپل هغه خوبونه رایاد کړل چې د هغوی په باره کې یې لیدلي وو
او هغوی ته یې وفرمایل: <تاسو جاسوسان یئ! تاسو د دې دپاره راغلي یئ چې وګورئ زمونږ په
هېواد کې د کوم ځای امنیت کمزوری دی.>

١٠ هغوی ځواب ورکړ: <نه زما باداره، ستا غلامان د غلې د اخیستلو دپاره راغلي دي. ١١
مونږ ټول ورونه یو. مونږ جاسوسان نه یو، مونږ صادق خلک یو.>

١٢ حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <نه! تاسو د دې دپاره راغلي یئ چې وګورئ زمونږ په

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هېواد کې د کوم ځای امنیت کمزوری دی.>

۱۳ هغوی ځواب ورکړ: <ستا غلامان دولس ورونه د یو سړي زامن یو چې هغه د کنعان په
خاوره کې اوسیږي. یو ورور مو مړ شوی دی او کشر ورور اوس زمونږ د پلار سره دی.>

۱۴ حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <دا همدا خبره ده لکه ثنګه چې ما درته ویلي وو. تاسو
جاسوسان یئ. ۱۵ اوس به تاسو په دې ډول وازمایلی شئ. زه د فرعون په ژوندون باندې قسم
خورم چې تاسو به هیڅکله له دې ځایه لاړ نه شئ تر هغې پورې چې ستاسو کشر ورور دلته رانه
شي. ۱۶ ستاسو ثخه دې یو تن لاړ شي چې ستاسو ورور راولي او پاتې به په زندان کې وساتل
شي ترڅو ستاسو خبره وازمایلی شي چې تاسو رښتیا وایئ او که نه. که داسې نه وي نو د فرعون په
نامه باندې قسم خورم چې تاسو جاسوسان یئ.> ۱۷ هغوی یې درې ورځې په زندان کې
وساتل.

۱۸ په دریمه ورځ حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <زه له خدایه وېرېږم. زه به تاسو په یو
شرط ژوندي پرېږدم، ۱۹ که چېرې تاسو صادقان یئ، نو ستاسو د ورونو ثخه دې یو نفر په
زندان کې پاتې شي او نور کولی شي چې لاړ شي او خپلو وږیو کورنیو ته غله یوسي. ۲۰ مګر
تاسو خامخا خپل کشر ورور ماته راولئ نو ستاسو خبره به ثابته شي چې رښتیا وایئ او تاسو به مړه
نه شئ.>

هغوی رضا شول ۲۱ او یو بل ته یې وویل: <اوس مونږ دغه تکلیف د هغه کار په نتیجه کې وینو
چې د خپل ورور سره مو کړی دی. مونږ ولیدل چې هغه په لوی مصیبت کې ؤ او مونږ ته یې د
خپل ژوند دپاره زاري کوله، مګر مونږ قبوله نه کړه. په همدې سبب دغه مصیبت په مونږ باندې
راغلی دی.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۲ روبین ځواب ورکړ: <آیا تاسو ته مې ونه ویل چې د دې هلک په مقابل کې ګناه مه کوئ؟ مګر تاسو زما خبره ونه منله! اوس به مونږ د هغه د وینې حساب ورکوو.> ۲۳ هغوی ته معلومه نه وه چې حضرت یوسف د هغوی په خبرو باندې پوهیږي، ځکه چې دوی د هغه سره د ترجمان په وسیله خبرې کولې. ۲۴ حضرت یوسف د هغوی څخه لیرې لاړ او په ژړا شو. مګر بیرته دوی ته راستون شو او بیا یې د هغوی سره خبرې وکړې. د هغوی څخه یې شمعون ونیوه او د هغوی په مخ کې یې وتاړه.

د حضرت یوسف ورونه کنعان ته ورستنیږي

۲۵ حضرت یوسف امر وکړ چې د هغوی بوجۍ دې د غلو دانو څخه ډکې شي او د هر نفر پیسې دې بیرته د هغه په بوجۍ کې کېښودلې شي او هغوی ته دې د سفر دپاره خواړه ورکړای شي. نو همداسې یې ورسره وکړل. ۲۶ هغوی غله په خپلو خرو باندې بار کړه او روان شول. ۲۷ په هغه ځای کې چې هغوی د شپې تېرولو دپاره پاتې شول، یو تن خپله بوجۍ خلاصه کړه چې خپل خره ته خوراک ورکړي. خپلې پیسې یې ولیدلې چې د بوجۍ په خوله کې وې. ۲۸ هغه خپلو ورونو ته وویل: <زما پیسې یې بیرته ماته راکړې دي او دلته زما په بوجۍ کې دي.> د هغوی زړونه ولوېدل او په رپېدېدلو یې یو بل ته مخ واړاوه او ویې وویل: <دا څه دي چې خدای پاک زمونږ سره وکړل؟>

۲۹ کله چې هغوی خپل پلار حضرت یعقوب ته د کنعان خاورې ته راغلل، نو هغه څه چې په هغوی باندې تیر شوي وو هغه ته یې بیان کړل او ویې ویل: ۳۰ <د مصر دوهم مشر زمونږ سره په سخته لهجه خبرې وکړې او په مونږ باندې یې دا تور ولګاوه چې مونږ د هغه په خاوره کې جاسوسي کوو. ۳۱ مګر مونږ هغه ته وویل چې مونږ صادق خلک یو، مونږ جاسوسان نه یو. ۳۲ مونږ دولس ورونه او د یو پلار زامن یو. زمونږ یو ورور مړ شوی دی او کشر ورور مو په کنعان کې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زمونږ د پلار سره دی. ۳۳ د مصر دوهم مشر په ځواب کې وویل: هغه وخت به زه پوه شم چې
تاسو صادقان یئ چې د خپلو ورونو څخه یو دلته زما سره پرېږدئ او د خپلو وږیو کورنیو دپاره
غله واخلئ او لاړ شئ. ۳۴ مګر خپل کشر ورور ماته راولئ، نو زه به پوه شم چې تاسو
جاسوسان نه یئ بلکه صادقان یئ. بیا به هغه وخت تاسو ته خپل ورور بېرته درکړم او تاسو به
وکولی شئ چې دلته پاتې شئ او سوداګري وکړئ.>

۳۵ نو څنګه چې هغوی خپلې بوجۍ خالي کړې، د هر نفر په بوجۍ کې د هغه د پیسو کڅوړه وه.
کله چې هغوی او د هغوی پلار د پیسو کڅوړې ولیدلې نو وویرېدل. ۳۶ د هغوی پلار حضرت
یعقوب هغوی ته وفرمایل: <تاسو زه د خپلو اولادونو څخه بې برخې کړم، یوسف نور نشته او
شمعون نور نشته. اوس غواړئ چې بنیامین بوځئ. دا هرڅه زما سره کیږي!>

۳۷ په دې وخت کې روبین خپل پلار ته وویل: <که بنیامین مې بېرته تاته رانه وست زما دواړه
زامن ووژنه. هغه ماته وسپاره زه به یې بېرته راولم.>

۳۸ مګر حضرت یعقوب وفرمایل: <زما زوی به ستاسو سره هلته نه ځي. د هغه ورور مړ شوی
دی او هغه یوازې پاتې دی. که چیرې په لاره کې په هغه باندې څه پېښنه وشي نو زه زوړ سړی یم،
له غمه به مړ شم او تاسو ټول به ملامته شئ.>

مصر ته دوهم سفر

۴۳ ۱ په کنعان کې قحطي نوره هم سخته شوه. ۲ نو کله چې هغوی هغه ټوله غله چې د
مصر څخه یې راوړې وه وخوړله، نو حضرت یعقوب خپلو زامنو ته وفرمایل: <بېرته لاړ شئ او لږه
نوره غله زمونږ دپاره واخلئ.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳ مګر یهودا هغه ته وویل: >هغه سړي مونږ ته په ټینګه خبرداری راکړی دی چې ترڅو پورې
چې ستاسو ورور ستاسو سره نه وي، زما مخ به بیا ونه وینئ. ۴ که زمونږ ورور دې زمونږ سره
ولېږه نو مونږ به لاړ شو او ستا دپاره به خواړه واخلو. ۵ مګر که هغه دې ونه لېږه نو مونږ نه
ځو، ځکه چې هغه سړي مونږ ته وویل: ترڅو پورې چې ستاسو ورور ستاسو سره نه وي نو نور به
زما مخ ونه وینئ.<

۶ حضرت یعقوب وفرمایل: >زه مو ولې د داسې سخت تکلیف سره مخامخ کړم چې هغه سړي
ته مو وویل چې ستاسو بل ورور هم شته؟<

۷ هغوی ځواب ورکړ: >هغه سړي په ډېر غور سره زمونږ او زمونږ د کورنۍ په باره کې زمونږ
څخه پوښتنې وکړې ویې ویل: آیا ستاسو پلار تر اوسه پورې ژوندی دی؟ ستاسو بل ورور شته؟
مونږ یوازې د هغه پوښتنو ته ځواب ورکړی دی. مونږ څه پوهېدلو چې هغه به مونږ ته ووایي چې
خپل ورور دلته راولئ.<

۸ یهودا خپل پلار حضرت یعقوب ته وویل: >هلک زما سره ولېږه. مونږ به سمدستي لاړ شو
چې مونږ او تاسو او زمونږ ماشومان ژوندي پاتې شو او له لوږې څخه مړه نه شو. ۹ زه په خپله
د هغه د سلامتیا ضمانت کوم. ته کولی شې چې د هغه مسئولیت زما په غاړه واچوې. که چېرې هغه
تاته رانه ولم او ستا په مخکې یې حاضر نه کړم، زه به تاته د تل دپاره ملامت یم. ۱۰ که چېرې
مونږ ځنډ نه وای کړی نو تر اوسه پورې به مونږ دوه ځلې تللي او بېرته به راغلي وای.<

۱۱ بیا د هغوی پلار حضرت یعقوب هغوی ته وفرمایل: >که داسې وي نو دا کار وکړئ. د خپل
هېواد د ډېرو ښو پیداوارو څخه یو څه واخلئ او په خپلو بوجیو کې یې واچوئ او لږ څه ملهم،
شات، مساله، کنډ، پسته او بادام هغه سړي ته د سوغات په توګه یوسئ. ۱۲ دوه چنده پیسې د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځانه سره واخلئ ځکه هغه پيسې چې بېرته ستاسو د بوجيو په خولو کې اېښودل شوې وې بايد
بېرته ورکړئ. کېدای شي چې د هغوی څخه سهوه شوې وي. ۱۳ خپل ورور هم واخلئ او
سمدستي بېرته هغه سړي ته ورشئ. ۱۴ مطلق قادر خدای دې هغه سړی په تاسو باندې مهربانه
کړي ترڅو هغه بنيامين او ستاسو بل ورور بېرته تاسو ته درکړي. که چېرې زه بې اولاده کېږم نو
بې اولاده دې شم.>

۱۵ نو هغو ورونو سوغاتونه او دوه چنده پيسې واخيستلې او د بنيامين سره مصر ته روان شول او
هغوی خپل ځانونه حضرت يوسف ته ورحاضر کړل. ۱۶ کله چې حضرت يوسف د هغوی سره
بنيامين وليد نو د خپل کور ناظر ته يې وفرمايل: <دا خلک زما کور ته بوځه او يو حيوان حلال
کړه او تيار يې کړه چې دوی به غرمه زما سره ډوډۍ خوري.> ۱۷ لکه څنګه چې حضرت
يوسف امر کړی ؤ هغه سړي هماغه شان وکړل او هغه خلک يې د حضرت يوسف کور ته راوستل.

۱۸ کله چې هغوی د حضرت يوسف کور ته راوستل شول نو ووېرېدل. دوی فکر کاوه: <مونږ د
هغو پيسو په سبب چې په اول ځل زمونږ په بوجيو کې بېرته اېښودل شوې وې، دلته راوستل شوي
يو. هغه غواړي چې مونږ بنديان کړي، مونږ خپل غلامان کړي او زمونږ څخه خره واخلي.> ۱۹
نو هغوی د حضرت يوسف ناظر ته ورغلل او د کور په دروازه کې يې د هغه سره خبرې وکړې.
۲۰ هغوی وويل: <ای باداره! مونږ دلته يو ځلې مخکې د غلو دانو د اخيستلو دپاره راغلي وو،
۲۱ خو کله چې په يو ځای کې د شپې تېرولو دپاره ودرېدو، مونږ خپلې بوجۍ پرانيستلې او هر
يو خپلې پيسې په هماغه خپله اندازه د خپلو بوجيو په خولو کې وموندلې. نو مونږ هغه بېرته د خپل
ځان سره راوړې دي. ۲۲ همدارنګه مونږ نورې پيسې هم د ځان سره راوړې دي چې نوره غله
واخلو. مونږ نه پوهېږو چې چا زمونږ په بوجيو کې هغه پيسې اچولې وې.>

۲۳ ناظر وويل: <انديښنه مه کوئ او مه وېرېږئ. ستاسو او ستاسو د پلار خدای ستاسو په بوجيو

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کې تاسو ته خزانه ایښې ده. ستاسو پیسې ماته راورسېدلې.> نو شمعون یې هغوی ته راوست.

۲۴ ناظر د حضرت یوسف ورونه د هغه کور ته دننه بوتلل او هغوی ته یې اوبه ورکړې چې خپلې
پښې ومینځي او د هغوی خرو ته یې واښه ورکړل. ۲۵ هغوی سوغاتونه تیار کړل چې حضرت
یوسف به غرمې ته راشي، ځکه چې دوی ته ویل شوي وو چې ډوډۍ به هلته وخوري. ۲۶ کله
چې حضرت یوسف کور ته راغی، نو دوی هغه سوغاتونه چې کور ته یې راوړي وو هغه ته وړاندې
کړل او د هغه په مخکې په ځمکه پرېوتل او سجده یې ورته وکړه. ۲۷ هغه د دوی د روغتیا په
هکله پوښتنه وکړه او بیا یې وفرمایل: <ستاسو زوړ پلار چې تاسو د هغه په باره کې ویلي وو
څنګه دی؟ آیا هغه تر اوسه پورې ژوندی دی؟>

۲۸ هغوی وویل: <ستا غلام یعنې زمونږ پلار تر اوسه پورې ژوندی دی او ښه دی.> دوی
پړمخې پرېوتل او د هغه په وړاندې یې د احترام سرونه ټیټ کړل.

۲۹ کله چې حضرت یوسف خپل سکه ورور بنیامین ولیده، هغه پوښتنه وکړه: <آیا ستاسو کشر
ورور چې تاسو ماته د هغه په باره کې ویلي وو دا دی؟ ای زما زویه! خدای پاک دې تاته برکت
درکړي.> ۳۰ حضرت یوسف سمدستي لاړ، ځکه چې د خپل ورور په لیدلو باندې ډېر
احساساتي شو او د ژړا ځای یې لټاوه. هغه خپلې شخصي کوټې ته ننوت او هلته یې وژړل. ۳۱
وروسته له هغې چې خپل مخ یې ومینځه دباندې راووت. خپل ځان یې کنترول کړ او ویې فرمایل:
<ډوډۍ راوړئ.> ۳۲ حضرت یوسف ته یې په یو دسترخوان باندې ډوډۍ ورکړه او د هغه ورونو
ته یې په بل دسترخوان باندې. مصریانو ته یې چې هلته یې ډوډۍ خوړله جدا کېښودله ځکه چې
هغوی به د عبرانیانو سره ډوډۍ نه خوړله. مصریانو د عبرانیانو سره ډوډۍ خوړل حرام ګڼل. ۳۳ د
هغه ورونه د هغوی د عمر له مخې د مشر څخه تر کشره پورې د حضرت یوسف په مخکې کښېنول
شول او هغوی په حیرانتیا سره یو بل ته کتل. ۳۴ هغوی ته د حضرت یوسف د دسترخوان څخه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ډوډۍ ورکړای شوه او د بنیامین برخه د نورو ټولو څخه پنځه چنده زیاته وه. نو هغوی د حضرت
یوسف سره وخوړل او ویې څښل او خوشالي یې وکړه ترڅو چې نېشه شول.

د حضرت یوسف د سپینو زرو جام

۴۴ ۱ حضرت یوسف د خپل کور ناظر ته امر وکړ: <د دې خلکو بوجۍ ګانې د غلو دانو
څخه دومره ډکې کړه چې څومره دوی وړلی شي او د هر نفر پیسې د هغه د بوجۍ په خوله کې
کېږده. ۲ زما د سپینو زرو جام د کشر ورور د بوجۍ په خوله کې د هغه د غلو دانو د پیسو سره
کېږده.> نو څنګه چې حضرت یوسف هغه ته فرمایلي وو همداسې یې وکړل. ۳ سهار وختي د
حضرت یوسف ورونه د خپلو خرو سره په خپله لاره رخصت کړای شول. ۴ هغوی لا د ښار
څخه دومره لېرې نه وو تللي چې حضرت یوسف د خپل کور ناظر ته وفرمایل: <پاڅه او هغو
خلکو پسې ورشه او کله چې هغوی ته ورسېدلې ورته ووایه چې تاسو ولې د نېکۍ په بدل کې بدي
وکړه؟ ۵ تاسو ولې زما د بادار د سپینو زرو جام چې هغه په کې څښل کوي او فال ورباندې
ګوري غلا کړ؟ تاسو ډېر بد کار وکړ.>

۶ کله چې ناظر هغوی ته وروورسېد نو دا خبرې یې هغوی ته تکرار کړې. ۷ مګر هغوی
ورته ځواب ورکړ: <ای زمونږ باداره، ولې داسې خبرې کوې؟ مونږ قسم خورو چې مونږ داسې کار
نه دی کړی. ۸ ګوره! هغه پیسې چې مونږ د خپلو بوجیو په خولو کې پیدا کړې بېرته مو د کنعان
د خاورې څخه تاسو ته راوړلې، نو څنګه به ستا د بادار د کور څخه سره زر یا سپین زر غلا کړو؟
۹ که هغه په مونږ کې د کوم یو سره پیدا شي هغه دې ووژل شي او مونږ دې ستا غلامان شو.>

۱۰ بیا هغه وویل: <ډېر ښه. مګر یوازې هغه چا سره چې جام پیدا شي هغه به زما غلام شي او
تاسو نور به د ملامتیا څخه خلاص شئ.> ۱۱ هغوی هر یو په چالاکۍ سره خپله بوجۍ کوزه کړه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او هغه يې پرانيستلې. ۱۲ بيا ناظر شروع وکړه او د مشر څخه نيولې تر کشره پورې يې په غور
سره ولټول او جام د بنيامين په بوجۍ کې وموندل شو. ۱۳ په دې وخت کې هغوی له غمه خپل
کالي وشکول، خپل خره يې بار کړل او ښار ته راستانه شول.

۱۴ کله چې يهودا او د هغه ورونه د حضرت يوسف کور ته راغلل، هغه لا هلته ؤ او هغوی د
حضرت يوسف په مخ کې په ځمکه پرېوتل. ۱۵ حضرت يوسف هغوی ته وفرمايل: <تاسو څه
وکړل؟ آيا تاسو نه پوهېدلئ چې زما په شان سړی کولی شي چې د فال په وسيله شيان راپيدا
کړي؟>

۱۶ يهودا ځواب ورکړ: <ای باداره، تاسو ته څه ووايو؟ موږ څه ويلی شو؟ خپله بې ګناهي
څرنګه ثابته کړو؟ خدای پاک زموږ ګناه ښکاره کړه. اوس به موږ ټول او هغه چې جام ورسره پيدا
شوی دی ستاسو غلامان شو.>

۱۷ مګر حضرت يوسف وفرمايل: <نه! زه به هيڅکله داسې ونه کړم! يوازې هغه څوک به زما
غلام شي چې جام ورسره موندل شوی دی او تاسو نور په خير سره بېرته خپل پلار ته لاړ شئ.>

يهودا د بنيامين دپاره زاري کوي

۱۸ بيا يهودا حضرت يوسف ته ورغی او ويې ويل: <ای باداره، زه پوهېږم چې تاسو د فرعون په
شان قدرت لرئ، نو په ما باندې په قهر نه شئ او د مهربانۍ له مخې اجازه راکړئ چې تاسو سره
سپينې خبرې وکړم. ۱۹ زما باداره، تاسو زموږ څخه پوښتنه وکړه چې ستاسو پلار يا بل ورور
شته؟ ۲۰ موږ ځواب درکړ چې زموږ پلار زوړ دی او کشر ورور هم لرو چې هغه ته په سپين
ږيرتوب کې پيدا شوی دی. د هلک ورور مړ شوی دی او هغه د خپلې مور د اولادونو څخه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یوازینی زوی دی چې ژوندی دی او پلار یې ورسره زیاته مینه کوي. ۲۱ باداره، تاسو مونږ ته
وویل چې هغه دلته راولئ چې په خپله یې ووینم. ۲۲ مونږ تاسو ته وویل چې هغه هلک د خپل
پلار څخه نه شي جدا کېدلی او که چېرې جدا شي نو پلار به یې مړ شي. ۲۳ مګر تاسو مونږ ته
وویل چې تر هغې پورې چې ستاسو کشر ورور ستاسو سره رانه شي نو زما مخ به بیا ونه وینئ.

۲۴ نو کله چې مونږ خپل پلار ته ورغلو، ستاسو خبرې مو ورته بیان کړې. ۲۵ نو زمونږ پلار
وویل: بېرته لاړ شئ او لږې نورې غلې دانې واخلئ. ۲۶ مګر مونږ ځواب ورکړ: مونږ نه شو تللی.
خو که زمونږ کشر ورور زمونږ سره وي نو لاړ به شو. که زمونږ کشر ورور راسره نه وي نو د هغه
سړي مخ نه شو لیدلی. ۲۷ زمونږ پلار مونږ ته وویل: تاسو پوهېږئ چې ماته زما د ښځې راحیل
څخه یوازې دوه زامن پیدا شوي دي. ۲۸ د هغوی څخه یو یې ورک شوی دی. هغه به خامخا د
کوم داړونکي ځناور له خوا ټوټې ټوټې شوی وي او له هغه وخت راهیسې مې نه دی لیدلی. ۲۹
نو که تاسو دا هم له ما څخه بوځئ او په هغه باندې څه وشي نو څرنګه چې زه سپین ږیری یم د
هغه غم له امله به چې تاسو مې ورباندې اخته کوئ مړ شم.

۳۰ نو اوس که چېرې زه بېرته خپل پلار ته ورشم او هلک زمونږ سره نه وي، نو که زما پلار چې
ژوند یې د هلک د ژوند سره تړلی دی ۳۱ وګوري چې هلک نشته هغه به مړ شي. هغه دومره زوړ
دی چې هغه غم چې مونږ یې په هغه باندې راولو، هغه به ووژني. ۳۲ ما خپل پلار ته د دې هلک
د ساتنې ضمانت ورکړی دی ویلي مې دي: که هغه مې بېرته تاته رانه وست، نو زه به ټول عمر تاته
ملامت یم. ۳۳ نو اوس ای باداره، زه به د هلک په ځای ستاسو د غلام په توګه دلته پاتې شم.
هغه پرېږدئ چې د خپلو ورونو سره بېرته لاړ شي. ۳۴ که هلک زما سره نه وي خپل پلار ته به
څنګه بېرته ورشم؟ زه دا نه شم زغملی چې هغه بدبختي چې زما په پلار باندې به راشي ووینم.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت یوسف خپل ځان خپلو ورونو ته ورپېژني

۴۵

۱ حضرت یوسف نور د خپلو نوکرانو په مخ کې ځان ټینګ نه کړای شو. هغه چیغې
کړې: <ټول د کوټې څخه ووزئ!> نو کله چې حضرت یوسف خپل ځان خپلو ورونو ته
وروپېژانده هلته بل څوک نه ؤ. ۲ هغه په داسې لوړ اواز سره وژړل چې مصریانو دا ژړا واورېدله
او د فرعون درباریانو هم دا خبره واورېدله. ۳ حضرت یوسف خپلو ورونو ته وفرمایل: <زه
یوسف یم! آیا زما پلار لا تر اوسه پورې ژوندی دی؟> مګر کله چې د هغه ورونو دا خبره
واورېدله ډېر سخت ووېرېدل. ورونو یې نه شو کولی چې هغه ته ځواب ورکړي. ۴ بیا حضرت
یوسف خپلو ورونو ته وفرمایل: <ماته رانژدې شئ.> کله چې هغوی ورنژدې شول، هغه وفرمایل:
<زه ستاسو ورور یوسف یم، هغه یوسف چې تاسو د نورو په لاس په مصر کې خرڅ کړی ؤ. ۵
اوس مه پرېشانه کېږئ او خپل ځانونه په دې باندې مه ملامتوئ چې زه تاسو دلته خرڅ کړم، ځکه
چې خدای پاک زه ستاسو څخه مخکې د خلکو د ژوند د ژغورلو دپاره دلته رالېږلی یم. ۶ ځکه
چې دوه کاله کېږي چې په دې هېواد کې قحطي ده او د راتلونکو پنځو کالو دپاره به دلته کرل او
رېبل نه وي. ۷ مګر خدای پاک زه ستاسو څخه مخکې راولېږلم چې تاسو په یوه عجیبه طریقه
وژغوري چې تاسې او ستاسو اولاده ژوندی پاتې شي. ۸ نو په رښتیا سره تاسو زه دلته نه یم
رالېږلی بلکه خدای پاک رالېږلی یم. هغه زه د فرعون ډېر لوړ رتبه درباري وټاکلم او زه د ټول هېواد
دوهم مشر یم.

۹ اوس ژر شئ، زما پلار ته بېرته ورشئ او هغه ته ووایئ چې ستا زوی یوسف داسې وایي چې
خدای پاک زه د مصر دوهم مشر کړی یم. بې له کومه ځنډه ماته راشئ. ۱۰ تاسو به د جوشن په
سیمه کې اوسېږئ ترڅو تاسو، ستاسو اولادونه، ستاسو لمسیان، ستاسو رمې او پادې او خپلو ټولو
شیانو سره چې درسره دي زما سره نژدې اوسئ. ۱۱ زه به هلته په تاسو پام کوم، ځکه چې د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

قحطی پنځه کاله لا پاتې دي. که تاسو رانه شئ نو تاسو، ستاسو کورنۍ او ستاسو حیوانات به له
لوږې څخه مړه شي.

۱۲ تاسو په خپله او همدارنګه زما ورور بنیامین وینې چې په رښتیا سره دا زه یم چې ستاسو
سره خبرې کوم. ۱۳ نو زما پلار په مصر کې زما د عزت او هغه څه څخه چې تاسو ولیدل خبر
کړئ او ژر هغه دلته راولئ.>

۱۴ بیا هغه خپل لاسونه د خپل ورور بنیامین څخه راتاو کړل او ویې ژړل او بنیامین هغه په غېږ
کې ونیوه او ویې ژړل. ۱۵ هغه خپل ټول ورونه ښکل کړل او ورته ویې ژړل. له هغې څخه
وروسته ورونو یې ورسره خبرې وکړې.

۱۶ کله چې د فرعون ماڼۍ ته د حضرت یوسف د ورونو د راتلو خبر ورسېده نو فرعون او د هغه
ټول درباریان خوشاله شول. ۱۷ فرعون حضرت یوسف ته وویل: <خپلو ورونو ته ووایه چې
داسې وکړئ، خپل حیوانات بار کړئ او د کنعان خاورې ته ستانه شئ. ۱۸ خپل پلار او خپلې
کورنۍ ماته راولئ. هغوی ته به د مصر ترټولو ښه ځمکه ورکړم او هغوی به د خپل ژوندانه د اړتیا
څخه زیات ولري. ۱۹ تاته زما امر دی چې هغوی ته ووایه: داسې وکړئ چې د مصر څخه د
خپلو اولادونو او خپلو ښځو دپاره ګاډۍ ګانې بوځئ او خپل پلار د ځان سره راواخلئ او راشئ.
۲۰ د هغو شیانو په باره کې چې تاسو یې د ځان سره نه شئ راوړلی هیڅ اندېښنه مه کوئ ځکه
چې د مصر ترټولو ښه ځمکه به ستاسو وي.>

۲۱ نو د حضرت یعقوب زامنو همداسې وکړل او لکه څنګه چې فرعون امر کړی ؤ حضرت
یوسف هغوی ته ګاډۍ ګانې ورکړې او هغوی ته یې د سفر خواړه هم ورکړل. ۲۲ هغوی هر یو ته
یې یوه یوه جوړه کالي ورکړل، مګر بنیامین ته یې درې سوه مثقاله سپین زر او پنځه جوړه کالي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورکړل. ۲۳ او خپل پلار ته یې د مصر ترټولو ښو شیانو څخه د خرو لس باره او په ډوډۍ، غلو
دانو او نورو خواړو باندې بار لس خرې د هغه د سفر دپاره ولېږلې. ۲۴ بیا هغه خپل ورونه
رخصت کړل او څنګه چې روان شول نو هغوی ته یې وفرمایل: <په لاره کې شخړه مه کوئ.>

۲۵ نو دوی د مصر څخه ووتل او په کنعان کې خپل پلار حضرت یعقوب ته راغلل. ۲۶ هغه یې
خبر کړ: <یوسف تر اوسه پورې ژوندی دی او د مصر دوهم مشر دی.> حضرت یعقوب هک
حیران شو او د هغوی په خبره یې باور ونه کړ.

۲۷ مګر کله چې هغوی د حضرت یوسف ټولې خبرې حضرت یعقوب ته بیان کړې او هغه
ګاډۍ ګانې یې چې حضرت یوسف د هغه د راوستلو دپاره رالېږلې وې ولیدلې، نو د هغوی په پلار
حضرت یعقوب کې بېرته ساه راپیدا شوه. ۲۸ حضرت یعقوب وفرمایل: <زه باور لرم چې زما
زوی یوسف تر اوسه پورې ژوندی دی. زه به لاړ شم او د خپل مرګ څخه مخکې به هغه ووینم.>

حضرت یعقوب د خپلې کورنۍ سره مصر ته ځي

۴۶ ۱ حضرت یعقوب چې هرڅه درلودل هغه یې واخیستل او بئرشبع ته لاړ او هلته یې د
خپل پلار حضرت اسحاق خدای ته قرباني وړاندې کړه. ۲ خدای پاک د حضرت یعقوب سره د
شپې په رویا کې خبرې وکړې او ویې فرمایل: <ای یعقوبه، ای یعقوبه!>

هغه ځواب ورکړ: <زه حاضر یم.>

۳ هغه وفرمایل: <زه خدای یم، ستا د پلار خدای. مصر ته د تللو څخه مه وېرېږه، ځکه چې
هلته به ستا څخه یو لوی قوم جوړ کړم. ۴ زه به ستا سره مصر ته لاړ شم او په یقین سره به ستا

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اولاده بېرته دې وطن ته راولم. کله چې ته مړ شوې نو یوسف به دې ښخ کړي.>

۵ نو حضرت یعقوب د بئرشبع څخه روان شو. د هغه زامنو خپل پلار حضرت یعقوب، خپل اولادونه او خپلې ښځې واخیستلې او په هغو ګاډیو کې یې سپرې کړلې چې فرعون د هغوی د راوستلو دپاره لیږلې وې. ۶ همدارنګه هغوی خپل حیوانات او شتمني چې په کنعان کې یې ګټلې وو واخیستل او حضرت یعقوب او د هغه ټوله اولاده مصر ته لاړل. ۷ نو هغه د ځان سره خپل زامن، لمسیان، خپلې لورګانې، لمسیانې او خپله ټوله اولاده مصر ته بوتلل.

۸ د حضرت یعقوب د کورنۍ غړي چې د هغه سره مصر ته راغلل دا دي: د حضرت یعقوب مشر زوی روبین. ۹ د روبین زامن: حنوک، فلو، حصرون او کرمي. ۱۰ شمعون او د هغه زامن: یموئیل، یامین، اوحد، یاکین، صوحر او شائول د کنعانۍ ښځې زوی. ۱۱ لاوي او د هغه زامن: جرشون، قهات او مراري. ۱۲ یهودا او د هغه زامن: عیر، اونان، شیله، فارص او زارح. (مګر عیر او اونان په کنعان کې مړه شوي وو.) د فارص زامن حصرون او حامول وو. ۱۳ یساکار او د هغه زامن: تولاع، فوه، یوب او شمرون. ۱۴ زبولون او د هغه زامن: سارد، ایلون او یاحلئیل. ۱۵ دا د لیه زامن وو چې په بین النهرین کې یې حضرت یعقوب ته وزیږول چې په هغو کې د هغې لور دینه هم شامله وه. د لیه د اولادې ټول شمیر دري دېرش تنه وو.

۱۶ جاد او د هغه زامن: صفیون، حجي، شوني، اصبون، عیري، ارودي او ارئیلي. ۱۷ اشیر او د هغه زامن: یمنه، یشوه، یشوي، بریعه او د هغوی خور سارح وه. او د بریعه زامن حابر او ملکیئیل وو. ۱۸ دغه شپاړس تنه د حضرت یعقوب اولاده وه چې د زلفې څخه پیدا شوي وو او زلفه هغه وینځه وه چې لابان خپلې لور لیه ته ورکړې وه.

۱۹ د حضرت یعقوب د ښځې راحیل زامن: حضرت یوسف او بنیامین. ۲۰ په مصر کې د اون د

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کاهن لور اسنات حضرت يوسف ته منسي او افرايم وزېږول. ٢١ بنيامين او د هغه زامن: بالع، باکر،
اشبيل، جيرا، نعمان، ايحي، رش، مفيم، حفيم او آرد. ٢٢ دغه څوارلس تنه د حضرت يعقوب
اولاده وه چې د راحيل څخه پيدا شوي وو.

٢٣ دان او د هغه زوی حوشيم. ٢٤ نفتالي او د هغه زامن: يحصئيل، جوني، يصر او شليم. ٢٥
دغه اووه تنه د حضرت يعقوب اولاده وه چې د بلهې څخه پيدا شوي وو او بلهه هغه وينځه وه چې
لابان خپلې لور راحيل ته ورکړې وه.

٢٦ د هغو نفرو شمېر چې په خپله د حضرت يعقوب د نسل څخه وو او د هغه سره مصر ته تللي
وو ټول شپېږشپېته تنه وو چې په هغو کې د حضرت يعقوب د زامنو ښځې شاملې نه وې. ٢٧ د
حضرت يوسف زامن چې په مصر کې پيدا شول دوه تنه وو. نو د حضرت يعقوب د کورنۍ غړي چې
مصر ته تللي وو ټول اويا تنه وو.

حضرت يعقوب او د هغه کورنۍ په مصر کې

٢٨ حضرت يعقوب يهودا د ځان څخه مخکې حضرت يوسف ته ولېږه چې د جوشن لاره ورته
وروښايي. کله چې هغوی د جوشن سيمې ته ورسېدل، ٢٩ حضرت يوسف خپله جنګي ګاډۍ
تياره کړه او جوشن ته د خپل پلار د ليدلو دپاره روان شو او څنګه چې يې هغه وليده په غېږ کې يې
ونيوه او ډېر يې وژړل. ٣٠ حضرت يعقوب يوسف ته وفرمايل: <اوس زه مرګ ته تيار يم، ځکه
چې ته مې وليدلې او پوه شوم چې تر اوسه پورې ژوندی يې.>

٣١ نو بيا حضرت يوسف خپلو ورونو او د خپل پلار کورنۍ ته وفرمايل: <زه ځم او د فرعون
سره خبرې کوم او ورته به ووايم چې زما ورونه او زما د پلار ټوله کورنۍ چې په کنعان کې اوسېدل

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ماته راغلي دي. ۳۲ دا خلک شپانه دي او حیوانات ساتي او خپلې رمې، پادې او هرڅه چې يې
درلودل له ځان سره يې راوړي دي. ۳۳ کله چې فرعون تاسو راوغواړي او پوښتنه درڅخه وکړي
چې تاسو څه کسب کوئ، ۳۴ نو تاسو بايد ځواب ورکړئ چې مونږ د هلکتوب څخه د خپلو
نيکونو په شان تر اوسه پورې حيوانات ساتو. نو بيا به تاسو ته اجازه درکړي چې د جوشن په سيمه
کې واوسېږئ. حضرت يوسف دا خبره په دې خاطر وکړه چې مصريان د شپانو څخه کرکه کوي.>

۴۷

۱ نو حضرت يوسف لاړ او فرعون ته يې وفرمايل: <زما پلار او زما ورونه د خپلو رمو،
پادو او خپلو ټولو شيانو سره چې درلودل يې د کنعان څخه راغلي دي او اوس د جوشن په سيمه
کې دي.> ۲ هغه د خپلو ورونو څخه پنځه تنه انتخاب کړل او فرعون ته يې وروپېژندل. ۳
فرعون د هغوی څخه پوښتنه وکړه: <تاسو څه کار کوئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د خپلو نيکونو په شان شپانه يو. ۴ مونږ راغلي يو چې د يو څه
مودې دپاره په دې وطن کې واوسېږو، ځکه چې د کنعان په خاوره کې ډېره سخته قحطي ده او هلته
زمونږ د رمو دپاره څړځای نشته. نو اوس مونږ ته اجازه راکړئ چې د جوشن په سيمه کې
واوسېږو.> ۵ فرعون حضرت يوسف ته وويل: <اوس چې ستا پلار او ورونه تاته راغلي دي،
۶ د مصر ځمکه ستا په مخ کې ده. پرېږده چې هغوی د جوشن په سيمه کې چې د دې هېواد
ترټولو ښه ځمکه ده واوسيږي. همدارنګه زه غواړم چې ستاسو ډېر ښه شپانه دې زما پسونه او وزې
وساتي.>

۷ بيا حضرت يوسف خپل پلار حضرت يعقوب راوست او فرعون ته يې وروپېژانده. حضرت
يعقوب فرعون ته برکت ورکړ. ۸ فرعون د حضرت يعقوب څخه پوښتنه وکړه: <ستا عمر څومره
دی؟>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۹ حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <زما د عمر یوسلو دېرش کاله شوي دي او له یو ځای څخه
مې بل ځای ته کډه کړې ده. زما پلرونو او نیکونو هم له یو ځای څخه بل ځای ته کډه کړې ده.
مګر هغوی اوږد عمر درلود او د هغوی ژوند زما د ژوند په شان سخت نه ؤ.> ۱۰ حضرت
یعقوب یو ځل بیا فرعون ته برکت ورکړ او د هغه د حضور څخه لاړ. ۱۱ نو حضرت یوسف د
فرعون د امر سره سم خپل پلار او ورونو ته په مصر کې ډېر ښه ځای چې د رعمسیس ښار ته
نژدې ؤ ورکړ. ۱۲ حضرت یوسف خپل پلار، خپلو ورونو او د خپل پلار ټولې کورنۍ ته د هغوی
د اولادونو د شمېر سره سم خواړه برابرول.

قحطي

۱۳ قحطي دومره سخته شوه چې په ټوله سیمه کې ډوډۍ نه وه او د کنعان او مصر خلک د لوږې
له لاسه کمزوري شول. ۱۴ د مصر او کنعان د خلکو سره چې څومره پیسې وې هغه ټولې یې د
غلو د اخیستلو په بدل کې حضرت یوسف ته ورکړې او حضرت یوسف هغه پیسې واخیستلې او د
فرعون په خزانه کې یې کېښودلې. ۱۵ کله چې د مصر او د کنعان د خلکو پیسې خلاصې شوې نو
ټول مصریان حضرت یوسف ته راغلل او ویې ویل: <زمونږ ټولې پیسې خلاصې شوې، مونږ ته
غلې دانې راکړئ. دې ته مو مه پرېږدئ چې تاسو راته ګورئ او مونږ مړه کېږو.>

۱۶ حضرت یوسف ځواب ورکړ: <که چېرې ستاسو پیسې خلاصې شوې وي نو خپل حیوانات
راولئ. زه به ستاسو د حیواناتو په بدل کې په تاسو باندې غلې دانې خرڅې کړم.> ۱۷ نو هغوی
حضرت یوسف ته خپل حیوانات راوستل او حضرت یوسف د هغوی د اسونو، پسونو، وزو، غوایانو
او خرو په بدل کې ورته غله ورکړه او په هغه کال یې هغوی ته د دوی د ټولو حیواناتو په بدل کې
غله ورسوله.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

١٨ کله چې هغه کال تېر شو، د قحطۍ په بل کال هغوی حضرت یوسف ته راغلل او ویې ویل:
<باداره، ستاسو څخه دا حقیقت نه شو پټولی چې زمونږ ټولې پیسې خلاصې شوې دي او زمونږ
حیوانات هم ستاسو شول. زمونږ سره د خپل ځان او ځمکې څخه پرته نور څه نه دي پاتې چې
تاسو ته یې درکړو. ١٩ مونږ دې ته مه پرېږدئ چې مړه شو! مه پرېږدئ چې زمونږ ځمکه شاړه
شي. مونږ او زمونږ ځمکه د غلو دانو په بدل کې واخلئ. مونږ به د فرعون غلامان شو او هغه به
زمونږ د ځمکې خاوند شي. مونږ ته غله راکړئ چې ژوندي پاتې شو او تخم راکړئ چې خپلې
ځمکې وکرو.>

٢٠ نو حضرت یوسف د مصر ټوله ځمکه فرعون ته واخیستله. مصریانو هر یو خپله ځمکه خرڅه
کړه ځکه چې په هغوی باندې سخته قحطي شوه او ځمکه د فرعون شوه. ٢١ حضرت یوسف د
مصر د یو سر څخه تر بل سر پورې خلک غلامان کړل. ٢٢ یوازینۍ ځمکه چې حضرت یوسف
په بیه نه وه اخیستې هغه د کاهنانو ځمکه وه، ځکه چې کاهنانو ته به د فرعون له خوا یو څه ورکول
کېدل چې خپل ژوند ورباندې وکړي. په دې سبب هغوی خپله ځمکه خرڅه نه کړه. ٢٣ حضرت
یوسف خلکو ته وفرمایل: <اوس چې ما ستاسو ځمکې او تاسو د فرعون دپاره اخیستي یئ، دا دی
تخم ستاسو دپاره چې په خپلو ځمکو کې یې وکرئ. ٢٤ مګر کله چې د حاصل وخت راشي، نو
تاسو به د هغې څخه پنځمه برخه فرعون ته ورکړئ او پاتې څلور برخې د ځمکو د تخم او خپل
ځان، خپلو کورنیو او خپلو ماشومانو ته د خوراک دپاره وساتئ.>

٢٥ هغوی وویل: <باداره، تاسو زمونږ سره نېکي وکړله او زمونږ ژوند مو وژغوره. نو مونږ به د
فرعون غلامان یو.> ٢٦ نو حضرت یوسف د مصر په خاوره کې دا قانون وټاکه چې د محصولاتو
پنځمه برخه به د فرعون وي. دغه قانون تر نن ورځې پورې په خپل قوت پاتې دی. یوازې د
کاهنانو ځمکه د فرعون جایداد نه شو.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یعقوب اخرنی غوښتنه

۲۷ نو اسراییلیان په مصر کې د جوشن په سیمه کې اوسېدل. په هغه ځای کې دوی شتمني لاس
ته راوړه او د ډېرو اولادونو خاوندان شول. ۲۸ حضرت یعقوب په مصر کې اوولس کاله ژوند وکړ
او په یوسلو اووه څلوېښت کلنۍ کې وفات شو. ۲۹ کله چې د حضرت یعقوب د وفات کېدلو
وخت رانژدې شو، هغه خپل زوی حضرت یوسف راوغوښت او هغه ته یې وفرمایل: <که چېرې زه
درباندې په رښتیا ګران یم نو خپل لاس دې زما د ورون لاندې کېږده او زما سره لوظ وکړه چې ما
به په مصر کې نه ښخوې. ۳۰ زه غواړم په هغه ځای کې ښخ کړای شم چې زما نیکونه په کې ښخ
دي. ما د مصر څخه یوسه او په کوم ځای کې چې هغوی ښخ شوي دي هلته مې ښخ کړه.>

حضرت یوسف ځواب ورکړ: <څنګه چې ته وایې همداسې به وکړم.>

۳۱ حضرت یعقوب وفرمایل: <زما سره لوظ وکړه چې ته به دا کار کوې.> حضرت یوسف لوظ
وکړ او حضرت یعقوب په خپل کټ باندې سر ټیټ کړ او شکر یې ادا کړ.

حضرت یعقوب افرایم او منسي ته برکت ورکوي

۴۸ ۱ څه موده وروسته حضرت یوسف ته خبر ورسېد چې پلار یې ناروغ دی. نو هغه خپل
دواړه زامن منسي او افرایم د ځان سره واخیستل او د خپل پلار لیدلو ته ورغی. ۲ کله چې
حضرت یعقوب خبر شو چې د هغه زوی حضرت یوسف د هغه د لیدلو دپاره راغلی دی نو هغه د
خپل ټول قوت څخه کار واخیست ترڅو په خپل کټ باندې کښېناست. ۳ حضرت یعقوب
یوسف ته وفرمایل: <مطلق قادر خدای ماته د کنعان په وطن کې په لوز کې رابښکاره شو او برکت
یې راته راکړ. ۴ ماته یې وفرمایل: تاته به زیات اولادونه درکړم. ستا د نسل څخه به زیات

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

قومونه جوړ کړم او دغه ځمکه به ستا څخه وروسته ستا اولادې ته د هغوی د دایمي ملکیت په
توګه ورکړم.

۵ نو اوس ستا دوه زامن چې زما د راتللو څخه مخکې په مصر کې زیږېدلي وو، هغوی زما دي.
افرایم او منسي د روبین او شمعون په شان زما زامن دي. ۶ له دوی څخه وروسته چې ستا کوم
اولادونه پیدا کیږي هغه به ستا وي او د هغوی میراث به د افرایم او منسي څخه وي. ۷ څه
وخت چې زه د بین النهرین څخه راتلم نو په خواشینۍ سره راحیل د کنعان په خاوره کې افراتې ته
نژدې په لاره کې مړه شوه. نو هغه مې د افراتې د لارې تر څنګه ښخه کړه.> (هغه ځای اوس د
بیت الحم په نوم یادیږي.)

۸ کله چې حضرت یعقوب د حضرت یوسف زامن ولیدل هغه پوښتنه وکړه: <دا څوک دي؟>

۹ حضرت یوسف خپل پلار ته وفرمایل: <دا زما زامن دي چې خدای پاک ماته دلته په مصر
کې راکړي دي.>

بیا حضرت یعقوب وفرمایل: <هغوی ماته راوله چې زه ورته برکت ورکړم.> ۱۰ د حضرت
یعقوب سترګې د زوړوالي له کبله دومره کمزورې شوې وې چې څه شی ورته سم نه ښکاره کېده.
نو حضرت یوسف خپل زامن هغه ته ورنژدې کړل او د هغه پلار هغوی ښکل کړل او په خپل غیږ
کې یې ونیول. ۱۱ حضرت یعقوب یوسف ته وفرمایل: <ما هیڅکله دا امید نه درلود چې ستا مخ
به بیا ووینم او اوس خدای پاک زه دې ته پرېښودم چې ستا اولادونه هم ووینم.> ۱۲ بیا حضرت
یوسف هغوی د خپل پلار د زنګنونو څخه لیرې کړل او د احترام په خاطر یې هغه ته خپل سر ټیټ
کړ.

۱۳ حضرت یوسف افرایم د حضرت یعقوب چپ لاس ته او منسي یې د هغه ښي لاس ته نژدې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

راوستل. ۱۴ مګر حضرت یعقوب خپل ښي لاس اوږد کړ او هغه يې د افرايم په سر باندې کېښود،
که څه هم هغه کشر ؤ او خپل چپ لاس يې د منسي په سر باندې چې مشر ؤ کېښود. ۱۵ بیا هغه
حضرت یوسف ته برکت ورکړ او ويې فرمایل: <هغه خدای چې زما پلرونو حضرت ابراهیم او
حضرت اسحاق يې خدمت کړی دی، هغه دې دغو هلکانو ته برکت ورکړي! هغه خدای چې تر دې
ورځې پورې يې زما لارښوونه کړې، هغوی ته دې برکت ورکړي! ۱۶ هغه فرښته دې هغوی ته
برکت ورکړي چې زه يې د ټولو بدو څخه ژغورلی یم! زما او زما د نیکونو حضرت ابراهیم او
حضرت اسحاق نومونه دې د دوی په وسیله ژوندي وساتل شي او هغوی دې ډېره اولاده ولري.>

۱۷ کله چې حضرت یوسف ولیدل چې پلار يې خپل ښي لاس د افرايم په سر باندې کېښود هغه
خفه شو. نو د خپل پلار لاس يې ونیوه چې د افرايم له سر څخه يې د منسي سرته راواړوي. ۱۸
حضرت یوسف هغه ته وویل: <نه پلاره، دغه مشر هلک دی. خپل ښي لاس دې د هغه په سر
باندې کېږده.>

۱۹ مګر د هغه پلار انکار وکړ او ويې ویل: <ای زویه، زه پوهېږم! زه پوهېږم چې د منسي څخه
به هم یو لوی قوم جوړ شي. مګر د هغه کشر ورور به د هغه څخه لوی سړی شي ځکه چې د هغه د
اولادې څخه به لوی قومونه پیدا شي.>

۲۰ په هغه ورځ حضرت یعقوب هغوی ته برکت ورکړ ويې فرمایل: <د اسراییلو قوم به یو او بل
ته ستاسو په نوم برکت غواړي او داسې به وایي چې خدای پاک دې تا د افرايم او منسي په شان
کړي.> په دې ډول حضرت یعقوب افرايم ته په منسي باندې د لومړي توب حق ورکړ.

۲۱ بیا حضرت یعقوب یوسف ته وفرمایل: <ګوره، زه مرګ ته نژدې یم خو خدای پاک به ستاسو
سره مل وي او تاسو به بېرته د خپلو نیکونو وطن ته بوځي. ۲۲ د شکیم هغه حاصلخېزه سیمه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې ما د اموریانو څخه د خپلې تورې او لیندې په زور نیولې ده، ستا ورونو ته نه، بلکه تاته
درکوم.>

د حضرت یعقوب اخرنی خبرې

۴۹ ١ حضرت یعقوب خپل زامن راوغوښتل او ورته ویې فرمایل: <راغونډ شئ ترڅو تاسو
له هغه څه څخه خبر کړم چې په راتلونکي کې به په تاسو باندې پېښ شي.

٢ د یعقوب زامنو سره راټول شئ واورئ

غوږ مو ونیسئ خپل پلار اسراییل ته

٣ ای روبینه! زما مشر زویه

زما قوت یې ته زما د نارینتوب اولنی نښه یې

یې په عزت کې بهتر او په قدرت کې بهتر

٤ یې بې کنتروله د سیلاب په شان

نور به د ټولو نه بهتر نه یې

په دې خاطر چې زما وینځې سره څملاستلې

او د خپل پلار کټ دې ناپاکه کړ

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۵ دي شمعون او لاوي دواړه سره ورونه

خپلو وسلو نه هغوی کار اخلي چې ظلم وکړي

۶ د دوی په پټو پلانونو کې شریک به نه شم

نه به د دوی په مجلسونو کې زه برخه واخلم

په دې خاطر چې په خپل قهر کې یې خلک ووژل

او په ملنډو یې غوایان ګوډ کړل

۷ لعنت دې وي د دوی په قهر باندې ځکه چې ډېر سخت ؤ

او په غضب د هغوی چې ډېر بې رحمه ؤ

د دوی نسل به په ټولو اسراییلو کې زه خپور کړم

او د خپل قوم په منځ کې به یې تیت کړم

۸ د ستا ستاینه به کوي ستا ورونه ای یهودا

خپل دښمنان به له اورمېږه نیسې

ستا ورونه کاندي به هم تاته سجده

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۹ ای یهودا! ته د زمري بچی یې

چې خپل ښکار ووژني راستون شي هغه خپل غار ته

د زمري په شان ټيټيږي او څملي

هيڅوک نه شي کړای جرأت هغه ناارام کړي

۱۰ يهودا سره به وي شاهانه امسا

اولاده به يې همېش کړي حکومت

ټول قومونه به هغه ته راوړي باج

د ده په مخکې ټيټوي به هغوی د اطاعت سرونه

۱۱ د انګور تاک پورې به خپل خر تړي

په ډېر ښه شاخ پورې به کوتی تړي

هغه کالي خپل په شرابو مينځي

هغو شرابو کې چېنه وينځي چې دي د وينو په شان

۱۲ له شرابو څخه سترګې د ده سرې دي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

له شیدو ښخه دي سپین د ده غاښونه

۱۳ زبولون به د دریاب په غاړه اوسي

وي بندر به د کشتیو

تر صیدونه به یې سیمه ورسیږي

۱۴ یساکار دی په مثال د قوي خر

چې پرېوزي دی د دوه خورجینو منځ کې

۱۵ دی چې وګوري چې ځای د اوسېدو یې ښه دی

او هغه خاوره خوشالوونکې ده

دی به بار ته خپله ملا کاندي راټیټه

د غلام په شان به کار ته شي مجبوره

۱۶ دان به کاندي په خپل قوم حکومت

وي به هغوی لکه د نورو قبیلو د اسراییلو په شان

۱۷ دان د سرک د غاړې مار به وي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دی به په لار کې منګری مار وي

هغه به پوندې د اسونو چيچي

ترڅو سپور نفر يې له شا ولويږي

۱۸ ستا د خلاصون په انتظار

يمه زه ای څښتنه

۱۹ په جاد به وشي يرغل د يرغلګرو له خوا

دی به له شا نه په هغوی باندې يرغل وکړي

۲۰ د اشير ځمکه به وي ښه حاصلخيزه

ښه خوندور شاهي خواړه به يې تيار کړي له حاصله څخه

۲۱ نفتالي هغه هوسی ده چې وهي ازادې منډې

زيږوي ښکلي بچي

۲۲ دی يوسف يو حاصلخيزه تاک

يوه ميوه داره ونه چې وي چينې په غاړه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې يې ځانګې وې ختلې په دېوال باندې

٢٣ کوي ده باندې سخته حمله خپل دښمنان

د خپلو غشو او ليندو سره په ده پسې شول

٢٤ خو لينده د هغه پاتې شوه ثابته

او د هغه متې قوي شوې

د يعقوب د قوي خدای په قدرت

هغه شپونکي په وسيله

چې ساتندوی د اسراييلو دی

٢٥ دا دی خدای د ستا د پلار چې کړي کومک درسره

مطلق قادر خدای دی چې تاته برکت درکوي

برکتونه د باران درکوي پاس له اسمانه څخه

او د چينو له اوبو چې دي د ځمکې لاندې

برکتونه به د ډېرو اولادونو او پادو درکړي

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۶ ستا پلار چې کوم برکتونه دي مونډلي

خپلو نيکونو څخه

هغه ډېر لوی دي له هغو لوی دي

کوم چې راځي له ابدي غرونو

برکتونه دې دا ټول وي د يوسف په سر

د هغه چا په تندي چې شهزاده دی

د خپلو ورونو منځ کې

۲۷ بنيامين دی په مثال د داړونکي لېوه

په سهار کې دی خوري ښکار خپل

په ماښام کې هغه وېشي غنيمت خپل>

۲۸ دا ټولې د اسراييلو دولس قبيلې دي او دا هغه څه وو چې د هغوی پلار دوی ته د برکت
ورکولو په وخت کې وويل او هر يو ته يې هغه برکت ورکړ چې ورسره مناسب ؤ.

د حضرت يعقوب وفات کېدل

۲۹ وروسته بيا حضرت يعقوب هغوی ته دغه وصيت وکړ: <زه به ژر مړ شم او د خپلو نيکونو

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سره به یوځای شم. ما د خپلو نیکونو سره په هغې سمڅې کې ښخ کړئ چې د حیتي عفرون په پټي
کې ده. ۳۰ دا هغه سمڅه ده چې د مکفیلې په پټي کې ممري ته مخامخ د کنعان په خاوره کې پرته
ده او حضرت ابراهیم هغه د پټي سره د عفرون څخه د هدیرې دپاره اخیستې وه. ۳۱ دا هغه ځای
دی چې حضرت ابراهیم او د هغه ښځه ساره او حضرت اسحاق او د هغه ښځه ربکا په کې ښخ
شوي وو او هلته مې لیه هم ښخه کړه. ۳۲ هغه پټی او سمڅه د حیتیانو څخه اخیستل شوي وو.>
۳۳ کله چې حضرت یعقوب خپلو زامنو ته دا وصیت وکړ، هغه بېرته څملاست او وفات شو.

۵۰

۱ حضرت یوسف په خپل پلار باندې ورپرېوت او په هغه باندې یې وژړل او ښکل یې
کړ. ۲ بیا حضرت یوسف خپلو خاصو طبیبانو ته چې د هغه خدمت یې کاوه حکم وکړ چې د
هغه پلار حضرت یعقوب مومیایي کړي. نو طبیبانو هغه مومیایي کړ. ۳ په دې کار باندې پوره
څلوېښت ورځې ولګېدلې او د مصر خلک اویا ورځې په هغه باندې غمجن وو.

۴ کله چې د هغه د غم ورځې تېرې شوې نو حضرت یوسف د فرعون درباریانو ته وفرمایل:
<که په ما مهرباني کوئ نو زما په خاطر د فرعون سره خبرې وکړئ او هغه ته ووایئ: ۵ زما
پلار ماته قسم راکړی دی او ویې ویل: زه مړ کېږم. ما د کنعان په خاوره کې په هغه قبر کې چې
پخوا جوړ شوی ؤ ښخ کړه. اوس ماته اجازه راکړئ چې لاړ شم او پلار مې ښخ کړم. بیا به بېرته
راشم.>

۶ فرعون ځواب ورکړ: <لاړ شه او لکه څنګه چې پلار دې درته قسم درکړی دی هغه ښخ
کړه.>

۷ نو حضرت یوسف روان شو چې خپل پلار ښخ کړي. د فرعون ټول درباریان، د دربار لوړ
رتبه خلک او د مصر ټول مشران د حضرت یوسف سره لاړل. ۸ د دوی سره د حضرت یوسف

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د کورنۍ ټول غړي، د هغه ورونه او د هغه د پلار کورنۍ هم لاړل. يوازې د هغوی اولادونه، رمې او
پادې په جوشن کې پاتې شول. ۹ جنګي ګاډۍګانې او اس سواران هم د هغوی سره لاړل او دا
يوه لويه قافله وه.

۱۰ کله چې دوی د اطاد درمند ځای ته چې د اردن د سيند په لمرخاته کې دی ورسېدل نو ډېر
سخت او په لوړ اواز وژړل او حضرت يوسف په هغه ځای کې د خپل پلار دپاره اووه ورځې د
مړينې مراسم ونيول. ۱۱ کله چې د هغه ځای اوسېدونکو کنعانيانو دا وليدل نو هغوی وويل:
<مصريان ډېر سخت غم او ژړا کوي.> نو ځکه هغه ځای چې د اردن د سيند په لمرخاته کې دی
د آبل مصرايم په نوم ياد کړای شو.

۱۲ نو څنګه چې حضرت يعقوب وصيت کړی ؤ زامنو يې هماغسې وکړل. ۱۳ هغوی هغه د
کنعان خاورې ته يوووړ او ممرې ته نژدې يې د مکفيله د پټي په سمڅه کې چې حضرت ابراهيم هغه
د پټي سره د حيتي عفرون څخه د هديرې دپاره اخيستې وه ښخ کړ. ۱۴ حضرت يوسف د خپل
پلار د ښخولو څخه وروسته د خپلو ورونو او هغو ټولو خلکو سره چې د جنازې دپاره د هغه سره
تللي وو مصر ته راستون شو.

حضرت يوسف خپلو ورونو ته تسلي ورکوي

۱۵ کله چې د حضرت يوسف ورونو وليدل چې د هغوی پلار وفات شو نو هغوی وويل: <که
چېرې يوسف زمونږ څخه لا تر اوسه هم کرکه کوي او وغواړي چې د ټولو هغو بدو بدله چې مونږ
ورسره کړي دي زمونږ څخه واخلي، نو بيا به څه کوو؟> ۱۶ نو هغوی حضرت يوسف ته پيغام
ورولېږه او ويې ويل: <زمونږ پلار د خپل مرګ څخه مخکې دغه حکم کړی دی: ۱۷ يوسف ته
به داسې ووايئ چې زه ستا څخه دا غوښتنه کوم چې د خپلو ورونو ګناهونه او خطاګانې او هغه بده

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

رویه چې ستا سره یې کړې ده وبخښه. اوس زمونږ یعني د خپل پلار د خدای د غلامانو ګناهونه
وبخښه.> کله چې حضرت یوسف د هغوی پیغام ترلاسه کړ نو ویې ژړل.

۱۸ بیا د هغه ورونه په خپله راغلل او د هغه په وړاندې یې خپل سرونه ټیټ کړل ویې ویل:
<مونږ ستا غلامان یو.>

۱۹ مګر حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <مه ویرېږئ. آیا زه خدای یم؟ ۲۰ تاسو زما په
خلاف د بدو پلان درلود، خو خدای پاک هغه په نېکۍ باندې بدل کړ د دې دپاره چې د ډېرو خلکو
ژوند وژغوري او لکه څنګه چې وشول هغوی نن ژوندي پاتې دي. ۲۱ نو بیا مه ویرېږئ. زه به
په تاسو او ستاسو په اولادونو باندې پام کوم.> نو هغوی ته یې تسلي ورکړه او په مهربانۍ سره یې
ورسره خبرې وکړې.

د حضرت یوسف وفات کېدل

۲۲ حضرت یوسف د خپل پلار د ټولې کورنۍ سره په مصر کې پاتې شو. هغه یوسلو لس کاله
ژوند وکړ. ۲۳ حضرت یوسف د افرایم د اولادونو او لمسیانو د لیدلو پورې ژوندی ؤ او همدارنګه
هغه تر هغې پورې ژوندی ؤ چې د منسي د زوی ماخیر اولادونه یې هم په خپله کورنۍ کې ولیدل.
۲۴ حضرت یوسف خپلو ورونو ته وفرمایل: <زه مرګ ته نژدې شوی یم. خو بې شکه چې
خدای پاک به تاسو وساتي او تاسو به له دې وطن څخه هغه وطن ته بوځي چې د حضرت ابراهیم،
حضرت اسحاق او حضرت یعقوب سره یې کلکه وعده کړې ده.> ۲۵ حضرت یوسف د حضرت
یعقوب د کورنۍ خلکو ته قسم ورکړ او ویې فرمایل: <زما سره دا وعده وکړئ کله چې خدای پاک
تاسو هغه هېواد ته بیایي، نو زما مړی به له ځان سره وړئ.> ۲۶ نو حضرت یوسف د یوسلو لس
کالو په عمر په مصر کې وفات شو. وروسته له دې چې هغه یې مومیایي کړ، په تابوت کې یې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کیښنود.

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.